

Gorenjski Glas

TOREK, 28. OKTOBRA 2014

LETO LXVII, ŠT. 86, CENA 1,70 EUR, 14 HRK | ODGOVORNA UREDNICA: MARIJA VOLČJAK | ČASOPIS IZHAJA OB TORKIH IN PETKIH | INFO@G-GLAS.SI | WWW.GORENJSKIGLAS.SI

Planica je spet veliko gradbišče

Po več mesecih zamude zaradi pritožb neizbranega izvajalca so v začetku oktobra v Planici vendarle začeli graditi tudi tekaški stadion, nadaljujejo se tudi dela na letalnici bratov Gorišek.

MARJANA AHAČIČ

Planica – Planica je v teh dneh veliko gradbišče. Na eni strani ceste intenzivno delajo na letalnici bratov Gorišek, na drugi strani so že izkopal veliko jamo, v kateri bodo vsak čas začeli postavljati temelje za osrednji objekt na tekaškem stadionu. »Glede na to, da se morata obe gradnji druga drugo zelo prilagajati, moramo osrednji objekt za smučarske teke spraviti pod streho do marca. Zaradi tega bo treba vso zimo resno graditi;

ko bo marca v Planici tekma, bo moral biti objekt, ki bo segal tri nadstropja v globino in dve v višino, pod streho,« pojasnjuje Jelko Gros, direktor zavoda Planica.

Na drugi strani na letalnici končujejo nasipe, betonirajo zaletišča, delajo povezave kanalizacijskega omrežja. Če so nezadovoljni z več kot štirimesečnim čakanjem na razplet revizije, so po drugi strani veseli, da jim deževno poletje ni sproti odnašalo tistega, kar bi naredili, če bi dela tekla tako, kot je bilo sprva načrtovano.

Vse poletje so namreč v Planici čakali na razplet pritožbe podjetja Strabag, ki mu je državna revizijska komisija junija ugodila in zaradi napake v dokumentaciji zavrnila najcenejšo ponudbo za gradnjo tekaškega stadiona, ki jo je pripravilo podjetje Gorenje projekt. Na zavodu Planica so morali po navodilih revizijske komisije brez ponovitve razpisa poiskati novega izvajalca; izbrali so podjetje Kolektor Koling.

► 4. stran

Medtem ko je rekonstrukcija letalnice v polnem teku, Bloudkovo velikanko in mladinske skakalnice že s pridom uporabljajo za treninge.

Eksplozija vrgla po tleh policistko

Vzrok za nastanek nedeljskega požara v prostorih podjetja M Caravanning v Šenčurju je bil po ugotovitvah kriminalistov in policijskih forenzikov tehnične narave.

SIMON ŠUBIČ

Šenčur – V poslovni coni v Šenčurju so v nedeljo sredi dneva do tal pogoreli prostori podjetja M Caravanning, ki se ukvarja s prodajo opreme za kampiranje. Ognjeni zublji so se iz pritličja stegovali tudi po zgornjih nadstropjih poslovne stavbe Uluru, ki sta po naših podatkih še prazni, a je gasilcem uspelo še pravočasno preprečiti širitev požara, tako da je dodatna škoda nastala »le« po fasadi. Kriminalisti in forenziki, ki so za ogled pogorišča porabili kar dva dneva, so sum na kaznivo dejanje že izključili.

► 12. stran Požar je v poslovni coni v Šenčurju izbruhnil v nedeljo nekaj minut pred poldnevom.

DANES
PRILOGA:

Snovanja

AKTUALNO

Vsaj za silo uredili dostop

V treh občinah na Škofjeloškem, ki so jih minulo sredo prizadele katastrofalne poplave, so na vseh cestah vsaj za silo uredili prevoznost. Precej škode so poplave povzročile tudi v medvoški občini.

3

GORENJSKA

Da mladih ne vzgaja ulica

Na Jesenicah že deset let deluje dnevni center Naj mladih ne vzgaja ulica društva Žarek. V njem mladi dobijo brezplačno učno pomoč, se družijo, pomagajo pa jim tudi pri premoščanju stisk.

4

GORENJSKA

Zimski dan na Ratitovcu

Še dobro, da je bila v nedeljo kočna na Ratitovcu odprta, da so se imeli planinci vsaj kje pogreti. Bril je mrzel veter, snega je bilo dovolj za kepanje. Bil je res pravi zimski dan.

7

ŠPORT

Tudi pogumni imajo tremo

V Železnikih in okolici so v soboto pripravili sprint reli, kljub dolgoletnim izkušnjam pa so tudi favoriti priznali, da brez treme pred ubiranjem ovinkov skorajda ne gre.

10

VREME

Precej jasno bo. Danes in jutri se bo zjutraj po nižinah pojavljala megla. V četrtek bo čez dan nekoliko topleje.

0/11 °C

► jutri: precej jasno

Zaradi pietete do mrtvih

DANICA ZAVRL ŽLEBIR

Kranj – Jože Dežman, predsednik vladne komisije za reševanje vprašanj prikritih grobišč, je predsedniku vlade Miru Cerarju ter ministricama za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti Anji Kopač Mrak ter za kulturo Julijani Bizjak Mlakar naslovil javno izjavo o nujnosti hitrejšega in doslednejšega uresničevanja zakona o vojnih grobiščih in zakona o varstvu kulturne dediščine.

Komisija je izjavo poslala v pričakovanju, da bosta vlada in ministrstvu sprejeli ukrepe, ki bodo leta 2015, ob stoletnici od začetka bojev na Soški fronti in ob sedemdesetletnici konca druge svetovne vojne in povojnih množičnih izvensodnih pobojev sprejeli ukrepe, ki bodo presegli sedanje stanje, ko neuresničevanje zakonov povzroča kršenje temeljnih človekovih pravic tako

mrtvih kot živih. V pripravo izjave so bili od vsega začetka vključeni tudi predstavniki Nove Slovenske zaveze in Zveze združenj borcev za vrednote NOB Slovenije in jo podpirajo.

Zaradi pietete do mrtvih in obzirnosti do njihovih svojcev se jim zdi nujno hitrejša in doslednejša upoštevanje in uresničevanje obeh zakonov, vlada pa naj takoj sprejme ukrepe o pospežitvi nalog na področju vojnih grobišč, od sprejema operativnega programa, zagotovitve zadostnih finančnih sredstev, ustanovitve vladne službe za vojna grobišča do preverjanja, kako občine uresničujejo te naloge. Zagotovi naj tudi, da bo Inštitut za novejšo zgodovino lahko dokončal register in analizo slovenskih žrtev druge svetovne vojne. Pričakujejo tudi prednostno, učinkovito in odgovorno izpolnjevanje nalog na področju vojnih grobišč.

Malim delničarjem Colorja dodatna odpravnina

Medvode – Iz Vseslovenskega združenja malih delničarjev so sporočili, da jim je uspelo doseči dodatno odpravnino za 2378 malih delničarjev Colorja, ki jih je večinski lastnik Helios Domžale na skupščini leta 2009 iztisnil iz družbe z odpravnino v višini 8,56 evra za delnico. Po dobrih petih letih pogajanj s predstavniki Heliosa ter pravedanja pred poravnalnim odborom in sodiščem se je postopek končal avgusta letos s sklepom Višjega sodišča v Ljubljani, ki je na podlagi izvedeniškega mnjenja kot primerno odpravnino določilo znesek 17,30 evra na delnico. Mali delničarji bodo torej prejeli še dodatno 8,74 evra na delnico, skupno torej še 634.874 evrov.

Dan odprtih vrat zavoda Cirius Kamnik

Kamnik – Center za izobraževanje, rehabilitacijo in usposabljanje (Cirius) Kamnik v petek, 7. novembra, med 9. in 12. uro pripravlja dan odprtih vrat. Ob tej priložnosti bodo obiskovalcem na zanimiv in izviran način predstavili številne dejavnosti, ki potekajo v centru, življenje in delo otrok in mladostnikov v osnovni in srednji šoli, domu ter na medicinski rehabilitaciji. Pripravili bodo tudi strokovni predavanja o fototerapiji in o sodobni nevroznanosti v šoli, ob 11. uri pa bo sledilo še slovesno odprtje senzorne sobe.

Cerar poudaril povezanost in enotnost

Osrednja slovesnost ob dnevu suverenosti in 23. obletnici odhoda zadnjega vojaka JLA iz Slovenije je bila letos v Radovljici. Slavnostni govornik je bil predsednik vlade Miro Cerar, slovesnosti so se udeležili tudi predsednik države Borut Pahor in nekdanji predsednik Danilo Türk ter ministrica za notranje zadeve Vesna Györkös Žnidar in obrambni minister Janko Veber.

MARJANA AHAČIČ

Radovljica – »Pomembno je, da se večkrat spomnimo na čas osamosvajanja, ko smo se brez manipulativne preračunljivosti zavzeli za demokracijo in samostojno Slovenijo. Ker smo verjeli v pravo stvar in bili dovolj pogumni in enotni, smo kljub nasprotovanju skoraj celega sveta z državno osamosvojitvijo uresničili stoletno hrepenenje prejšnjih slovenskih rodov,« je v svojem nagovoru poudaril premier Cerar in dodal, da nas morajo dogodki izpred 23 let spominjati in opozarjati, kaj vse zmoremo, če smo povezani in enotni. »Ne moremo imeti in živeti demokracije, človekovih pravic in pravne države, če za te vrednote nismo pripravljeno vsaj v ključnih pogledih tudi skupaj delovati in

Odhod zadnjega vojaka JLA je bil zaključek oborožene obrambe procesov slovenske osamosvojitve. Iz pristanišča v Kopruse je jugoslovanska armada začela umikati 20. oktobra 1991, kot zadnji dan umika pa je bil določen 25. oktober, ko je v Koper priplul tudi malteški trajekt Venus, ki je vkrcal še zadnje vojake JLA. Ti so ozemlje Slovenije zapustili istega dne ob 23.45, ladja pa je slovensko morje zapustila v prvih minutah 26. oktobra 1991.

Predsednik vlade Miro Cerar je v svojem nagovoru poudaril potrebo po enotnosti in povezanosti. / Foto: Tina Dokl

sodelovati. Le tako se lahko izvijemo iz gospodarske, finančne in vrednotne krize,« je opozoril.

Poudaril je tudi, da se danes v nasprotju s preteklostjo soočamo predvsem z notranjimi izzivi. »V zadnjih letih smo postali sami

sebi največji izziv, saj nismo bili sposobni ukrotiti velikanskega pohlepa in manipulacij nekaterih vplivnih posameznikov in družbenih skupin v Sloveniji. Za največji del sedanje krize torej nosimo odgovornost sami in jo lahko kmalu

presežemo le, če začnemo spoštovati temeljne ustavne in družbene vrednote ter se dvignemo v naši politični in pravni kulturi,« meni Cerar in dodaja, da ima večina državljanov dovolj brezplodnih političnih preprirov, delitev in blokad, medtem ko gre državi vse slabše in mnogi živijo v negotovosti in revščini.

Zveza veteranov vojne za Slovenijo in Zveza policijskih veteranskih društev Sever vsako leto 25. oktobra, na da, ko so leta 1991 Slovenijo zapustili zadnji vojaki JLA, pripravita posebno slovesnost. Obeleževanje odhoda zadnjega vojaka JLA iz Slovenije je v preteklih letih potekalo različno, na različnih krajih in v različnih organizacijah; lani so jo tako pripravili v Cerkljah ob Krki, letos pa v sodelovanju s Pokrajinskim odborom ZVVS Gorenjska in Policijskim veteranskim društvom Sever Gorenjska v Radovljici.

Slovesnosti ob 23. obletnici odhoda zadnjega vojaka JLA iz Slovenije so se udeležili tudi predsednik države Borut Pahor, nekdanji predsednik Danilo Türk, ministrica za notranje zadeve Vesna Györkös Žnidar in obrambni minister Janko Veber. / Foto: Tina Dokl

Pomoč Karitas ob zadnjih poplavah

SUZANA P. KOVAČIČ

Ljubljana – Slovenska karitas se je septembra z zbiranjem sredstev in s pomočjo prizadetih odzvala na poplave, ki so prizadele predvsem območja Dolenjske, Bele krajine, Prekmurja in v manjšem obsegu tudi druga območja vzhodne

Slovenije. Za pomoč 72 prizadetim gospodinjstvom je bilo do sedaj razdeljenih 50 tisoč evrov, nekaj dodatnih vlog je še v reševanju. Prejšnji teden so Slovenijo prizadele nove poplave, ki so predvsem v Ljubljani in Poljanski dolini v večji meri prizadele tudi gospodinjstva. Slovenska karitas se je

odzvala z zbiranjem in razdeljevanjem pomoči za socialno ogrožene družine, ki jim je voda zalila stanovanjski del ali v kletnih prostorih uničila kurjavo ali kurjšče. Pomoč na prizadetih območjih koordinirajo škofijske karitas. Zbiranje sredstev nadaljujejo na račun, ki so ga odprli septembra:

SLOVENSKA KARITAS, Kristanova ulica 1, 1000 Ljubljana, TRR : SI56 0214 0001 5556 761,

Namen: POPLAVE SLOVENIJA, sklic: SI00 201, koda namena: CHAR, BIC banke: LJBAS12X. Za poplavljenе v Sloveniji lahko prispevate pet evrov tudi z SMS sporočilom KARITAS5 na 1919.

Darilo
izžrebanemu naročniku časopisa
Gorenjski Glas
Knjigo prejme **MARIJA GASER** iz Železnikov.

KOTIČEK ZA NAROČNIKE

Oddaja malih oglasov, osmrtnic in zahval

Ker je v petek praznik, dan reformacije, bo petkov Gorenjski glas izjemoma izšel že dan prej, v četrtek, 30. oktobra. Zato bo nekoliko spremenjen tudi režim oddajanja in sprejemanja malih oglasov, osmrtnic in zahval. Za oddajo imate nekaj manj časa, saj je zaželeno, da nam material za omenjene rubrike oddate najkasneje do torka, 28. oktobra, do 15. ure. Nujna obvestila bomo seveda sprejeli tudi še v sredo, 29. oktobra, zjutraj. Kontakti za oddajo ostajajo nespremenjeni. Dosegljivi smo na tel. št.: 04/201 42 47 ali po e-pošti na naslovu: malioglas@g-glas.si. Želimo vam prijetne in mirne praznike, da na noč čarovnic ne bi preveč strašilo ter vesele in razigrane krompirjeve počitnice.

Vsaj za silo uredili dostope

V treh občinah na Škofjeloškem, ki so jih minulo sredo prizadele katastrofalne poplave, so na vseh cestah vsaj za silo uredili prevoznost. Precej škode so poplave povzročile tudi v medvoški občini.

MATEJA RANT, DANICA
ZAVRL ŽLEBIR

Gorenja vas - Poljane, Žiri, Škofja Loka, Medvode – V občinah, ki jih je prejšnjo sredo prizadelo hudo neurje, v teh dneh hitijo odpravljati posledice katastrofalnih poplav. Čeprav bo za dokončno sanacijo močno poškodovanih cest in druge infrastrukture marsikje treba počakati vse do pomladi, pa so povsod vsaj za silo uredili dostop do objektov.

»Ob koncu tedna smo uspeli zagotoviti prevoznost cest vsaj za osebna vozila, prav tako smo po vsej občini znova zagotovili oskrbo s pitno vodo, saj smo v Hotovlji popravili star vodovod,« je pojasnil župan občine Gorenja vas - Poljane Milan Čadež. Precej manj dela je bilo opravljenega pri urejanju vodotokov. »Začeli so sicer sanacijo vodotokov v Hotovlji, od odgovornih pa pričakujemo hitrejše ukrepanje, saj se bojimo novega večjega deževja.« To jim je obljubila tudi ministrica za okolje in prostor Irena Majcen ob nedavnem obisku na poplavljenem območju. Prevoznost glavnih cest in dostop do objektov so že uspeli zagotoviti tudi na območju žirovske občine. »Od

nedelje popoldne je prevoznost doline Hrasnice, eni od družin pri Sv. Barbari je pomagala tudi vojska, v Bodoveljski grapi so bile ceste odprte v soboto, še naprej pa jih urejajo, prav tako sta prevoznost in oskrba z vodo urejeni na območju Loga, za silo pa je pre-

V Zavarovalnici Triglav na osnovi preliminarne ocene škodnih zahtevkov zaradi zadnjih poplav ocenjujejo, da bo zavarovana škoda za zavarovalnico znašala okoli osem milijonov evrov. V zavarovalnici, kjer so doslej prejeli več kot sedemsto prijav škode, skupaj pričakujejo več kot 5500 prijav škodnih primerov. Zavarovanci to lahko storijo prek brezplačne številke 080 555 555 ali spletne strani www.triglav.si. »Čeprav za prijavo škode velja tridnevni rok po njenem nastanku, v primeru tovrstnih nesreč zavarovancem svetujemo, naj s prijavo ne hitijo, saj bo zavarovalnica upoštevala tudi prijave, ki jih bo prejela po tem roku,« so še sporočili iz zavarovalnice.

sem zasuti, saj se je v njih nabralo za več tisoč kubičnih metrov materiala.

V občini Škofja Loka so na območju Puštala, Sorške in Demšarjeve ceste že pospravili razdejanje, ki ga je pustilo neurje. Kot nam je povedal poveljnik Civilne zaščite v Škofji Loki Nikolaj Kržišnik, so ob pomoči gasilcev veliko postorili tudi z med-sosedsko pomočjo. V petek so uspeli vzpostaviti tudi

prevoznost doline Hrasnice, eni od družin pri Sv. Barbari je pomagala tudi vojska, v Bodoveljski grapi so bile ceste odprte v soboto, še naprej pa jih urejajo, prav tako sta prevoznost in oskrba z vodo urejeni na območju Loga, za silo pa je pre-

vozna tudi cesta z Visokega proti Bukovemu vrhu, ki je bila prav tako močno poškodovana. Sicer pa Kržišnik dodaja, da so najprej za prevoznost cest poskrbeli do tistih hiš, kjer morajo ljudje priti v dolino zaradi služb, nekaj več časa pa so si vzeli tam, kjer jim ni treba vsak dan v dolino, a tudi ta območja naj bi bila po zagotovilih sogovornika dostopna že včeraj.

Ogromno nevšečnosti je vodna ujma pretekli teden povzročila tudi v občini Medvode. Po besedah župana Nejc Smoleta so največ škode povzročili hudourniški pritoki Maveljščica, Prešnica in Ločnica v Polhograjskem hribovju. »Na Golem Brdu je voda odnesla dele cest, ki so zdaj vsaj za silo že prevozne, poplavilo je tudi številne objekte v Seničici. Potok Prešnica je poplavlil industrijsko cono v Preski, kjer je največ škode utrpelo podjetje Jamnik, saj jim je zalilo skladišče in uničilo vso zalogo. V četrtek nam je pri čiščenju tega območja na pomoč priskočila vojska,« je pojasnil župan. Več objektov je zalilo tudi v Sori, med drugim Hišo kulinarike Jezeršek, kjer je prav tako ogromno škode. Za silo so uspeli urediti prevoznost ceste na Katarino, s pomočjo vojske so že v četrtek uredili dostop do Govejka. Na Katarini so plazovi ogrozili vodna zajetja, zato bo na tem delu potrebno opraviti tudi hidrogeološke raziskave. Po grobih ocenah so poplave na območju občine Medvode povzročile za najmanj 150 tisoč evrov škode. Dokončno sanacijo mnogih cest v Polhograjskih bodo po besedah župana najverjetneje preložili na spomladanski čas.

Sodišče zadržalo notarsko prodajo

Ustavno sodišče je do končne odločitve zadržalo izvajanje notarske prodaje nepremičnin hipotekarnih upnikov. V Gorenjski banki se še niso odločili, kako bo z notarsko prodajo nepremičnin škofjeloške družbe Šešir.

CVETO ZAPLOTNIK

Kranj – Ustavno sodišče je na pobudo družbe Kolosej Kinematografi do končne odločitve zadržalo izvajanje določb zakona o finančnih zavarovanjih, ki bankam, hipotekarnim upnicam, omogočajo notarsko prodajo nepremičnin pod hipoteko po izhodiščni prodajni ceni v višini 70 odstotkov ocenjene vrednosti nepremičnin. V primeru, da je bila takšna prodaja že začeta in še ni bila

v primerih, ko hipotekarni upnik ali ponudnik odstopi od prodaje, ponudnikom vrniti varščino.

Odločitev ustavnega sodišča je »udarila« tudi že začeto notarsko prodajo, v okviru katere Gorenjska banka kot hipotekarna upnica prodaja poslovno-proizvodni kompleks družbe Šešir v industrijski coni na Trati pri Škofji Loki. Notarka Marija Murnik je v okviru tega postopka sredi septembra objavila javno vabilo k dajan-

Hipotekarni upniki bodo zaradi začasnega zadržanja izvajanja določb zakona o finančnih zavarovanjih poplačani kasneje, vendar je to po oceni ustavnega sodišča manj škodljivo od tega, če bi se notarska prodaja nadaljevala po postopku, ki bi bil v neskladju z ustavo.

sklenjena pogodba o prodaji ali prevzemu lastninske pravice, ima hipotekarni upnik dve možnosti: ali da odstopi od notarske prodaje in vloži predlog za izvršbo pri pristojnem sodišču ali da vztraja pri zahtevani notarski prodaji. Če se odloči za drugo možnost, roki za opravila po zakonu o finančnih zavarovanjih ne tečejo, ponudniki pa od danih ponudb lahko odstopijo. Notar mora

ju ponudb za nakup nepremičnin. Izhodiščna cena za kompleks, ki obsega več kot sedem tisoč kvadratnih metrov površine, je nekaj manj kot dva milijona evrov, rok za oddajo ponudb pa je 30. december. V Gorenjski banki so pojasnili, da se glede na sklep ustavnega sodišča še niso odločili, kaj bodo storili, ob tem pa so dodali, da se bodo prizadevali za čim boljše poplačilo banke.

Trideset poklicev na enem mestu

V srednji ekonomski, storitveni in gradbeni šoli Šolskega centra Kranj so letos gostili že tradicionalni Vrtiljak poklicev, za katere izobražujejo v gorenjskih srednjih šolah.

MATEJA RANT

Kranj – Poklice so predstavljali na sejemskem prostoru v avli šoli in še po posameznih delavnicah. Sodelovale so vse gorenjske srednje šole, razen Biotehniškega centra Naklo, je pojasnila ravnateljica srednje ekonomske, storitvene in gradbene šole Nada Šmid. Pripravili so 28 delavnic, predstavitev poklicev pa se je udeležilo več kot osemsto učencev iz 17 osnovnih šol. Izvedli so kar 1572 ponovitev delavnic s posameznih poklicnih področij.

Največ zanimanja je po besedah Nade Šmid vladalo za delavnico, v kateri so predstavljali poklic medijskega tehnikarja, pa tudi za poklic frizerja oziroma posebej manikerja. Precej zanimanja je bilo še za poklice s področja strojništva

in računalništva ter poklic medicinske sestre. »Poklici spet stopajo v ospredje in trend vpisovanja v poklicne programe se že obrača navzgor,« z zadovoljstvom ugotavlja Nada Šmid. To pripisuje tudi temu, da prenovljeni programi poklicnih šol omogočajo kompetentnost pri opravljanju poklica.

Veliko zanimanje je vladalo za predstavitev poklica manikerja. / Foto: Tina Dokl

»V letošnjem šolskem letu smo recimo v naši šoli na novo vpisovali tudi v program zidar, za katerega prej nekaj let ni bilo zanimanja.« To področje so namreč zaznamovali trendi v gradbeništvu, ki niso bili spodbudni.

Tovrstne predstavitve poklicev, je poudarila Nada

Šmid, so v veliko pomoč predvsem tistim učencem, ki so v dilemi glede prve in druge izbire. »Tu lahko dobijo bolj plastičen vpogled v poklic, ki ga name-ravajo izbrati.« Program delavnic in predstavitev na prireditvenem prostoru namreč ob pomoči mentorjev pripravijo dijaki sami. »Zato gre za najbolj pristno in neposredno podajanje informacij v obliki medvrstniške pomoči. Ko učenec vidi robota, ki ga je dijak sam sestavil, spozna, da to lahko uspe tudi njemu.« Tudi zato je prireditev iz leta v leto bolj prepoznavna in se vsako leto odzove več učencev. Letos so se udeležili celo učenci iz precej oddaljene šole v Mojstrani. »To kaže, da v šolah v tej prireditvi vidijo dodano vrednost za svoje učence,« je sklenila Nada Šmid.

Gorenjski Glas

ODGOVORNA UREDNICA

Marija Volčjak

NAMESTNIKA ODGOVORNE UREDNICE

Cveto Zaplotnik, Danica Zavrl Žlebir

UREDNIŠTVO

NOVINARJI - UREDNIKI:

Marjana Ahačič, Maja Bertoncelj, Alenka Brun, Igor Kavčič, Suzana P. Kovačič, Jasna Paladin, Urša Petermel, Mateja Rant, Vilma Stanovnik, Ana Šubic, Simon Šubic, Ana Volčjak, Cveto Zaplotnik, Danica Zavrl Žlebir;

stalni sodelavci:

Jože Košnjek, Milena Miklavčič, Miha Naglič

OBLIKOVNA ZASNOVA

Jernej Stritar, IlovarStritar d.o.o.

TEHNIČNI UREDNIK

Grega Flajnik

FOTOGRAFIJA

Tina Dokl, Gorazd Kavčič

VODJA OGLASNEGA TRŽENJA

Mateja Žvižaj

GORENJSKI GLAS (ISSN 0352-6666) je registrirana blagovna in storitvena znamka pod št. 9771961 pri Uradu RS za intelektualno lastnino. Ustanovitelj in izdajatelj: Gorenjski glas, d. o. o., Kranj / Direktorica: Marija Volčjak / Naslov: Bleiweisova cesta 4, 4000 Kranj / Tel.: 04/201 42 00, fax: 04/201 42 13, e-pošta: info@g-glas.si; mali oglasi in osmrtnice: tel.: 04/201 42 47 / Delovni čas: ponedeljek, torek, četrtek in petek od 7. do 15. ure, sredo od 7. do 16. ure, sobote, nedelje in prazniki zaprti. / Gorenjski glas je poltednik, izhaja ob torkih in petkih, v nakladi 19.000 izvodov / Redne priloge: Moja Gorenjska, Letopis Gorenjske (enkrat letno), TV okno in osemnajst lokalnih prilog / Trisk: Delo, d. d., Tiskarsko središče / Naročnina: tel.: 04/201 42 41 / Cena izvoda: 1,70 EUR, redni plačniki (fizične osebe) imajo 10 % popusta, polletni 20 % popusta, letni 25 % popusta; v cene je vključeno DDV po stopnji 9,5 %; naročnina se upošteva od tekoče številke časopisa do pisnega preklica, ki velja od začetka naslednjega obračunskega obdobja / Oglasne storitve: po ceniku; oglasno trženje: tel.: 04/201 42 48.

Planica je spet veliko gradbišče

◀ 1. stran

Podjetje Kolektor Koling je bilo drugo najcenejše med ponudniki, saj se je izkazalo, da so tudi pri Strabagu oddali nepopolno ponudbo. Pri Strabagu so se vnovič pritožili in zahtevali revizijsko postopka, a ga je državna

revizijska komisija v drugo zavrnila in Kolektor Koling je lahko takoj po odločitvi konec septembra vendarle začel delo. Rok za dokončanje tega skoraj 50-milijonskega projekta, ki ga v največji meri sofinancira Evropska unija, je avgusta prihodnje leto.

Izvajalci morajo ves čas usklajevati dela pri rekonstrukciji letalnice bratov Gorišek z gradnjo novega osrednjega tekaškega objekta nasproti nje.

Čez cesto nasproti skakalnice so že izkopali veliko gradbeno jamo, v katero bodo v prihodnjih dneh položili temelje za 5-etažni objekt (tri nadstropja pod zemljo in dve nad njo), ki bo središče tekaškega dela Planice.

Šestnajst novih obrazov

S himno Naš domači kraj avtorja Matije Mežka na melodijo skladatelja Janeza Močnika so v četrtek začeli konstitutivno sejo občinskega sveta občine Tržič v novem mandatu.

SUZANA P. KOVAČIČ

Tržič – Kar šestnajst novih svetnic in svetnikov je dobila občina Tržič v skupaj štiriindvajsetčlanskem občinskem svetu. Od dvanajstih vloženih kandidatnih list jih je na volitvah devet prejelo mandate in, kar je še zanimivo, od teh je kar pet nestranskih list, ki so skupaj dobile kar osemnajst svetnic in svetnikov. Med strankami so se v občinski svet prebile Nova Slovenija – krščanski demokrati, DeSUS, Stranka Mira Cerarja (SMC) in SDS s po enim, dvema in SDS s tremi predstavniki v občinskem svetu. Devet je žensk, prav toliko, kot jih je bilo v prejšnjem mandatu. Svetniki so tudi Klemen Belhar (lista Zagon), Andraž Žitnik (SDS) in Slavko Bohinc (NSi – krščanski demokrati), ki so bili županski kandidati na zadnjih volitvah. Najmlajši občinski svetnik je David Ahačič, ki je kandidiral na listi Sm Tržičan, najstarejši je Janez Meglič, ki je tudi vodil konstitutivno sejo. »Kako bodo potekala glasovanja, bo odvisno prav od vsakega svetnika posebej. Menim pa, da

Občinske svetnice in svetniki z županom Borutom Sajovicem in direktorjem občinske uprave Dragom Zadnikarjem (levo) / Foto: Matic Zorman

nas čaka eden najuspešnejših mandatov, saj so v novi sestavi bolj predstavniki nestranskih list, brez ideološkega predznaka, kot pa predstavniki političnih strank. Vizija razvoja občine je usmerjena v nadaljevanje spodbujanja gospodarstva, razvoj turizma in dokončanje izgradnje komunalne infrastrukture,« je dejal stari novi župan Borut Sajovic in dodal, da je pomembno, da ostanejo enotni, kajti zahtevnost položaja, v kakršnem je naša država, se v finančnih posledicah še kako prenaša v breme občin. Klemen

Belhar, ki se je na županskih volitvah najbolj približal aktualnemu županu, pa je dejal, da se bo v nekaj sejah videlo, kam sodi lista Zagon, v koalicijo ali opozicijo. Za novega podžupana se je neuradno omenjalo Dušana Bodlaja, občinskega svetnika na listi Ekipe Boruta Sajovica.

Na seji so imenovali tudi člane Komisije za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja (Komisija). Klemen Belhar je sicer izrazil pomislek, da zastopanost svetniških skupin v Komisiji ni v pravem razmerju glede na

izide volitev in pri tem mislil predvsem na SMC z le dvema izvoljenima svetnikoma. Kljub temu so izglasovali Andrejo Potočnik (SMC) za predsednico Komisije, za člane pa Klemena Belharja (Zagon), Marjana Špeharja in Dušana Bodlarja (oba iz Ekipe Boruta Sajovica). Občinski svet bo na naslednji seji nadaljeval s konstituiranjem stalnih delovnih teles, obravnavali bodo osnutek novega poslovnika, decembra in januarja pa se bodo ukvarjali predvsem s sprejetjem občinskega proračuna.

Da mladih ne vzgaja ulica

Na Jesenicah že deset let deluje dnevni center Naj mladih ne vzgaja ulica društva Žarek. V njem mladi dobijo brezplačno učno pomoč, se družijo, pomagajo pa jim tudi pri premoščanju stisk.

URŠA PETERNEL

Jesenice – »Sem prihajam na učno pomoč, Tjaša mi pomaga pri učenju angleščine. Pri drugih predmetih pomoči ne rabim. Novi prostori so mi bolj všeč kot stari, ker so večji in lepše opremljeni,« je dejal šestošolec Alan z Jesenic, eden od otrok, ki prihajajo v dnevni center Naj mladih ne vzgaja ulica. Dnevni center deluje pod okriljem društva Žarek, pred dnevi pa so se preselili v nove prostore v kleti Zdravstvenega doma Jesenice. »Po desetih letih delovanja smo se preselili v nove prostore, kar je za nas prav poseben dogodek. Preuredila in prenovila jih je Občina Jesenice. Zares hvaležni smo ji za vso podporo in naklonjenost našemu delovanju. To razumemo predvsem kot njihovo naklonjenost otrokom in mladostnikom Jesenic, ki nas potrjujejo,« je ob tem dejala

Ivanka Berčan, predsednica društva Žarek. Vodja dnevnega centra Naj mladih ne vzgaja ulica Tjaša Bertoncely je predstavila dejavnost centra, v katerega vsako popoldne prihaja okrog dvajset mladih. Šolarji v njem dobijo brezplačno učno pomoč;

zanjo izvedo od sošolcev ali prijateljev, včasih jim to možnost predlagajo učiteljice. Nekateri otroci po učni pomoči odidejo domov, spet drugi pa ostanejo in sodelujejo v aktivnostih, kot so socialno-ustvarjalne delavnice, igrajo družabne in

športne igre, ročni nogomet, namizni tenis, pikado, na voljo imajo tri računalnike, lahko poslušajo glasbo in gledajo televizijo. »Predvsem pa se veliko pogovarjamo o njih samih, o njihovih interesih in različnosti. V bistvu delamo na tem, da spoznavajo sami sebe,« pravi Tjaša. Obeležujejo tudi vse praznike, tako katoliške, muslimanske kot pravoslavne. »Pri nas je zelo pomembno, da se otroci spoštujejo med seboj, poudarjamo spoštovanje in strpnost, da se ne zmerjajo, da ne govorijo grdih besed. Imamo v bistvu zelo enostavna pravila, ki pa jih otroci hitro vzamejo za svoja,« dodaja Tjaša, ki je posebej vesela dragocenega sodelovanja prostovoljcev pri učni pomoči in v raznih delavnicah. Ob tem omenimo še, da so z letošnjim letom odprli tudi enote dnevnega centra na Bledu, v Gorjah in v Mojstrani.

Ob odprtju novih prostorov dnevnega centra sta se z otroki v namiznem nogometu pomerila jeseniški župan Tomaž Tom Mencinger in blejski podžupan Toni Mežan. / Foto: Janko Rabič

Serena Dobrič · Darja Marinko · Sabina Bilčan

IZDELAJMO

JOGURT · MASLO · SIR

V knjigi je opisana cela vrsta tehnoloških postopkov (receptov) za izdelavo različnih jogurtov, smetane, masla, svežih sirov, poltrdih in trdih sirov – izbor izdelkov je resnično pester, od najbolj enostavnih do takih, ki zahtevajo nekoliko več znanja, opreme in časa.

14
EUR

* poština

Gorenjski Glas

Knjigo lahko kupite na Gorenjskem glasu, Bleiweisova cesta 4 v Kranju, jo naročite po tel.: 04/201 42 41 ali na: narocnine@g-glas.si.

Izzivi so priložnost za rast

Ob odprtju Modre ure so pripravili glasbeno-družabni program, na katerem je sodelovala tudi pevka Nana Milčinski. / Foto: Frenk Bojanc

SAMO LESJAK

Šenčur – V Šenčurju je zaživel Center za kakovostno življenje Modra ura, katerega poslanstvo je na različne načine pomagati ljudem, jih izobraževati ter motivirati pri njihovih aktivnostih. »Želimo, da vsak posameznik spozna, da je enkrat, se spoštuje in je spoštovan, za svoje odločitve, besede in dejanja sprejme odgovornost ter se zave, da so konflikti ter izzivi del življenja in predstavljajo priložnost za rast.« je ob odprtju dejala ustanoviteljica Modre ure Janja Dermastja, sicer pedagoginja in mediatorka z mnogo izkušnjami na področjih izobraževanja ter osebne rasti. Pozitivno samopodoba je

pomembno vzpostaviti že v mladih letih, zato Center pripravlja tovrstne delavnice za otroke in mladostnike, na katerih jim predstavljajo tehnike učinkovitega učenja, razvijajo njihovo čustveno inteligenco in jih pripravljajo na soočenje z življenjskimi izzivi. Ob tem pa tudi za starše oz. odrasle pripravljajo predavanja, ki se dotikajo vzgojne in učne problematike. Pred kratkim so OŠ v Cerklje pripravili predavanje za starše z naslovom Kako motivirati otroka za učenje, novembra pa sledijo delavnice, namenjene tistim, ki želijo najti zaposlitev, potrebujejo pomoč pri doseganju osebnih ali poslovnih ciljev. Na Centru potekajo tudi tečaji nemškega jezika.

Dediščina naša odgovornost

JASNA PALADIN

Cerklje – Na OŠ Davori na Jenka Cerklje so ob dnevih evropske kulturne dediščine pripravili prireditev za vse generacije. »Za nas, mlade, in tudi malo manj mlade so izdelovanje rož iz krep papirja, tkanje, izdelovanje preje pravilni časi, nekje daleč v preteklosti. V novih časih pa se vendarle zavedamo pomena ohranjanja znanja naših babic in dedkov,« je bilo iz ust mladih slišati na prireditvi. Po nastopu dveh folklornih skupin – starejše iz KD Folklor Cerklje pod

vodstvom Braneta Šmida in šolske pod vodstvom Petra Fajdige, so zbrani lahko sodelovali v več delavnicah. Otroci in vzgojitelji Vrta Murenčki so pripravili delavnico instrumentov in plesov z improviziranimi ljudskimi instrumenti ter pastirsko delavnico s starimi pastirskimi in otroškimi igrami. Članice društva kmečkih žena in Renata Perne so pokazale izdelavo rož iz krep papirja, Francka Prosen pa je mladim pokazala, kako so včasih tkali. Ob tem je na ogled prinesla pokazat tudi ročne statve, ki izvirajo iz leta okoli 1880.

Na delavnici starih otroških iger je bilo tudi veliko smeha.

Na kvizu gasilske mladine dvainštirideset ekip

Cerklje – Gasilska zveza Cerklje je organizirala kviz gasilske mladine, na katerem je sodelovalo 42 ekip iz sedmih prostovoljnih gasilskih društev Gasilske zveze (GZ) Cerklje. Mladi so odgovarjali na vprašanja iz prve pomoči, preventive, taktike in poznavanja gasilske opreme. Med pionirkami so bile najboljše ekipe Cerklje 1, Šenturška Gora in Cerklje 3, med pionirji Cerklje 1 in Cerklje 2 ter Lahovče, pri mladinkah ekipa Cerklje pred Zalogom in Zgornjim Brnikom 3, pri mladincih pa Cerklje 1 pred Lahovčami in Šenturško Goro, med pripravniki pa Cerklje pred Lahovčami in Štefanjo Goro. Najboljši dve ekipi med pionirji, mladinci in pripravniki so se uvrstile na regijsko tekmovanje, ki bo 8. novembra v Stražišču pri Kranju.

Na regijsko tekmovanje v Stražišče se je uvrstilo šest ekip Gasilske zveze Cerklje.

Ugoden plin in domska asistenca s škodnim kritjem v enem

Ukradeni ključ, zamašeni odtoki ali razbito okno zdaj niso več razlog za skrb. Za to je poskrbel Eni Adriaplin z novim paketom Preprosto asistenca, ki vam poleg ugodnega plina 24 ur na dan vsak dan nudi tudi domsko asistenco s škodnim kritjem.

Brezskrbnost z zanesljivim partnerjem

Eni Adriaplin slovenske domove že dolgo oskrbuje z najpreprostejšimi rešitvami, povezanimi z ogrevanjem vode in doma ter kuhanjem z zemeljskim plinom. Svojem odjemalcem ponuja mnoge sodobne pakete, ti pa vključujejo raznolike dodatne storitve, ki olajšajo vsakdan. Štirim že obstoječim paketom se je zdaj pridružil še peti, ki vam bo prišel še posebno prav takrat, ko bo šlo vse ostalo narobe.

Novi paket Preprosto asistenca

Poleg zemeljskega plina po stabilni in konkurenčni ceni vključuje tudi domsko asistenco s škodnim kritjem. Z njo vam Eni Adriaplin priskoči na pomoč pri nujnih primerih v vašem domu, kot so:

- okvara vodovodne napeljave,
- zamašeni odtoki,
- okvara električne napeljave ali ogrevalnega sistema,
- poškodovana ali uničena vhodna vrata, okna ali streha,
- poškodovane ključavnice vhodnih vrat in kraja ključev.

V primeru nujnega popravila vam je Eni Adriaplin na voljo 24 ur na dan in vse dni v tednu. Namesto vas bo poiskal izvajalca popravila in nadziral potek odpravljanja okvare vse od začetka do konca. Vaša težava bo tako rešena v le nekaj urah, saj razvejana mreža izvajalcev asistencije omogoča hiter prihod na teren in takojšnjo odpravo napake ter prepreči povečanje

nadaljnje škode. S paketom Preprosto asistenca boste tudi prahrani, saj vključuje kritje stroška nujnih popravil v vrednosti do 150 € (prihod in odhod obrtnika ter delovne ure obrtnika) dvakrat v letu.

Menjava? Nič lažjega!

Paket Preprosto asistenca vam je na voljo že danes! Menjava dobavitelja ali obstoječega paketa je povsem brezplačna in vzame le nekaj minut. Pokličite 080 33 00 ali obiščite eni-adriaplin.si in preklopite na Eni Adriaplin!

paket preprosto asistenca:

za ugoden plin in domsko asistenco 24 ur na dan!

izberite najpreprostejšo rešitev - preklopite na eni adriaplin

in si hkrati zagotovite ugodno ogrevanje vode in doma ter kuhanje na zemeljski plin, poleg tega pa še domsko asistenco. z njo vam eni adriaplin priskoči na pomoč tudi, ko gre v vašem domu kaj narobe, npr. ko se pokvari vodovodna ali električna napeljava, če se zamašijo odtoki ali ne dela grejke, če se poškodujejo vrata, okna ali streha in tudi, če vam ukradejo ključ. v primeru škodnega primera smo vam tako na voljo 24 ur na dan, vsak dan!

pokličite 080 33 00 ali obiščite eni-adriaplin.si

adriaplin eni

Aerodrom Ljubljana beleži rast prometa

Letošnje poslovanje ocenjujejo kot dobro. Prepeljali že več kot milijon potnikov.

JASNA PALADIN

Zgornji Brnik – Aerodrom Ljubljana je v prvih devetih mesecih leta 2014 zabeležil rast prometa. Kot je razvidno iz poročila uprave družbe, je bilo skupno število potnikov (prepeljali so jih 1.051.475) za 1,7 odstotka višje kot lani v enakem obdobju, predvsem na račun povečanja števila potnikov javnega prometa, s tem da so število potnikov povečali tako domači prevoznik kot tudi tuji prevozniki. Največji del prometa je opravil domači prevoznik Adria Airways, veliko sta k povečanju prometa pripomogli Air Serbia in Turkish Airlines, dobro zasedenost pa imata tudi nizkstroškovna prevoznika Wizz Air in easyJet.

Število premikov letal se je sicer zmanjšalo, in sicer za 5,6 odstotka v primerjavi z lani, vendar pa ta upad zaradi spremembe strukture letal v korist večjih in težjih letal nima negativnega vpliva na realizirane poslovne prihodke. Količina oskrbljenega tovornega prometa (dobrih 14 tisoč ton) je bila višja za 7,3 odstotka. »Poslovanje družbe v prvih devetih mesecih leta 2014 je bilo dobro. Dobiček iz poslovanja v višini 6,1 milijona evrov je malce pod lanskim in bistveno nad načrtom, kar pa ni nadomestilo opravljene slabitve naložbe v družbo Adria Airways Tehnika, ki je v poslovnem načrtu za leto 2014 ni bilo mogoče predvideti,« še pravijo v Aerodromu Ljubljana.

Fraport je objavil prevzemno ponudbo

Zgornji Brnik – Nemški Fraport, ki je že več kot 75-odstotni lastnik Aerodroma Ljubljana, je v petek objavil ponudbo za prevzem še preostalih delnic. Za delnico ponuja 61,75 evra, kar je toliko, kot je plačal za že kupljene delnice. Ponudba velja do vključno 20. novembra do 12. ure.

V knjigarni Ognjišče beremo skupaj

Kranj – Naslednji torek, 4. novembra, ob 19. uri vabijo v Knjigarno Ognjišče Kranj na predstavitev knjige o Janezu Puharju – prvem slovenskem fotografu in izumitelju. O knjigi se bo z avtorjem Damirjem Globočnikom pogovarjala Alenka Veber – urednica Celjske Mohorjeve družbe.

Ustvarjalni med počitnicami

Preddvor – V Preddvoru so tako kot vsake počitnice tudi v tednu »krompirjevih« počitnic ustvarjalne delavnice v tamkajšnjem TIC-u. Že včeraj so otroci lahko ustvarjali živalice iz kostanjevih listov, jutri, 29. oktobra, bodo izdelovali krompirjeve štampiljke, v petek in soboto, 31. oktobra in 1. novembra, pa bodo delavnice v znamenju noči čarovnic. V petek bodo izdelovali duhce in netopirje, v soboto pa pajke in okostnjake.

GLASOVNICA Glasujte in sodelujte v žrebanju za letno vinjeto

NAJ POLKA 2014

IME IN PRIIMEK _____

NASLOV _____

1. MLADI GODCI

2. DOR MA CAJT

3. SEKSTAKORD

4. OGNJENI MUZIKANTJE

5. AUFBIKS

6. HOZENTREGARJI

KRAJ _____

POŠTNA ŠT. _____

VPIŠI ŠT. ANSAMBLA _____

ŠT. _____

Glasovnico pošljite do vključno 27.11. na naslov:
RADIO GORENC, Balos 4, 4290 Trzin

www.radiogorenc.si

Šola prijazna tudi do okolja

Minuli teden so na Osnovni šoli Predoslje praznovali štiridesetletnico, praznovanje pa je bilo še slovesnejše, ker so pred kratkim šolo energetsko prenovili in polepšali.

VILMA STANOVNIK

Predoslje – »Minilo je štirideset let, odkar so prvi učenci zasedli šolske klopi tega poslopja. Velike zasluge za to je imel na žalost pokojni Marjan Kne, ki se je z vsemi silami zavzemal, da bi bila šola zgrajena prav v vasi Predoslje. V času njegovega vodstva je šola prešla tudi na celodnevno osnovno šolo in bila tako ena izmed petih šol v Sloveniji, ki je uspešno izpeljala tovrstni program. Zaradi delavnega, povezanega in dobro organiziranega kolektiva, je bila vzor šolam daleč naokrog, ne samo v domovini, pač pa so šole obiskovale tudi številne delegacije iz tujine. Iskrena zahvala tudi pokojnemu ravnatelju Jožu Fajfarju, ki je z duhovitostjo in smislom za humor navduševal celoten učiteljski kolektiv, ki je dobival številna strokovna priznanja za svoje pedagoško delo. Veliko breme pa je padlo na ramena njegove naslednice Ivane Bizjak, ki je orala ledino devetletne osnovne šole. Zaradi velike prostorske stiske se je lotila izgradnje prizidka vrta ter nadzidka

Ravnatelj Tomaž Balderman je na slavnostni akademiji ob jubileju predstavil utrip šole v Predosljah. / Foto: Luka Renar

šole,« je o zgodovini in o nekdanjih ravnateljih Osnovne šole Predoslje na slavnostni akademiji ob štiridesetletnici osnovne šole v Predosljah povedal sedanji ravnatelj Tomaž Balderman in priznal, da ob prevzemu mesta ravnatelja ni pričakoval, da bo ob vodenju šole imel tudi veliko dodatnega dela.

»V minulem šolskem letu smo izvedli energetsko sanacijo šole, prepletkali prostore ter fasado, zgradili zgornje

parkirišče za učitelje in garažo za kombi. In zato je današnje praznovanje štiridesete obletnice šole še toliko slovesnejše,« je tudi povedal ravnatelj Balderman in poudaril, da je bila šola vedno znana po dobrih medsebojnih odnosih, tako v kolektivu kot med učenci in učitelji ter starši.

»Predvsem pa je šola vedno dihala z vasjo in okoliškimi kraji ter bila tesno vpeta v življenje krajanov ter

njihovih društev,« je še dejal Tomaž Balderman ter se zahvali nekdanjim učencem, ki so v minulem tednu z udeležbo na različnih delavnicah poskrbeli, da je bilo praznovanje še lepše. Poleg tega so v šoli prejšnji teden pripravili prireditev za učence ter predstavili državne prvake v robotiki. Pripravili so tudi razstavo, obiskovalci četrtkove slavnostne akademije pa so uživali v raznolikem kulturnem programu.

V svetu večinoma novi obrazi

V novem občinskem svetu v Šenčurju so se iz prejšnjega mandata obdržali samo trije člani, »stari znanec« pa je še dosedanji župan Miro Kozelj.

SIMON ŠUBIC

Šenčur – Zadnje lokalne volitve so v Šenčurju poskrbele za precejšnjo prevetritev sestave občinskega sveta, saj bodo v njem naslednja štiri leta delovali večinoma novi obrazi. Od sedemnajstih novih svetnikov, katerih mandate so potrdili v četrtki na konstitutivni seji, so namreč samo trije o občinski politiki odločali tudi v zadnjem mandatu (Mirjana Čemažar, Aleš Perič Močnik in Simon Kuhar), v občinski svet pa se je po dvanajstih letih županovanja spet preselil tudi Miro Kozelj, ki je hkrati tudi najstarejši svetnik v tem sestavu. In še ena zanimiva podrobnost: zastopanost žensk se je v novem občinskem svetu precej okrepila, saj se je njihovo število podvojilo (sedaj osem, prej štiri).

Poleg Kozelja in Periča Močnika v novem občinskem svetu iz vrst SDS, ki je prejel največ glasov (dobro

Novi šenčurški občinski svet je funkcijo prevzel minuli četrtki. / Foto: Matic Zorman

petino), vseeno pa izgubil dve svetniški mesti, sedita še Andreja Pintar in Nuša Bašelj Jagodic. SLS se je okrepil in ima prav tako štiri predstavnike: Vanjo Umnik, Sebastiana Moharja, Tatjano Perčič in Bojana Jurančiča, ki je v občinskem svetu nadomestil novega župana Cirila Kozjeka. Po dva svetnika imajo Lista ViD (Simon Kuhar in Slavka Weisseisen), NSi (Valerij Grašič in Vida Tičar Rebolj) in Mladi za občino Šenčur (Jan

Krajger in Anja Pušavec), po enega pa SMC (Branko Zorman, tudi državni poslanec), SD (Mirjana Čemažar) in Nestranska lista za šport in kulturo (Aleksander Gašperlin).

»Od novega občinskega sveta pričakujem, da bo deloval konstruktivno in v dobrobit občank in občanov, in veseli me, da so enakega mnenja tudi vsi novozvoljeni občinski svetniki. Ne nazadnje imamo precej podobne programe,

razlikujemo se le v podrobnostih, tako da je treba čim več stvari le prenesti s papirja v konkretno delo,« je po prvi seji, na kateri so seveda potrdili tudi njegovo izvolitev, povedal novi župan Ciril Kozjek, ki koalicije vsaj uradno ne namerava osnovati. Na konstitutivni seji so potrdili tudi novo komisijo za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja, ki ji bo predsedoval Miro Kozelj, njena člana pa sta še Sebastian Mohar in Simon Kuhar.

Zimski dan na Ratitovcu

Še dobro, da je bila v nedeljo kočna na Ratitovcu odprta, da so se imeli planinci vsaj kje pogreti. Bril je mrzel veter, snega je bilo dovolj za kepanje. Bil je res pravi zimski dan.

SUZANA P. KOVAČIČ

Ratitovec – Koča na pobočju Ratitovca na 1667 metrih nadmorske višine je priljubljena planinska točka tako poleti kot pozimi, ko je kočna odprta ob sobotah, nedeljah in praznikih, nekaj metrov stran pa stoji zimski bivak. Ob jasnem vremenu je lep razgled po Škofjeloškem in Cerkljanskem hribovju. Minulo nedeljo razgleda ni bilo, sem pa tja se je skozi meglo za hip prikradel sončni žarek. Pihalo je, veter je tudi sicer že precej razpihal sneg, tistih prvih petnajst centimetrov, ki ga

je zapadlo pred nekaj dnevi. Bilo ga je vsaj še toliko, da se je na nekaterih mestih poznal gaz od planinskih čevljev in da so se otroci lahko kepali tistih nekaj minut, ko so zdržali zunaj. Res je brilo in vsak si je raje poiskal toplo zavetje, v katerem je dišalo po domačih flancatih, čaju, joti in ričetu. Oskrbnik kočje je Planinsko društvo Ratitovec, v dneh, ko je odprta, pa strežejo, kuhajo ... člani upravnega odbora planinskega društva. »Tudi do 250 flancatov ocvremo kakšen dan,« je povedala Veronika Benedičič, ki je bila

v nedeljo »zadolžena« za flancate.

Kočna je bila polna, nekateri so se grelj ob peči. »Prišla sva iz smeri Prtovča. Rada posediva v koči, ker imajo dobro in svežo hrano, osebje je prijazno, cene so zmerne,« sta povedala zakonca Šlebir iz Škofje Loke, oblečena v zeleni majici, na katerih je pisalo Prijatelj Ratitovca. »Radodarni so prav tako. Za petnajst vpisov v knjigo prejmeš tako majico, flancat in topel obrok,« sta pohvalila. Za sosednjo mizo je sedela mlada družina iz Ljubljane. Povedali so, da gredo

vsako nedeljo kam, da so na Ratitovcu prvič in da bodo še prišli, da bodo videli, kam vse seže razgled; iz megle v nedeljo dopoldne se je videlo le nekaj metrov daleč. Iz planine Pečane iz bohinjske smeri je dobro uro hoje potrebovala petčlanska družina Hribar iz Grosupljega. Otroci Samo, Tine in Grega, stari od sedem do dvanajst let, nič kaj niso bili utrujeni od hoje, ker so je vajeni. Starejša Samo in Tine sta bila že na Triglavu, sta hitro razložila in dodala, da sta sicer vesela snega tu gor, da pa so sneg »doživeli« že poleti na Sedmerih jezerih.

Nedeljsko dopoldne nekaj metrov stran od kočje na Ratitovcu

Veronika Benedičič in Tadeja Šuštar med delom v kuhinji

Lepo urejajo svoje domove

Pa ne le domove, tudi nastanitvene, gostinske in druge turistične objekte ter podjetja, ustanove in kulturne spomenike v občini Škofja Loka. Skupina za lepšo Loko je vsem, ki lepo skrbijo za okolico, podelila priznanja.

DANICA ZAVRL ŽLEBIR

Škofja Loka – Letos je bilo teh dvajset, saj nagradijo po tri v vsaki od šestih kategorij, podelijo pa tudi priznanja za nageljne. Letos sta imeli najlepše nageljne družina Petrovič s Klobovesove ulice in Župnija Škofja Loka, ki je z nageljni okrasila okna svoje stavbe na Cankarjevem trgu 13.

Skupina za lepšo Loko vsako pomlad poskrbi, da stanovanjci starega mestnega jedra, katerih okna gledajo na Mestni, Cankarjev in Spodnji trg, zanja dobijo sadike. Zato so okna v starem delu mesta vselej lepo ocvetličena, najlepše pa jeseni nagradijo v posebni kategoriji. Letos je prvo nagrado prejela Suzana Rotar z Mestnega trga 1, drugo kavarna Na Štengah (Cankarjev trg 16) in tretjo družina Dagarin z Mestnega trga 24. Od turističnih objektov je najlepše

urejeno gostišče Kveder družine Eržen v Spodnji Luši, drugi najlepši Mini hotel družine Demšar v Vincarjih 47 in tretja gostilna Pr Birt družine Golob iz Praprotna 17. Med podjetji, ki zgleddno urejajo svojo okolico, so letos prvo nagrado prisodili Steklarstvu Marjana Frlna na Grenču 8, drugo Zlatarstvu Koman na mestnem

trgu 5 in tretje osnovni šoli Ivana Groharja v Podlubniku, katere ravnatelj je Marko Primožič. Najlepši balkon v večstanovanjskem objektu ima družina Jamnik v bloku Podlubnik 160, drugi in tretji sta družini Kokelj - Šesek v Frankovem naselju 42 in Širovnik - Hvalec v Podlubniku 158. Od stanovanjskih hiš pa je Skupino za lepšo

Loko najbolj prepričala družina Kovač iz Zminca 4a, na drugo in tretje mesto so uvrstili hiši družine Kržišnik iz Zminca 62 in družine Peternelj iz Podlubnika 184. Najlepša kmetija v občini pa pripada družini Cof v Dorfarjih 24, druga je kmetija družine Peternelj iz Drage 10, tretja pa Omanova kmetija v Zmincu 12.

Letošnji prejemniki priznanj Skupine za lepšo Loko / Foto: Matic Zorman

Zamenjala se je polovica svetnikov

Novoizvoljeni svetniki občine Gorenja vas - Poljane so se minuli torek zbrali na ustanovni seji, Milan Čadež pa je uradno nastopil tretji mandat župana.

MATEJA RANT

Gorenja vas - Poljane – V občini Gorenja vas - Poljane se je na letošnjih lokalnih volitvah na volišča odpravilo 2622 od 5735 volilnih upravičencev oziroma 45,72 odstotka. V 17-članskem občinskem svetu bo skoraj polovica novih obrazov.

Najmočnejše bo v občinskem svetu še naprej zastopana stranka SDS, ki bo imela sicer enega svetnika manj kot v preteklem mandatu, in sicer sedem. Stranka NSi je obdržala tri svetniška mesta, enako število svetnikov kot v preteklem mandatu bo imela v občinskem svetu tudi stranka SLS. Dve svetniški mesti si je uspela izboriti novinka v občinskem svetu, neodvisna lista Peter Trček in skupina volivcev. Svoje predstavnik je v občinskem svetu po novem dobila Stranka Mira Cerarja, SD pa bo tako kot doslej zastopal en svetnik. Stranka DeSUS je izgubila eno svetniško mesto in jo bo prav tako po novem predstavljal en svetnik, brez predstavnika pa

je ostala LDS. Nekoliko se je okrepila zastopnost žensk, saj bo po novem v občinskem svetu sedelo kar sedem svetnic, dve več kot v preteklem mandatu.

V občini Gorenja vas - Poljane so ob 46-odstotni volilni udeležbi že v prvem krogu izvolili župana Milana Čadeža in 17-članski občinski svet.

Na ustanovni seji je slovesno prisegel tudi župan Milan Čadež, ki je tako uradno nastopil svoj tretji mandat. V svojem nagovoru svetnikov je poudaril, da jih v prihodnjem obdobju čaka velika odgovornost, saj si lahko obetajo manj evropskih sredstev, kot so jih bili deležni doslej. Kljub temu, je zagotovil, je občina v dobri finančni kondiciji. Tudi v prihodnje v občinskem svetu ne načrtuje oblikovanja formalne koalicije, saj verjame, da jim bo zastavljene cilje uspelo izpeljati le, če bodo še naprej znali držati skupaj.

Vabilo k vložitvi kandidatur za člana upravnega odbora z možnostjo prevzema funkcije izvršnega direktorja družbe

Upravni odbor družbe HIT Larix, d. d., vabi zainteresirane kandidate k vložitvi kandidatur za člana upravnega odbora HIT Larix, d. d., – predstavnika kapitala za mandatno dobo, določeno v statutu družbe. Izbrani kandidat bo imel po izvolitvi na skupščini družbe možnost prevzeti funkcijo izvršnega direktorja družbe.

Upravni odbor vabi vse zainteresirane kandidate, da oddajo svoje kandidature. Kandidati morajo izpolnjevati pogoje Zakona o gospodarskih družbah in Statuta družbe.

Pogoji za opravljanje funkcije člana upravnega odbora:

- visoka ali višješolska izobrazba tehnične, ekonomske, pravne ali druge ustrezne smeri,
- najmanj 5-letne izkušnje na podobnih funkcijah,
- izkušnje s področja igralniške dejavnosti in vodenja,
- znanje slovenskega in enega od uradnih jezikov EU
- računalniško znanje (MS Office).

Od kandidatov pričakujemo:

- pripravljenost na dodatna izobraževanja in usposabljanja,
- sposobnost za oblikovanje in vodenje tima,
- organizacijske in komunikacijske sposobnosti,
- fleksibilnost, samoiniciativnost.

Prednost pri izboru bodo imeli kandidati z vodstvenimi izkušnjami.

Vabimo vse kandidate, da nam pisno vlogo s:

- prijavo oziroma kandidaturo za člana upravnega odbora
- življenjepisom (CV)
- kratko vizijo delovanja družbe za naslednjih 6 let

pošljete do 5. novembra 2014 do 12. ure na naslov:

Hit, d. d., Nova Gorica
Kabinet uprave
Delpinova 7a
5000 Nova Gorica

z oznako razpis za člana upravnega odbora, ne odpiraj.

Pripravljeni na temno in mrzlo obdobje

Tako kot je naše gore prejšnji teden pobelil sneg, je tudi Finsko zajelo drugo snežno obdobje v letošnjem šolskem letu. Temperature so se iz julijskih trideset stopinj spustile pod ledišče. Mrzla jesen je v izdihljajih, iz loncev se že kadi »glögi«, ki je podoben kuhanemu vinu, izložbe so že odete v tipične zimske barve. Finci se počasi pripravljajo na dolgo obdobje z le malo svetlobe. Najhujše bo v začetku prihodnjega leta, ko se bo svetloba na jugu države prikradla zgolj za kakšne tri ure. Kljub temi Finci naravnost obožujejo sneg in vse, kar je povezano z njim.

MONIKA KERN

S Finsko, »mojo Finsko«, kot ji sama rada rečem, sem se prvič soočila pred dve ma letoma, ko me je usodna kuverta s prijavo pripeljala v samo osrčje države, Helsinke, na študij. Finska atmosfera, sistem, kultura, ljudje so me enostavno očarali. Tako zelo, da sem jo po študiju obiskovala znova in znova, z namenom obiskov prijateljev, kasneje zaradi pridobivanja novih izkušenj in dela. Skupno sem v državi preživela okoli leto dni, zagotovo pa se v deželo slane lakrice, salmiakkija, belih noči in Sibeliusa še vrnem.

Državo sem prečesala po dolgem in počez, od južnih večjih mest, kot so Lahti, Tampere in Turku, do osrčja države, ki je najbolj prepredena z jezeri, do samega severa, kjer se ljudje pričnejo redčiti, narava postaja bolj neokrnjena in pusta, hkrati pa tako mogočna. Tam, kjer se pozimi ne zdani in poleti ne stemni. Impresivno in vredno ogleda, prav tako pa je na severu nujen obisk Rovaniemija, mesta, kjer uradno biva Božiček in kjer se začinja arktični pol.

Po dolgem in svetlem poletju, tako zelo netipičnem za naše razmere, saj je sonce sijalo okoli 22 ur dnevno tudi na jugu, jesen Fincem predstavlja eno izmed težjih obdobjev v letu. Sonce je začelo toniti. Hlad je začel pritisniti, veter briti. Temno in vetrovno obdobje zaznamujejo obdobje »ruske«, ki opisuje barve, ki se v naravi ustvarjajo v jeseni. Začela se je šola, rutina, služba, vedno več je teme in razmeroma veliko dežja. Veselje pride spet pozimi, ko zapade sneg in se temperature spustijo na (več) deset pod lediščem. Na Finskem se je jesen pričela v sredini, na severu pa že v začetku avgusta. Temu primerno se poletne počitnice šolarjev pričnejo s koncem maja oziroma začetkom junija. Takrat je namreč največ svetlobe in toplote, letošnje poletje se je otopilo do celo trideset stopinj nad ničlo, takrat sivina dobi barve, takrat se ustnice ravnodušnih in hladnih, kot velijo stereotipi Fincev, zaočkrožijo navzgor. Veselje, pikniki, zelenje, cvetje, šampanjec. Prvi poletni dan, veliko pred uradnim koledarskim, Finci praznujejo v naravi. Prvi vikend preživijo v naravi, ob enem izmed nešteti

Bela noč, zahod sonca za nekaj ur, ko se kljub temu ne stemni.

jezer, s piknik košarico in žarom za enkratno uporabo, z željo po »hyvää kesää«, dobrem, lepem poletju.

Na finskem 'meniju'

Če govorimo o tradicionalnem finskem poletju in preživljanju dopusta, si lahko predstavljate idilično leseno hiško, največkrat rdečo z belimi obrobami oken, ki leži nekje na samem, navadno ob jezeru. Tam najdemo zasedran čoln, ribiško palico, savno in hladilno skrinjo. Pol za pivo, pol za ribe. Poleti se na finskem meniju znajdejo različne solate, mlad krompir, ki ga jedo v kombinaciji s surovimi koščki ribe v gorčični omaki, sveže ribe in klobase. Poozbek vsebuje sladoled, eno izmed različic peciva, navadno kvašenega testa z dodatnim kardamomom in poljubnim nadevom iz jagodičevja, ter kavo. Finci so po nekaterih statistikah največji potrošniki sladoleda in kave na svetu.

Nekatere statistike navajajo tudi, da so Helsinki, glavno mesto Finske, eno najbolj ugodnih mest za življenje, saj naj bi se tam prebivalci počutili zadovoljne. Na splošno se države oziroma

mesta severnih držav velikokrat znajdejo v vrhovih tovrstnih lestvic. Sever je od nekdanj veljal za bolj naprednega, z višjim standardom in dražjim življenjem. Pod »zategnenostjo« naroda se skrivajo iskreni in topli ljudje, ki obožujejo zimske športe, živijo v neposredni okolici pristne narave in po statistikah sodeč radi pogledajo tisto, bolj globljo vsebino v kozarcu. Pogost pojav alkoholizma povezujejo tudi z relativno visokim številom samomorilnih nagnjenj, s čimer se srečujemo tudi pri nas.

Kriza dosegla tudi sever

Finska pa se v zadnjem času spogleduje tudi s splošno ekonomsko krizo, kar se najbolj pozna v porabi luksuznih dobrin. Če ostane pri alkoholu, se je v grobem v zadnjih desetih letih za deset odstotkov zmanjšal nakup alkoholnih pijač v restavracijah, saj je alkohol kot pri nas. Pijače, z izjemo piva in ciderjev, neke vrste jabolčnega vina z okusi, je moč kupiti v zgolj v trgovini, ki ima v državi monopol. Davek na alkoholne pijače

(tudi na sladkarije in tobak) je na severu precej višji kot pri nas. Na splošno je vse, od kruha do obleke, nekoliko dražje, večje razlike pa opazimo pri koriščenju storitev, kot so obiski lepotnih in sprostitvenih centrov, kina, kegljanja, restavracij, nočnih barov, potovanj in podobno. Cene so najvišje v prestolnici in na severu države, na Laponskem, kjer je drago zaradi uvoza, saj tam veliko stvari ne uspeva in je zato treba vsako dobrino pripeljati. Kljub temu se tudi v Helsinki najdejo poceni in relativno dostojne restavracije, kjer se dobi obrok pod desetimi evri. Ena »dražjih« dobrin, ki si jo privoščimo, če nam zadiši kava, kakršno pijemo v Sloveniji, nas stane tri do pet evrov. Za okoli dva evra pa dobite finsko »filter« kavo, ki v veliko primerih nudi brezplačno drugo kavo iz iste skodelice.

Brezplačen študij privablja tujce

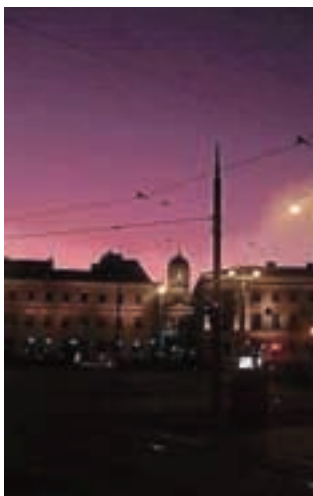
Razlog, zaradi katerega pa mnogi tujci, predvsem mladi, prihajajo na Finsko kljub višjemu standardu in cenam, pa je njihov šolski sistem, ki

sledi skandinavskemu vzoru in je popolnoma brezplačen. Šola je v grobi primerjavi z našim sistemom bistveno manj naporna, ocene učenci pridobijo v drugi polovici osnovnega šolanja, kontrolnih testov je manj. Kljub navidezno lahkotnim šolanjem na splošno učenci s pridobljenim znanjem po zgledu tovrstnega sistema dosejajo vrhunske rezultate tako v naravoslovnih kot družboslovnih smereh. Finski šolski sistem poudarja kvaliteto, enakopravnost in svobodo v učenje tolikšnega znanja, kolikor ga je posamezen učenec, dijak oziroma študent pripravljen sprejeti, in ne toliko, kot od njega velevajo avtoritete. Velik poudarek je tudi na svobodi v smislu manj t. i. »stroгих pravil« in kaznovanju ter gibanju in sprejemanju narave. Zato ni čudno, da se mnogi Finci, ki na splošno veljajo za precej športen narod, rekreirajo tudi pozimi, ko je zelo malo dnevne svetlobe, okoli nekaj ur na dan na jugu države, in ko se temperature spustijo precej nizko. V izobraževalnih ustanovah ni nadrejenih, kličejo se po imenih, nosijo nogavice, medtem ko se škornji sušijo na radiatorjih, učitelji in učenci jedo isto hrano za isto mizo, profesorji in študentje skupaj pijejo kavo v šolski kuhinji. Skandinavski šolski sistem je močno podprt s strani države, saj prav vsak študent dobiva štipendijo, ki pokrije vsaj stroške bivanja, ob skromnem študentskem življenju pa se da celo nekaj privarčevati. Prav tako je relativno lahko dobiti študentski kredit. Študentje za javni prevoz plačujejo polovico manj, lahko se hranijo za okoli pet evrov na obrok v posebnih študentskih menzah in koristijo druge ugodnosti. Študirati jim ne pomeni prisile, da študirajo za svojo izobrazbo in neki papir, ki naj bi ti prinesel službe, temveč jim pomeni pravico. Kar zadeva službo, se tudi tam mladi srečujejo s podobnim problemom kot slovenska mladina. Ne tako številno, pa vendarle. Potrebe po tehničnih in naravoslovnih znanjih so višje kot po družboslovnih, sicer pa velja, da delodajalci raje zaposlijo izkušenega mladega, četudi ima drugačno izobrazbo. To ne velja pri zaposlovanju učnih ustanovah. Biti učitelj na Finskem pomeni imeti prestižen

poklic, kot je denimo biti zdravnik ali odvetnik. Mnogo kvalitetne izobrazbe željnih pride na Finsko v mladih letih z namenom študija, ki je brezplačen. Veliko prednost v tem vidijo predvsem države, ki imajo plačljiv študij in relativno nizek standard. Finska ima precej odprto migrantsko politiko, ljudje v želji po boljšem življenju prihajajo od vseh strani, prevladujejo pa prebivalci držav vzhodno od nas ter prebivalci črne celine. Država naj bi za njih skrbela dobro in jim pod posebnimi pogoji nudila tudi subvencije. Mnogi priseljenci služijo denar tudi z odprtjem restavracije z bolj eksotično kulinariko, nad čimer so prebivalci, ki so do tujcev sicer odprti in prijazni, še posebej navdušeni.

Finci so garači

Sicer pa Finci veljajo za garače in zanesljive delavce. Neredi izstopajo, zato je tudi prvi vtis, ko spoznamo Fince ali Finko, lahko nekoliko zavil v meglo, ledeno kokco, kot se radi pošalijo tujci, oziroma milni mehurček, kot se na svoj račun pošalijo sami. Finska delovna etika velja za strogo in lojalno. Kljub temu ohranjajo striktno prijateljski odnos med zaposlenimi. Ko sem v pogovoru s kolegom dejala, da kako je lahko srečen, da je zadovoljen s službo in da ima sodelavce, ki so razumevajoči in korektni, me je samo začudeno pogledal in dejal, da kakšen pa naj bi sicer bil odnos med nadrejenimi in podrejenimi, če ne prijateljski, da je to nekaj povsem normalnega. Vrlina trdega dela drži tudi za finske kmete, ki svetle dni in toplejše temperature izkoristijo maksimalno in tako cel dan, dokler za nekaj ur malo pomrači, preživijo na poljih. Finski kmetje dobivajo dobro podporo države, saj je gojenje ob pretežno nenaklonjenem vremenu precej težko. Kmetijstvo je najbolj razširjeno na jugu države, ukvarjajo pa se predvsem s pridelovanjem različnih žit ter z govedorejo in ovčerejo. Poleti pa mnogi čas izkoristijo tudi za nabiranje jagodičevja, ki na severu zelo dobro uspeva, ter lovljenje rib, saj se jim počasi, a vztrajno bližata »večna« tema in mrz, čas, ko bodo poletne dobrote lahko uživali šele potem, ko jih bodo vzeli iz hladilne skrinje.

Simbol Helsinkov, bela katedrala. Igra mestnih luči in belih noči.

Tipičen finski prizor poleti. Eno izmed tisočih jezer. Na sliki jezero Ahvenisto v mestu Hëmeenlinna, kjer so leta 1952 potekale olimpijske igre.

BREZ POLOGA. BREZ OBREŠTI. BREZ STROŠKOV.

+4x
ZIMSKE
PNEVMATIKE
ZA 1 EUR

POSEBNA UGODNOST OB NAKUPU NOVEGA VOZILA KIA

SEDEM LET BREZ SKRBI

7 LET BREZPLAČNEGA REDNEGA VZDRŽEVANJA

7 LET BREZOBRESTNEGA FINANCIRANJA **EOM=0%**

7 LET TOVARNIŠKE GARANCIJE

SAMO DO 31. 10.

MOŽNOST NAKUPA PO NEPREMAGLJIVIH POGOJIH FINANCIRANJA!

0 EUR **+** **0** % EOM **+** **0** EUR **DO 84** MESECEV
BREZ POLOGA **BREZ OBREŠTI** **BREZ STROŠKOV**

KMAG d.d., Leskoškova 2, Ljubljana, 01/58-43-425 www.facebook.com/KIASlovenija

The Power to Surprise

MEDVODE: ČREŠNIK 01/361-22-50; KRANJ: NASMEH 04/235-17-77;

BLED: AMBROŽIČ 04/574-17-84

Kombinirane porabe goriva: 3,7 – 8,5 l/100km, emisije CO₂: 97 – 197 g/km CO₂. Emisijska stopnja: EURO 5. Emisije NOx: 0,01 – 0,16 g/km.

Akc. ponudba EOM = 0% za nakup novega vozila KIA po ponudbi KMAG d.d. po rednem MP ceniku ob sklenitvi pogodbe o finanč. leasingu preko VBS Leasinga d.o.o. in Summit Leasinga d.o.o. ali kreditne pogodbe preko Sberbank d.d. Financ. zajema: obdobje financ. do 84 mes., fiksna OM in EOM 0%, stroški financ. in odobritve 0 EUR. Financ. se lahko zavrne, če stranka nima ustrezne bonitete. Ob nakupu novega vozila KIA podarimo zimske pnevmatike za doplačilo 1 EUR (ne vklj. plačil in montaže). Ponudba »7 let brezplačnega rednega vzdrževanja« vključuje redne servise po predpisanem planu proizvajalca in velja do dopoljenih 7 let ali prevoženih 150.000 km (do izpolnitve enega izmed dveh pogojev). Podrobnosti na voljo pri poobl. zastopniku vozil Kia. Pogoji garanc. na voljo v garanc. knjižici vozila, oz. pri poobl. zastopniku vozil Kia. Ogljikov dioksid (CO₂) je najpomembnejši toplogredni plin, ki povzroča globalno segrevanje. Emisije onesnaževal zunanega zraka iz prometa pomembno prispevajo k poslabšanju kakovosti zunanega zraka, zlasti k čezmerno povišanim koncentracijam prizemnega ozona, delcev PM10 in PM2,5 ter NOx. Vse ostale info. o porabi goriva in emisijah CO₂ na voljo v priložni listi o varčni porabi goriva, emisijah CO₂ in emisijah onesnaževal zunanega zraka in na www.kia.si/emission. Slike so simbolične. KMAG d.d., Leskoškova 2, Ljubljana.

Spet želijo napolniti dvorano

Jesenice se s hokejsko-drzalnim društvom Sij Acroni Jesenice počasi a zagotovo vračajo ne le na slovenski, temveč tudi na mednarodni hokejski zemljevid.

ANDRAŽ SODJA

Jesenice – V državnem prvenstvu se ravno danes obeta prva prava hokejska poslastica, in sicer tradicionalni derbi med ekipama Sij Acroni Jesenice in Telemach Olimpija. Slednji v državnem prvenstvu običajno nastopajo s pomlajeno ekipo, na Jesenicah pa si želijo srečanja z ekipo, ki sicer nastopa v ligi EBEL. »Navijači in gledalci so najpomembnejši faktor. Eden glavnih ciljev je imeti do konca sezone vsaj enkrat polno dvorano in derbi z Olimpijo je morda prava priložnost za to,« pravi predsednik društva Anže Pogačar, ki na tokratnem derbiju računa na vsaj 2000 gledalcev.

Kot je pot nove, zaenkrat polprofesionalne članske ekipe na petkovi tiskovni konferenci opisal Pogačar, so po pesimističnih začetkih naleteli na zelo pozitiven odnos med pokrovitelji, ki kljub težavam v preteklosti še vedno spoštujejo blagovno znamko jeseniškega hokeja in njegovo zgodovino, zato si ob transparentnem delovanju želijo sodelovanja. Kot poseben mejnik je izpostavil pridobitev generalnega pokrovitelja, Sij Acroni Jesenice. »Pogajanja so bila težka, a so se držali dogovora, da bodo sodelovali, če bo projekt

transparenten in bodo v njem sodelovali tudi manjši pokrovitelji. Zaenkrat imamo dogovor o sodelovanju za letošnjo sezono, namen pa imamo utrditi sodelovanje,« je še povedal predsednik HDD Sij Acroni Jesenice Anže Pogačar, ki vrednosti finančnega vložka ni želel razkriti, previden pa je bil tudi pri vprašanjih o vrnitvi jeseniških hokejistov v ligo EBEL, ki jo vidijo kot dolgoročni cilj: »Ko razmišljamo o vrnitvi v EBEL z 800 tisoč do milijona evrov proračuna se v Avstriji samo smejijo, saj noben klub ne razpolaga s proračunom, nižjim od 3 milijonov. Za malo denarja je malo muzike, ne želimo pa si, da bi se ponovila zgodba zaradi prevelikih želja.«

Trenutno Jeseničani zasedajo peto mesto v Ligi INL, v državnem prvenstvu pa so neporaženi. Z dosedanjimi dosežki je trener Gorazd Rekelj zadovoljen: »Dobro igramo, igre so na železni ravni, s točkovnim izkupičkom pa nisem zadovoljen. Gostovanja v Avstriji so vedno težka, a to letos ne bo izgovor, saj smo glede na to, kakšno ekipo imamo, sposobni poseči po visokih uvrstitvah.« Podobnega mnenja so tudi hokejisti na čelu s kapetanom Miho Brusom ter obema pomočnikoma Luko Tošičem in Žigo Svetom.

Končno zmaga hokejistov Triglava

Kranj – Po črni seriji, ko je Triglav v štirih tekmah hokejske lige INL ostal praznih rok, je tokrat ponovno zmagal. V Ledeni dvorani Zlato polje je bil s 3:2 boljši od novincev v ligi Kitzbühla. Dva zadetka za domače je dosegel Luka Kalan, enega pa Julijan Pugelj. »Nasprotniki so bili agresivni in hitri, zato smo bili v prvi tretjini nekoliko slabši v streljih in igri. Ko smo to izboljšali, smo tudi dosegli tri zadetke. Zmaga je dobra popotnica za naprej, ko nas čakata dve gostovanji,« je po tekmi povedal trener Mitja Kern, ki je nadomeščal odsotnega Gorazda Drinovca. Ta je namreč z mlajšo selekcijo v Los Angelesu. Kern bo tako člane vodil tudi danes, ko bo Triglav v Ledeni dvorani Zlato polje ob 18. uri gostil Maribor, in ob koncu tedna, ko Triglav odhaja na gostovanje k Lustenau in Bregenzerwald. Na Jesenicah so domači hokejisti s 7:0 premagali Playboy Slavijo. Med strelce so se vpisali Sašo Rajsar, David Šefic, Marjan Manfreda, Miha Brus, Anže Zupančič, Urban Sodja in Luka Tosič. Jeseničani bodo danes gostili Telemach Olimpijo.

Tudi pogumni imajo tremo

V Železnikih in okolici so v soboto pripravili sprint reli, kljub dolgoletnim izkušnjam pa so tudi favoriti priznali, da brez treme pred ubiranjem ovinkov skorajda ne gre.

VILMA STANOVNIK

Železniki – Res prijeten dan se je nasmihal udeležencem 1. Sprint Rallya Železniki, ki so se v soboto dopoldne zbrali v Dolenji vasi, nato svoje jeklene konjičke zapejlali do starta na Češnjici in se zatem pognali na šest hitrostnih preizkušenj. »Veseli smo, da je reli po mnogih letih spet pri nas, saj vemo, da so bila to že nekdanja avtomobilistična tekmovanja. Tako mineva deset let od gorskohitrostne dirke Sorica in kar sedemindvajset let od relija v Železnikih. Zahvaljujem se organizatorjem iz ŠD Omikron Plus in vsem ostalim, ki so se trudili za prireditev. Želim, da tekmovanje postane tradicionalno,« je ob začetku tekmovanja poudaril domači župan Anton Luznar ter vsem tekmovalcem in spremljevalcem zaželel srečno vožnjo.

Srečo so nato res potrebovali, saj so se pomerili na šestih hitrostnih preizkušnjah. Trikrat so se zaviti ovinkih peljali iz Železnikov do Podlonka in po krožni progi nazaj v Železnike ter trikrat iz Rudnega proti Dražgošam, Lajšam in Selcam. Prva hitrostna preizkušnja je bila dolga 8,2 kilometra, druga pa 8,6 kilometra.

Z odlično vožnjo je reli začel izkušeni domačin iz Žabnice Boštjan Logar, ki je bil leta 2006 že tudi državni prvak v reliju, nato je dirkanje skorajda opustil in se spet

vrnil med dirkače. Tokrat je imel ob sebi sovoznika Mateja Debeljaka, dirkala pa sta v citroënu C2 R2 MAX. Boljša od tekmecev sta bila že na prvi preizkušnji na Podlonku, prav tako sta najhitrejši čas dosegla na drugi preizkušnji prek Dražgoš, prvo zmago pa sta tekmečema Janiju Trčku in Viliju Ošlaju v dirkalniku mitsubishi lancer evo IX prepustila na tretji preizkušnji na Podlonku. Veliko smolo z gumo sta imela Logar in Debeljak v četrti preizkušnji, kjer sta bila kar za 11,5 sekunde boljša Trček in Ošlaj, prav tako sta Trček in Ošlaj slavila na peti preizkušnji. Tudi odlična vožnja na zaključku in zmaga na zadnji hitrostni preizkušnji tako ni zadoščala za skupno absolutno zmago posadke Logar - Debeljak, ki je imela ob cesti največ navijačev.

»Reli je bil res krasen, moram pa priznati, da sem kljub izkušnjam imel pred startom kar precej treme. Navadno jo izgubim po nekaj kilometrih, tokrat je napetost trajala celo prvo preizkušnjo, saj pred domačimi navijači ne tekmujem ravno pogosto. Ko je kazalo na tesen boj s Trčkom, se nama je snela zadnja leva guma in izgubila sva preveč časa, da bi ga do konca nadoknadila,« je po dirki povedal 37-letni Boštjan Logar, ki je že v soboto zvečer odpotoval na novo preizkušnjo v Srbijo.

Zmagovalca 1. Sprint Rallya Železniki sta tako postala

Boštjan Logar in Matej Debeljak sta imela nad Lajšami smolo z gumo in reli končala na drugem mestu. / Foto: Andrej Tarfila

V napetem obračunu sta pred številnimi navijači zmagala Jani Trček in Vili Ošlaj z mitsubishi lancerjem. / Foto: Andrej Tarfila

Jani Trček in Vili Ošlaj, drugo mesto sta osvojila Boštjan Logar in Matej Debeljak, tretje pa Igor Žbogar in Nik Stanič, ki sta tekmovala z renaultom clio R3. Skupaj je nastopilo triindvajset posadk, dirka pa tokrat še ni štela za točke državnega prvenstva.

»Pred pol leta smo sklenili, da skušamo narediti vse, da se avto šport vrne v te kraje z bogato tradicijo.

Rad bi se zahvalil ŠD Omikron Plus, ki ne le organizira to prireditev, ampak meri tudi vse čase na naših prireditvah in nekaterih prireditvah v tujini. Zdaj so se lotili še tega zaloga in upam, da se ob letu osorej srečamo tudi na reliju za državno prvenstvo,« je ob prireditvi poudaril direktor Zveze za avtošport AŠ 2005 Dagmar Šuster.

Sava Kranj do točke na Zarici

V Prvi slovenski nogometni ligi Telekom Domžale ostaja v vodstvu, v Drugi ligi pa Triglav za vodilnim Krškimi zaostaja le še za tri točke.

JOŽE MARINČEK

Kranj, Domžale – V soboto so se odigrale štiri tekme 15. kroga v Prvi slovenski nogometni ligi Telekom. Na nogometnem igrišču ob Kamniški Bistrici sta se pomerili ekipi Domžal in Luke Koper. Boljši so bili domačini, ki so z zadetkom Morela in avtogolom Deliča zmagali z 2:0. Kalcer Radomlje je gostoval v Celju in doživel že 12. poraz. Ekipa Celja jih je premagala kar s 5:0. V vodstvu ostajajo nogometiški Domžal, ki so zbrali 35 točk, na drugem mestu Olimpija in na tretjem Maribor zaostajata s tekmo

manj za 6 točk, Kalcer Radomlje pa je s 5 točkami na zadnjem, 10. mestu.

Tri tekme 12. kroga so se v soboto odigrale v Drugi slovenski nogometni ligi. Šenčur je gostoval v Ankaranu in igral 0:0. Roltek Dob je doma premagal vodilno moštvo Krškega z 2:1, v Veržaju pa je Farmatech Veržej moral priznati premoč Aluminija, ki je slavil s 3:0. V nedeljo sta bili odigrani še dve tekmi. Triglav na domačem igrišču gostil TKK Tolmin in zmagal s 4:1, v Šmartnem ob Paki pa sta se pomerila še Šmartno 1928 in Dravinja Kostroj, rezultat pa je bil 4:4. Na lestvici v vodstvu

ostaja Krško s 26 točkami, tri manj imata na drugem mestu Aluminij in na tretjem Triglav. Roltek Dob je z 19 točkami peti, Šenčur z 11 točkami pa ostaja na osmem mestu.

Tekme 10. kroga so odigrali nogometiški v 3. SNL center. Vodilna Zarica Kranj je na domačem igrišču prvič oddala točko, saj se je srečanje z Savo Kranj končalo neodločeno 1:1. Komenda je premagala Britof s 5:1, Bled Hirter je moral priznati premoč Zagorja, ki je zmagal s 4:3. Jezero Medvode je na gostovanju v Trbovljah iztržil točko, saj se je srečanje z Rudarjem končalo z 2:2. V nedeljo

je ekipa Kalcer Radomlje B premagala Šobec Lesce z 2:1. V vodstvu ostaja Zarica Kranj z 28 točkami.

V soboto pa so bili aktivni tudi nogometiški v Gorenjski nogometni ligi, v kateri so odigrali 9. krog. Največ zadetkov je bilo doseženih na tekmi v Šenčurju, kjer so nogometiški Žirov premagali domači DLN kar z 10:2. Rezultati: Jackom Sport DLN – Žiri 2:10, Ločan – JuRentA Bitnje 2:2, FC Podbrezje – Preddvor 2:2, Naklo – Bohinj 2:3, Polet – Niko Železniki 0:2, Visoko – Kondor Godešič 5:3 in Velesovo – Jesenice 3:2. Vodi JuRentA Bitnje z 20 točkami.

2. SNL, 13. krog
Triglav : Ankaran Hrvatini
Nedelja, 2. 11. 2014, ob 14.00, ŠC Kranj

Teklo več kot dvajset tisoč tekačev

Zahvala gre vsem, ki so na kakršenkoli način pripomogli, da ima prestolnica tako množično športno-rekreativno prireditev.

MIROSLAV CVJETIČANIN

Ljubljana – Po maratonu se prestolnica pozna, po tekačih se država prepozna ...

V dveh dneh je po našem glavnem mestu teklo 22.556 tekačev vseh starosti. To je številka, ki je Volkswagnov ljubljanski maraton povzdignila med pomembnejše evropske maratone. Tako je pač merilo, da si na stari celini, če ne že kar na svetu, pomembna prireditev, če zbereš vsaj dvajset tisoč ljudi. In zdaj ima tudi Slovenija tako množično prireditev in tako hitro traso maratona, da je primamila zanimanje tujine. Tujce, amaterske in rekreativne tekače, najbolj pritegne množičnost in šele potem mesto. Tekmovalce pa pritegne možnost dobrega rezultata. Dober rezultat lahko dosežeš ob primerem datumu, vremenu in položni, nezahtevni trasi.

Neučakani osnovnošolci

smejo manjkati na taki prireditvi. Nekaj jih teče, da sami sebi dokažejo, da zmorejo, vendar je takih res malo, ker je več takih, ki hočejo drugim dokazati, da zmorejo. In na koncu je nekaj teka-

ker se vsako leto ve, komu ta pripada.

Volkswagnov ljubljanski maraton ni pomembna prireditev samo za prestolnico, temveč za celo Slovenijo. Množično so tekli Lumpiji, najmlajši tekači, osnovnošolci in srednješolci, kar pomeni, da tudi najmlajšim in mladim v najzgodnejši dobi odraščanja predstavimo kulturo športne rekreacije, multikulturnost udeležencev, ki prihajajo iz cele Evrope, ter, kar tudi ni zanemarljivo, organizacijo tako velikih prireditev. Med toliko ljudmi se je treba znajti in še preteči določeno razdaljo, dvojni izziv, ki vsekakor pripomore k osebni rasti mladega človeka. Množično so tekli tudi rekreativci, tisti, ki vsak dan tečejo po naši okolici. Vsako leto nas je več, vsako leto napredujemo v bolj osveščen narod, med tiste, ki se zavedajo pomembnosti zdravega načina življenja. Tekli so tudi tisti, ki nekaj pomenijo v svetu atletike, kraljice športa. Zmagovalec je maraton zmogetel v času 2 uri, 8 minut in

petindvajset sekund! Izenačen rekord Volkswagnovega ljubljanskega maratona, čeprav so letos prvič tekli samo en krog, torej ne več dva, kot so to počeli do zdaj. To je rezultat, ki postaja magnet za vrhunske tekače. Na Volkswagnovem ljubljanskem maratonu tečejo tudi otroci s posebnimi potrebami. Še en dokaz, česa vsega so ti otroci sposobni, ter da se da s srčnostjo in voljo doseči, kar se nam zdi nemogoče. Maraton je pomemben tudi za ročne kolesarje. Gre za športnike, ki se širši javnosti najbolj pokažejo prav na takih prireditvah, kot so množični maratoni.

Zaradi vseh naštetih je tako pomemben za Slovenijo in zato mogoče malce čuden naslov, vendar se na tak in podoben način velja zahvaliti ljudem, podjetjem, ki imajo posluš za športno rekreacijo, ki si znajo in hočejo zaslužiti svojo pozornost tako, da imamo vsi kar se da veliko od tega: tekači, Ljubljana, Slovenija in sponzorji ter donatorji. Brez njih bi bili brez!

Ročnih kolesarjev nimamo možnosti videti prav pogosto.

Vsak maraton, ki se konča z zmagovalnim časom pod dvema urama in desetimi oziroma osmimi minutami, je zanimanja vreden med najboljšimi maratoni na svetu in seveda med stroko, ki budno bdi nad vsakim mestom in vlemestom, ki se česa podobnega loti organizirati. Najzanimivejše od vsega na takih množičnih športnorekreativnih prireditvah je opazovanje množice. Za nas novinarje je to poseben dogodek, sploh če profesionalci niso glavna točka tvoje »misije«, ampak so to rekreativci, ker pač pišem o športni rekreaciji in njenih ljubiteljih. Večina jih pride na maraton, ker imajo radi ogromno enako mislečih ljudi na enem mestu, ker se radi družijo, ker radi tečejo ob sebi podobnih. Večina si meri čas, ker ta tek vsakdo želi ohraniti v trajnem spominu. Peščica jih teče zgolj zato, ker enostavno ne

Dobro je videti, kaj vse zmorejo otroci s posebnimi potrebami. / Foto: Damjan Končar

K

GIBAJTE SE Z NAMI
MIROSLAV BRACO CVJETIČANIN

Baltska družba

Litovec in Estonec sta na vse kriplje hvalila vsak svojo državo. Jaz, ubogi Slovenec, pa sem se pripravljaj na povsem drugačno hvalo. In ravno ko sem se pripravil na udrihanje čez svojo državo sem zavrl besede. Koliko napačnih besed pobegne med zobmi, ki jih ne moreš več dohiteti kot perje, vrženo v veter, ga ne pobereš nikoli več. Lahko pa se ga učiš pobirati, zbirati in jaz, se mi zdi, sem se ga že dovolj in zato da bi ga nikoli več ne, sem ob določenih trenutkih raje tiho. »Miroslav, prijatelj kako živite v Sloveniji?« se je glasilo njuno vprašanje potem, ko sta se oba razorožila hvalnic na račun svojih držav.

Estonec je rekel, da težko najdeš lepši kraj za življenje. Imeli so probleme, rešili so jih in zdaj živijo, kot bi bili stari že več stoletij in ne samo slaba tri desetletja. Litovec zelo podobno, kot bi poslušal ponosnega Hrvata, ki govori o Lipoj našoj. V nobenem stavku nič slabšalnega o politiki, državi, gospodarstvu, športu, življenju – nič. Sama hvala in vabila, naj pridemo Slovenci čim prej in si ogledamo Baltik. Mimogrede moram napisati, da so Slovenci le tri dni kasneje potokli Litovce v nogometu. Po tekmi sem dobil

nuje Triglav malce večja laž, ampak saj pravim, da bog ve, kdaj ju bom spet srečal. Estonska povprečna bruto plača je skoraj trikrat manjša od slovenske, litovska pa dvakrat. Litovec je zavpil: »Imate višje gore in višje plače, vi živite v evropskem rajju!« Prikimal sem. Če na dom gledaš iz daljave in višine, iz neke povsem tuje oddaljene dežele, kot je na primer Anglija, in so ob tebi »ravničarji reveži«, potem ob takih dejstvih pomisliš celo, da si »džek«, kot se temu reče, kajne? Na tej točki bi moral začeti o tem, da ni vse zlato, kar se sveti, ampak kot sem rekel, bolje je imeti stisnjene zobe, da ne bi izbruhal napačnih besed

In sem moral odgovoriti, kako živimo v Sloveniji. Dejal sem, da odlično, da nam je fino, da je sicer malce kriza s službami, ampak bo, skratka, da res v redu živimo, da imamo v bistvu samo tri negativne točke, s katerimi se ne hvalimo kaj prida. Jasno, da je njun vprašaj obvisel pod stropom kavarne. Pri nas nimamo dobre hrane, humorja ne poznamo in zelo slabe športnike imamo. »Groza!« je zavpil Estonec. »Samo to še povej, da imate grde ženske, pa me bo kap! Tri najpomembnejše stva-

Po Triglavu se imenuje najboljši nogometni klub v državi, jasno, sta oba prikimala, češ, kako drugače pa naj se imenuje, le da ima ta klub zadnja leta manjšo krizo, a da bo kmalu spet Najvišji.

sms-sporočilo: »Zakaj ste nam to naredili? Tega si nismo zaslužili!« Odgovoril sem, da taki pač smo, nimamo milosti, ko gre za nogomet. Sledil je sms, ki je pravil, naj se rajši držimo smučk, da pa naj nogomet prepustimo njim. Zelo rad imam gore in hribe, zato sem ju vprašal po njihovih vrhovih. Najvišji estonski vrh se imenuje Suur Munamagi in je visok, reci in piši, 318 metrov. Najvišji litovski vrh pa se imenuje Aukštasis in meri celih 294 metrov. In potem pride Miroslav s Triglavom, ki meri 2.864 metrov! Takoj sem moral dati za rundo piva. Njun auuuu je bil tako dolg, da sem res moral odpreti denarnico. »A si kdaj videl jetija?« me je vprašal Estonec »Zanesljivo jih imate na teh višinah.« In že smo guglali, da bi si ogledali našega očaka. Potem je sledila drobna laž iz mojih ust, ampak ker gre za šport in kot vemo – šport je le igra – mi je oproščeno

Po Triglavu se imenuje najboljši nogometni klub v državi, jasno, sta oba prikimala, češ, kako drugače pa naj se imenuje, le da ima ta klub zadnja leta manjšo krizo, a da bo kmalu spet Najvišji. Skratka – v Sloveniji se vse, kar je dobro, ime-

ri imate zanič Kako, mar nimate Tine Maze?« »Tina Maze je smučarka,« sem šovinistično pripomnil. Bahamo se s klobasami in zeljem, ki pa jih ne moremo šteti med dobro hrano, kajne? Humor? Slovenci ga ne poznamo. Najbolj smešna oddaja je radijska, in še ta je v etru takrat, ko smo vsi v službah, ob 10. uri dopoldan! O športu lahko govorimo ure in ure in vmes bo mogoče videti nekaj svetlih izjem, vendar se globlje gledano vidi samo tema. Klubi in zveze še nikoli niso bili tako brez sredstev, kot so sedaj, in še na slabše kaže. »Kaj pa rekreacija? Se v Sloveniji potemtakem sploh kdo rekreira?« »O, da, ogromno ljudi hodi v hribe, teče, kolesari. To so tri najbolj popularne oblike rekreacije pri nas in kot kaže, se bo trend še nekaj let nadaljeval, ampak ljudje zanima zgolj osebno zadovoljstvo.« Razumela sta me, ker je pri njiju podobno, le da ne hodijo v hribe in ne kolesarijo. Kaj pa ženske? Slovenke slovi-jo, da najhitreje »dajo« od vseh žensk na Balkanu, ampak mislim oziroma sem prepričan, da je to mit po mojih izkušnjah, ne »dajo« niti na recept. Vendar tega nista razumela.

Vrh le vmesna postaja

Končni cilj vsakega planinarjenja je varna vrnitev domov, poudarjajo policisti. / Foto: arhiv GG

SIMON ŠUBIC

Kranj – Tudi v jesenskem in zimskem času je hoja po gorah privlačna, a preden se tja odpravite, se na pot ustrezno pripravite, da bo ta čim bolj udobna in varna, opozarjajo policisti in dodajajo, da je vrh vzpetine le vmesna postaja; cilj je varna vrnitev domov.

V tednu krompirjevih počitnic se bo najbrž veliko družin s šolarji odpravilo na izlet v hribe, kjer pa se že začnejo zimске razmere, zato je potrebna dodatna previdnost. Prav tako velja, da obisk gora z otroki zahteva veliko pozornosti in prilaganja. Poleg previdnosti so za varen obisk gora potrebne tudi ustrezna oprema, psihofizična kondicija in izkušnje. »Poskrbite, da bo izlet v gorski svet varen. Izbirajte takšne poti, ki so primerne vaši psihofizični pripravljenosti, in ne pozabite na ustrezno opremo. Svetujemo, da se v gore ne odpravite sami. Če nimate veliko izkušenj, pa se pridružite organiziranemu pohodu pod vodstvom izkušenih gornikov,« svetujejo v policiji. Če se zgodi, da poti

ne (z)morete končati, vzpon prekinite, če ocenite, da potrebujete pomoč strokovnih služb, pa brez oklevanja pokličite pomoč na številki 112 ali 113.

Po besedah vrhunskega alpinista Klemna Premrla lahko veliko nesreč preprečimo že z upoštevanjem osnovnih pravil gorništv. Pred vzponom je treba preveriti vremensko napoved in oceniti, ali načrtovano pot zmoremo. Pred odhodom poskrbite za ustrezno obutev, toplja in rezervna oblačila, pijačo in hrano z visoko energijsko vrednostjo, s seboj vzemite mobilni telefon in osebni komplet prve pomoči.

Med nujno opremo pohodnika sodi tudi kakovosten nahrbtnik, zato policija vabi k sodelovanju v nagradni igri. Pravilni odgovor na vprašanje, kateri je najvišji vrh Karavank in koliko je visok, do 5. novembra pošljite na nagradnaigra@policija.si. Srečni izžrebanec bo iz rok alpinista Premrla prejel nahrbtnik, skupaj pa bosta še obiskala Letalsko policijsko enoto, kjer jima bodo predstavili svoje delo in opremo.

Kako mirno na dopust

Kranj – Med počitnicami, če se za dalj časa odpravljate od doma, poskrbite tudi za zavarovanje svojega premoženja, zlasti nepremičnin. Policija opozarja, da so »šibke« točke objektov zlasti okna in balkonska vrata ter vhodna in garažna vrata. Zavedati se je treba, da se vlomilci ne bojijo toliko sosedov, spuščeni rolet, sploh pa ne oken s slabo zaščito, precej učinkoviteje jih odganjajo alarmni sistemi, varnostna vrata, varnostna stekla, ponoči pa tudi delujoča senzorska luč.

Policija svetuje tudi zaklepanje vrat in zapiranje oken, uporabo ustreznih varnostnih sistemov in

varoval ter ustrezno shranjevanje ključev, dragocenosti in denarja, ki je najbolj mamljiv plen kradljivcev. V okolici hiše ne puščajte orodja ali drugih priložnih sredstev, z vidnih mest pa umaknite vrednejše predmete. O svoji odsotnosti ne puščajte sporočil (tudi ne na telefonski tajnici ali pa s povratnim obvestilom na elektronski pošti). S tem seznanite tudi otroke, sosedom pa vseeno povejte, kje in kako ste dosegljivi. Poskrbite, da bo videti, kot da je nekdo vedno doma, v objektu pa ne vstopajte, če ob vrnitvi opazite, da vas je obiskal vlomilec, razen če je to nujno potrebno.

Sedem let za poskus uboja

Peter Potočnik, ki je julija letos na Koroški Beli večkrat zabodel soprogo ter mimoidočega, ki ji je poskušal pomagati, je bil na kranjskem sodišču obsojen na sedem let in dva meseca zaporne kazni.

ANDRAŽ SODJA

Kranj – Peter Potočnik je v petek na Okrožnem sodišču v Kranju brez besed spremljal razglasitev sodbe sodnega senata pod vodstvom sodnice Marjete Dvornik, ki ga je zaradi poskusa uboja in povzročitve hude telesne poškodbe kljub olajševalnim okoliščinam poslala za rešetke za sedem let in dva meseca. Potočnikov zagovornik Tomaž Skubic je že napovedal pritožbo, tožilstvo pa o pritožbi, čeprav je sodni senat v prejšnji meri upošteval njihov predlog za izrek relativno visoke zaporne kazni, še razmišlja.

Na zadnji glavni obravnavi je na prostor za priče stopil še Sandi Kamberi, ki je Potočnika, po tem ko je nanj skočil Meho Jusufagič in jo pri tem skupil, dokončno razorožil in obvladal. Kamberi je opisal dogajanja in povedal, da je v očeh Potočnika videl bes: »Bil je nor, napadal je s sunkovitimi energičnimi gibi in se ni ustavil kljub pozivom, naj neha. Vprašanje, kaj bi se zgodilo, če ga ne bi ustavili.«

Peter Potočnik bo pravomočnost obsodbe počakal v priporu, ki se mu bo odštel od skupne dolžine prestajanja kazni.

Tožilka Polona Košnjek je v zaključnem govoru poudarila, da priče in materialni dokazi prepričljivo dokazujejo krivdo ter da sta uboj Potočnikove soproge preprečila zgolj Meho Jusufagič in Sandi Kamberi. Tožilka je ocenila, da v alkoholizmu in družinskih težavah obstajajo olajševalne okoliščine: »Bistveno zmanjšano prištevnost je zaznala tudi izvedenka psihiatrične stroke, a je zaznati tudi naklep, saj je pred napadom žrtvi grozil

s smrtjo.« Tožilka je zato zahtevala osem let in devet mesecev zaporne kazni.

Zagovornik obtoženega Potočnika Tomaž Skubic je v zaključnem govoru poudaril, da Potočnik dejanja ni priznal, saj se ga zaradi alkohola in čustvenega stanja ne spominja: »Težave z izgubo spomina zaradi alkoholizma pa je imel tudi že prej. Po mnenju obrambe bi lahko izvedenka upoštevala višje vrednosti alkohola v krvi v času storitve dejanja, in sicer

nad tri promile, kar bi predstavljalo biološko podlago za neprištevnost.« Zagovornik je namesto zaporne kazni predlagal obvezni ukrep psihiatričnega zdravljenja alkoholizma.

Kot je ob razglasitvi sodbe pojasnila predsednica senata Marjeta Dvornik, so sledili tožilstvu, saj so kot osrednje vprašanje ocenili problematiko prištevnosti: »Bili ste pod vplivom alkohola in v stanju močnega čustvenega vzbujenja, vendar več dejavnikov govori v smeri, da ste vedeli, kaj počnete. Vedeli ste, da greste na pogovor z ženo, vzeli ste švicarski nož s seboj, očitno so vas slišali vpiti, da jo boste ubili. Ob tem ste kršili pogoje kazni in sicer z najhujšim kaznivim dejanjem zoper življenje in telo.« Ob vpogledu v kazensko evidenco se je namreč izkazalo, da ima Potočnik še dve pogojni obsodbi iz let 2010 in 2013, ki sta dosojeno zaporno kazen zvišali za 11 mesecev. Kot je še dejala sodnica, verjamejo, da bo zaporna kazen dosegla namen in obtoženega pripeljala na pot brez alkohola in nasilja.

Eksplzija vrgla po tleh policistko

◀ 1. stran

Kot je včeraj razložil tiskovni predstavnik Policijske uprave Kranj Bojan Kos, je bil vzrok za nastanek požara najverjetneje tehnične narave. V požaru je nastala velikanska škoda, po prvih ocenah jo štejejo v nekaj sto tisoč evrih.

Po besedah vodje gasilske intervencije Tomaža Novaka iz Gasilsko reševalne službe Kranj so bili o požaru obveščeni nekaj minut pred 12. uro. Med potjo prve ekipe kranjskih poklicnih gasilcev proti Šenčurju so videli velik gost dim, ki se je vil nad poslovno cono, zato so takoj aktivirali dodatne enote poklicnih gasilcev in petih okoliških gasilskih društev. Z ognjem se je na koncu spopadlo kar osemnajst poklicnih in 75 prostovoljnih gasilcev, požar pa so uspeli pogasiti v slabi uri. »Ko smo prišli na kraj požara, je bilo pritličje, veliko 20x40 metrov že povsem v ognju. V požaru so popolnoma zgoreli prostori v pritličnem delu poslovne stavbe, medtem ko

V požaru so popolnoma pogoreli prostori podjetja M Caravanning. Nastalo je za več sto tisoč evrov škode. / Foto: Tina Dokl

smo zgornje prostore uspeli obvarovati pred ognjem, širitev požara na sosednji fotografski studio pa je preprečil tudi požarni zid. Gašenje je bilo kar zahtevno, še posebej zato, ker je požar spremljalo tudi več eksplozij manjših jeklenk,« je še razložil Novak.

Po naših podatkih je nastanek požara prva opazila policijska patrolja. Ko sta se policistki pripeljali na zadnjo stran objekta, so zunaj gorele palete, sicer pa ni kazalo na večji požar v notranjosti. Med izvajanjem prvih ukrepov in pregledovanjem

okolice pa je v notranjosti nenadoma glasno odjeknila eksplozija, katere piš je bil tako močan, da je eno policistko vrglo po tleh, poškodovalo pa je tudi policijski avto. K sreči se policistka v eksploziji ni poškodovala in je lahko nadaljevala svoje delo.

V Snovanjih se to pot razgledujemo po Latinski Ameriki. Pa ne le po njenih širjavah in vrhovih, ampak bolj po tistem, kar v njej in z njo počnemo Slovenci in še posebej Gorenjci. Pri čemer ne moremo mimo njenih najbolj markantnih osebnosti, od Che Guevare do papeža Frančiška ...

Che in Frančišek

MIHA NAGLIČ

S pominjam se časov, ko je Chejev plakat krasil steno moje sobe, in bi jo še, če papir, na katerem je bil natisnjen, ne bi preminil. Danes vemo, da ta človek – ikona ni bil tako brezmadežen, kot smo mislili. Marko Jenšterle: »Tudi pri meni doma boste našli podobe Che Guevare, a lahko vsakemu, ki me hoče poslušati, pripravim predavanje o tem, kako je Che tedaj, ko so kubanski revolucionarji zmagoslavno vstopali v Havano, on v bližnji trdnjavi že pobijal politične nasprotnike.« Zadnjič sem na spletu videl filmski posnetek o njegovem obisku v Sloveniji. Bilo je 20. avgusta 1959, ko je med turnejo po Jugoslaviji prišel tudi v Ljubljano; prišel je z Reke (ogled ladjedelnice) in čez Postojno (ogled jame). Zanimiva in po svoje zgovorna je izbira dveh glavnih »atrakcij«, ki so mu jih pokazali: tovarno Litostroj, ponos socialističnega gospodarstva, in Muzej ljudske revolucije. Iz muzeja so šli na kosilo v bližnji hotel Bellevue, ki je bil takrat še ponos ljubljanskega gostinstva.

Dvanajst let za Chejem, 26. januarja 1971, je prišel v Slovenijo še en drug Argentinac, ime mu je bilo Giorgio Mario Bergoglio, bil je pater jezuitin glavni knjižničar na filozofski in teološki fakulteti v predmestju Buenos Airesa San Miguel; v tistem času je bil na študiju v Madridu in si je na poti v Rim vzel dan za obisk Slovenije oziroma Golarjeve družine v Virmah pri Škofji Loki; prinesel jim je pismo njihovega sina Andreja iz Argentine, ki je bil njegov sodelavec v knjižnici. Gorenjska družina ga je lepo pogostila, seveda tudi

Argentince Che Guevara in papež Frančišek, ikoni Latinske Amerike in vsega sveta / Foto: Wikipedija

z obvezno potico in ga peljala na izlet na Bled in Brezje. Ta zgodba ne bi bila nič posebnega, če ne bi prav ta mladi mož 42 let pozneje postal papež Frančišek. Trofejna zgodba, javnosti jo je posredovala naša direktorica Marija Volčjak z objavo v Glasovi reviji Moja Gorenjska.

Gornja odstavka sta le za uvod, zdaj pa k vsebini teh Snovanj. V njih nam Latinsko Ameriko predstavlja naš sodelavec Marko Jenšterle, ki je gotovo eden najboljših poznavalcev spodnjih dveh tretjin Amerike v Sloveniji. Naredila sva obsežen intervju čez štiri strani, ki pa ni nič predolg; lepo se bere, iz njega res veliko izvemo. Med drugim sem ga vprašal, kaj je takega, kar bi se Slovenci lahko naučili od Latinoameričanov – in ne le od tistih v ZDA. Takole je odgovoril: »Veliko je tega. V tem trenutku bi vsekakor pri njih lahko pogledali, kako se pride iz krize. Njihove krize so bile hujše od te, ki jo doživljamo v Evropi, a so se vsakič

znova postavili na noge. Problem pri nas je prepričanje, da se nam kaj hudega ne more zgoditi. Evropa na krizo ni bila pripravljena, v Latinski Ameriki pa nanjo mislijo tudi tedaj, ko jim gre dobro. Ljudje imajo tako že izdelane obrambne mehanizme. Druga stvar je njihovo veselje nad življenjem. Mi stalno nekaj tarnamo in se pritožujemo, čeprav nam je veliko bolje kot njim. Oni pa se zavedajo vsakega dobrega trenutka in ga znajo živeti v vsej njegovi polnosti. Slovenec bi rad predstavil tudi temeljno misel njihove dolžniške filozofije, ki je zdaj, ko rešujemo banke, še posebej pomembna. Glasi se tako: Če ti dolgujem sto dolarjev, je to moj problem. Če sem ti jih dolžan milijon, pa tvoj. V tem je čista resnica.«

V evropskem in svetovnem kontekstu smo tudi Slovenci »južnjaki«. »Stereotip juga je znan v vseh družbah. Tudi Slovenci smo bili in smo za severni del Evrope še vedno njen jug, kar lahko

začutimo takoj, ko prestopimo mejo. Urugvajski pesnik Mario Benedetti je nekoč napisal pesem Tudi jug obstaja, njegov sonardnjak slikar Joaquín Torres García pa je narisal narobe obrnjeno Južno Ameriko in zraven dopisal: Na š sever je na jugu!« Tako to reč povzame Marko v članku na drugi in tretji strani, v katerem izpostavi izjemni uspeh, ki so ga na oni strani oceana, med ameriškimi »južnjaki«, doživeli slovenski gledališčniki, med njimi je bilo tudi Prešernovo gledališče iz Kranja. – Na zadnji strani pa napiše še zgodbo dveh Tinetov Debeljakov, očeta in sina, seveda tako, kot je to zgodbo doživel on.

Che je bil ikona svetovnega levičarstva, a to je zdaj že preteklost. Za »levičarja« imajo nekateri zadržki konservativci tudi papeža Frančiška. Od njega ni pričakovati revolucije, pač pa posodobitev Cerkve, v katero je že zanesel sveži veter z Andov. Latinska Amerika pa dejansko postaja vse bolj leva, a

spet ne v marksističnem smislu. Ikona nove, sveže in avtohtone leve je urugvajski predsednik José Mujica, nekdanji urbani gverilec, pripadnik legendarne skupine Tupamaros. »Vsega skupaj je 15 let preživel v zaporih, od tega nekaj let v samici, kjer se je pogovarjal z žuželkami, da je ohranil bistro glavo. A danes do nekdanjih nasprotnikov ne goji nobenega sovraštva. Živi skromno v svoji hiški, nosi preprosta oblačila, vozi starega hrošča, večino predsedniške plače pa vsak mesec nameni za humanitarne namene. Pri vsem tem uživa izjemno podporo tako doma kot v tujini. Urugvaj je najbolj liberalna država v Latinski Ameriki. Pred kratkim so legalizirali marihuano in omogočili poroko istospolnim partnerjem. Meni je ta država blizu tudi zato, ker sem v njeni zgodovini našel precej primerjav s Slovenijo.« Več o vsem tem na naslednjih straneh. Berite, pojdite z našim časopisom v Latinsko Ameriko.

Che je bil ikona svetovnega levičarstva, a to je zdaj že preteklost. Za »levičarja« imajo nekateri zadržki konservativci tudi papeža Frančiška. A od njega ni pričakovati revolucije, pač pa posodobitev Cerkve, v katero je že zanesel sveži veter z Andov.

V Latinski Ameriki smo Slovenci s svojimi dejavnostmi premalo prisotni, zlasti gospodarsko. Ena svetlih izjem so slovenska gledališča, ki so na oni strani oceana požela že veliko stoječih aplavzov. Med njimi je bilo tudi Prešernovo gledališče iz Kranja ...

Osamosvajanje in iskanje duše na drugem koncu sveta

MARKO JENŠTERLE

Ko je leta 1990 Kolumbijec Ramiro Osorio, tedanji direktor II. Gran Festivala Ciudad de México, v Mehiko povabil Šeherezado v režiji Tomaža Pandurja in izvedbi Slovenskega mladinskega gledališča iz Ljubljane, niti slučajno ni vedel, da bo s tem sprožil pravi val slovenskega gledališkega osvajanja kontinenta magičnega realizma. V debeljem katalogu tega festivala se naše gledališče že pojavlja kot Theatre Mladinsko Ljubljana, vendar še vedno prihaja iz Jugoslavije.

Festival v Mehiki je bil avgusta 1990, štiri mesece pred našim plebiscitom, Jugoslavijo pa je ob Slovencih na njem z dvema predstavama zastopalo še Narodno gledališče iz Subotice s predstavama Kralj Lear v režiji Ljubiše Ristića in Tit Andronik v režiji Dušana Jovanovića. Šeherezada je na festivalu pobrala kar tri nagrade – za najboljšo predstavo festivala, nagrado občinstva in nagrado gledaliških kritikov za najboljšo tujo predstavo v Mehiki. Toda že do naslednjega festivala so se pri nas zgodile velike spremembe. Tomaž Pandur je zapustil Slovensko mladinsko gledališče in odšel v Dramo SNG Maribor, Slovenija pa je krenila na pot samostojnosti. Ramiro Osorio je zato na festival leta 1991 povabil dve slovenski predstavi – Odisej in sin ali Svet in dom v

režiji Vita Tauferja in izvedbi Slovenskega mladinskega gledališča ter Faust v režiji Tomaža Pandurja in izvedbi Drame SNG Maribor. Festival je potekal julija 1991, obe slovenski gledališči sta svoji predstavi na festivalu začeli mesec dni po razglasitvi slovenske samostojnosti, v programu festivala pa so ju še vedno najavljali pod Jugoslavijo. Ampak časopis El Dia je dne 23. 7. 1991 zapis o Faustu naslovil takole: »Tomaž Pandur: Prišli smo predstavljat Slovenijo in ne Jugoslavije.« Tudi v kasnejših kritikah so Mehičani zato začeli pisati o slovenskem gledališču in eno med njimi naslovili Slovenija, dežela igralcev. Med drugim so pisali tudi o paradoksu, da je svet za nas zvedel šele zaradi zadnje vojne.

Iskanje izgubljene duše

Zgodovina slovenskega gledališkega osvajanja Latinske Amerike je neposredno povezana s slovenskim osamosvajanjem. Bolj ko se je Slovenija oddaljevala od svojega nekdanjega juga, globlje je vstopala v široki prostor Latinske Amerike. Slovenci smo se v svoji večni racionalnosti in preračunljivosti nenadoma zavedli, da smo s svojo državo izgubili dušo na jugu, pri katerem smo se sicer vedno pritoževali, da živi na račun naše delavnosti, ampak smo v njegovi duši vseeno tudi mi uživali. Politično oportuno bi bilo v tistih časih navezovati stike z nekdanjimi deli naše

Ekipa Prešernovega gledališča na odru v La Pazu / Foto: Marko Jenšterle

bivše države. Vsi zadržki pa so odpadli, če smo šli izgubljeno dušo iskat na drugi konec sveta. Stereotip juga je znan v vseh družbah. Tudi Slovenci smo bili in smo za severni del Evrope še vedno njen jug, kar lahko začutimo takoj, ko prestopimo mejo. Urugvajski pesnik Mario Benedetti je nekoč napisal pesem Tudi jug obstaja, njegov sonarodnjak slikar Joaquín Torres García pa je narisal narobe obrnjeno Južno Ameriko in zraven dopisal: »Naš sever je na jugu!«

V naslednjih letih se je slovenski gledališki prodor na festivale Latinske Amerike samo še stopnjeval. Slovenci smo začeli dokazovati, da imamo izredno bogato kulturo, saj samo na področju gledališča lahko ponudimo izjemno raznolikost – od

velikih spektaklov do intimnih monodram. Dva ekstremna je vsekakor treba omeniti. Leta 1995 je Slovenija na festivalu v venezuelski prestolnici Caracas spet sodelovala z Dramo SNG Maribor in Slovenskim mladinskim gledališčem. Pandur je tja prišel s svojo Divino Commedio, Ljubljančani pa s Pograjčevno predstavo Roberto Zucco. Tedaj je samo iz Maribora na festival prišlo 110 članov ekipe s šestimi kontejnerji scene, v skupini ljubljanskega gledališča pa je bilo 30 ljudi. To so bili zlati časi Venezuele in njene festivala, ki ga je sedanja oblast popolnoma uničila. Drugi ekstrem je gostovanje Gledališča ŠKUC z monodramo Misterij žene, ki govori o Zofki Kvedrovi in v kateri nastopa kranjska igralka Vesna Jevnikar. Leta 2013 je skromna ekipa treh gledališčnikov nastopila na Mednarodnem festivalu monodram v nikaragovski prestolnici Managua in s tem kot prva vstopila na ozemlje Srednje Amerike. Predstava je doživela odlične kritike, v katerih so izpostavili predvsem prefinjeno interpretacijo Vesne Jevnikar, ki je publiko popeljala v intimo pisateljice Zofke Kvedrove. Uspeh na festivalu je v trenutku obrodil sadove. Režiser Alen Jelen je bil letos povabljen na festival v Peru s predstavo Gola, ki je nastala v koprodukciji Gledališča ŠKUC in Mestnega gledališča ljubljanskega in v kateri ob Nataši Barbari Gračner nastopa še

mladi gorenjski igralec Jernej Gašperin. Tudi ta predstava je v prestolnici Lima naletela na izjemen odmev. Zgodba o starejši ženski, ki k sebi bolešno privija precej mlajšega partnerja, je bila perurški publiku blizu tudi zaradi njihove kulture in zgodovine. Njihov pisatelj Mario Vargas Llosa, Nobelov nagrajenec za literaturo in eden najpomembnejših literatov na svetu, je bil namreč nekoč poročen z deset let starejšo teto in o tem napisal eno svojih uspešnic z naslovom Teta Julija in pisun. Pisatelj Gorenjska ni tuja. Davnega leta 1977 je bil na srečanju PEN na Bledu.

Kranjska koprodukcija z Argentino

Kmalu za mariborskim in ljubljanskim gledališčem so začela v Latinsko Ameriko in na Karibe odhajati tudi druga slovenska gledališča. Med prvimi je bilo Prešernovo gledališče iz Kranja, ki je 2001 z Županovo Micko v režiji Vita Tauferja nastopilo kar na dveh festivalih – na enem od najstarejših latinskoameriških festivalov v venezuelskem mestu Barcelona in Santu Domingu, prestolnici Dominikanske republike. S tem so postali prvo slovensko gledališče, ki je po Latinski Ameriki vstopilo še na področje Karibov. Direktor festivala v Dominikanski republiki Giovanni Cruz je tedaj takole ocenil Županovo Micko, ki je sicer naletela na odličen odziv

»Leta 2006 je Prešernovo gledališče v Latinski Ameriki podrla še en zanimiv rekord. Postalo je prvo slovensko gledališče, ki je gostovalo najvišje na svetu. Nastopili so v bolivijski prestolnici La Paz, na višini 3800 metrov.«

Člani Prešernovega gledališča na gostovanju v Venezueli

GLEDALIŠČE

Snovanja

Aplavz polne dvorane v La Pazu / Foto: Marko Jenšterle

Člani Prešernovega gledališča in vodstvo festivala Mercosur v Cordobi / Foto: Marko Jenšterle

publike: »Vaša predstava je za nas še posebej aktualna. Konflikt med urbanim in ruralnim je v Dominikanski republiki nekaj vsakodnevnega in prav zanimivo je bilo opazovati, kako je neko besedilo iz leta 1789, ki je povrh vsega nastalo na povsem drugem koncu sveta, leta 2001 pritegnilo pozornost dominikanskega občinstva. Vrhunska umetnost ne pozna časovnih in geografskih meja.« Prešernovo gledališče je predstavo dvakrat uprizorilo v dvorani, ki sicer sprejme 650 gledalcev. Na premieri so organizatorji vanjo spustili 800 ljudi, ki so sedeli tudi na prehodih, okoli 300 pa jih je ostalo pred vrati. Gledališčniki so aplavze želi že med predstavo samo.

Tega leta so v Prešernovem gledališču realizirali zanimivo koprodukcijo z Latinsko Ameriko. V dogovoru s sekretariatom za kulturo argentinskega mesta Córdoba in tamkajšnjim Teatrom Real je v Kranj prišel režiser Omar Viale in s člani kranjskega gledališča režiral predstavo Benetke argentinskega avtorja Jorgeja Accameja. Gre za predstavo, katere osrednji lik je ostarela in slepa prostitutka Gringa, lastnica javne hiše v severno-argentinskem mestu Jujuy. Gringa med mladimi prostitutkami sanja o svojem nekdanjem ljubimcu Giacomu, ki ji je nekoč obljubil, da jo bo popeljal v Benetke. Mlade prostitutke ji hočejo uresničiti njeno željo, ampak tam na severu Argentine nihče nima

niti pojma, kje Benetke sploh so. Predstava je bila uspešnica, režiser pa je o dogovorih dejal: »Prešernovemu gledališču sem predlagal pet argentinskih dram in oni so med njimi izbrali komedijo Benetke. Gre za pomemben tekst v argentinski dramatik in zelo mi je všeč, da so izbrali ravno to dramo, saj je še nikoli nisem režiral. To je eden najuspešnejših sodobnih argentinskih tekstov, ki ga je napisal Jorge Accame in je premiero v Argentini doživel leta 1998, nato pa so ga uprizorili še v Kanadi, Franciji in ZDA. Argentinska predstava je potovala na številne festivale v tujini.« Na pripombo, da večina Slovencev ne ve, kje je Jujuy, je odgovoril, da tudi v Jujuyu ne vedo, kje so Benetke, in nadaljeval: »V Sloveniji je torej situacija obrnjena. Od vas do Benetk je samo skok in bivanje v Kranju sem izkoristil za to, da sem jih videl v živo. To je res mesto ljubezni, polno romantike. Tako blizu Benetk živite in tako daleč od Jujuya, kar je bil zame pri režiji poseben izziv. S predstavo sem vam skušal približati tamkajšnje življenje. Sporočilo Benetk je zelo univerzalno. Gre za probleme osamljenosti in solidarnosti v tem globaliziranem svetu.«

Prešernovo gledališče je z Benetkami nato gostovalo na mednarodnem gledališkem festivalu Mercosur v argentinski Córdoba, hkrati pa so na festivalu uprizorili še Županovo Micko, ki so jo nato v

Buenos Airesu predstavili še slovenskim izseljencem na odru v Slovenski hiši. Iz oddaljenega Jujuya je na premiero v Córdoba prišel tudi avtor Jorge Accame, ki je bil navdušen nad slovensko verzijo njegove drame. Benetke so svojo kranjsko premiero doživele šele po povratku iz Argentine, na njo pa je prišel tudi Mario Ernesto Sánchez, direktor mednarodnega gledališkega festivala iz ameriškega Miamija, ki je bil tako navdušen, da je Kranjčane nemudoma povabil še na svoj festival. Kritike iz Córdoba so polne hvale na račun našega gledališča, Argentinec je predvsem navdušila pokojna Vera Per s svojim prepevanjem njihovega tanga. Po vrnitvi iz Argentine je tedaj za Gorenjski glas dejala: »Mislim, da v imenu celotnega ansambla lahko potrdim, da nas je bilo pred gostovanjem pošteno strah, odhajali smo namreč med ljudi močnih čustvovanj in nismo vedeli, kako se bodo odzivali na predstavo, kot so Benetke. Ko smo videli veliko baročno gledališče, ki sprejme 800 ljudi, se je strah še povečal. Saj nas bodo nagnali z odra

« Zgodilo se je ravno obratno. V časopisu La Voz Del Interior so na primer dne 11. 10. 2002 v podnaslovu članka o predstavi zapisali: »Prešernovo gledališče je za svojo izvedbo predstave Argentina Jorgeja Accameja na festivalu doživelo ovacije. Vodstvo gledališča zdaj pričakuje še priznanje publike v domačem

mestu.« V istem časopisu so kritiko predstave naslovili Stojeci aplavz za Slovenijo in ji za uprizoritev dodelili maksimalno število 5 točk.

Čez Latinsko Ameriko v ZDA

Naslednje leto je Prešernovo gledališče s predstavo prestopilo še meje »obljubljene dežele« ZDA. Zanimivo pri tem je, da jih je pot v severno Ameriko vodila čez Latinsko Ameriko. Benetke so namreč predstavili na Mednarodnem gledališkem festivalu hispanskega teatra v Miamiju, najbolj latinskega mesta v ZDA. Direktor festivala Mario Ernesto Sánchez ima podobno politiko kot vodstvo Tedne slovenske drame, na katerem lahko tuja gledališča nastopajo le s slovenskimi dramami. Tudi v Miamiju velja nekaj podobnega. Predstava mora biti povezana z latinsko kulturo. Lahko je to sam tekst ali pa mora biti njihov režiser. Tudi na Floridi je predstava naletela na izredno dober odmev, saj so z režiserjem Omarjem Vialom v časopisu The Miami Herald objavili obširen intervju, v katerem je pojasnil vso njegovo zgodbo, povezano z režijo v Kranju.

Leta 2006, tri leta po »ameriški zgodbi«, je Prešernovo gledališče v Latinski Ameriki podrla še en zanimiv rekord. Postalo je prvo slovensko gledališče, ki je gostovalo najvišje na svetu. S predstavama Pastirica in dimnikar v režiji

Špele Stres ter Kamni v žepih v režiji Vinka Möderndorferja so nastopili v bolivijski prestolnici La Paz, na 3800 metrih nadmorske višine. Kranjčanom je pripadla čast, da so s predstavo Pastirica in dimnikar zaključili festival, na katerem se je Slovenija predstavila prvič. Višinska bolezen je bila resen problem in igralci so si morali pomagati s kisikovimi bombami v zaodrju. Slovenci so bili še posebna atrakcija festivala, saj je le nekaj časa pred tem pokojni predsednik dr. Janez Drnovšek obiskal Bolivijo in se udeležil inauguracije novega predsednika Eva Moralesa. To gesto so Bolivijci še posebej cenili. Sicer pa v Boliviji Slovenijo poznajo tudi zaradi naše slikarke Eji Štih, ki živi in ustvarja v njihovem mestu Santa Cruz.

V zadnjih letih Kranjčani sicer ne hodijo v Latinsko Ameriko, zato pa je ta začela prihajati v Kranj. Že dve leti zapored si na Tednu slovenske drame predstave skrbno ogleduje portoriška profesorica in nekdanja direktorica festivala Rosalina Perales, ki v strokovnih gledaliških revijah objavlja recenzije naših predstav. Nad našim teatrom je tako očarana, da se je zdaj odločila preučevati kar vso zgodovino slovanskega gledališča. Lani je v Kranj prišla tudi Rossana Iturralde, direktorica festivala iz Ekvadorja, ob letošnjem gostovanju Mestnega gledališča ljubljanskega in Gledališča ŠKUC s koprodukcijso predstavo Gola v Peruju pa je tamkajšnji direktor Percy Encinas lepo prosil, če bi lahko v Peru prišel kateri od slovenskih režiserjev, ki bi s perujsko gledališko skupino uprizoril eno od slovenskih dram, da bi nato lahko z njo prišli v Kranj. Gorenjska prestolnica s svojim gledališčem in festivalom Teden slovenske drame, ki postaja vse bolj mednarodna, tako počasi postaja cilj latinskoameriških gledališčnikov, ki jih prav nič ne moti, če v Evropo vstopijo skozi kranjska gledališka vrata.

»Zadnja leta Kranjčani ne hodijo v Latinsko Ameriko, zato pa je ta začela prihajati v Kranj Gorenjska prestolnica postaja cilj latinskoameriških gledališčnikov, ki jih prav nič ne moti, če v Evropo vstopijo skozi kranjska gledališka vrata.«

Borut Veselko, tedanji direktor Prešernovega gledališča, Juan Adrian Ratti, direktor Teatra Real, in Pablo Canedo, sekretar Cordobe, na festivalu v Cordobi / Foto: Marko Jenšterle

Režiser Benetk Omar Viale v Kranju v družbi mehiških majevskih pisateljev Amadea Cool Maya in Feliciano Sanchezza Chana ter antropologinje Mojce Trčelj / Foto: Marko Jenšterle

Marko Jenšterle je pravi romar v Latinsko Ameriko. Tam je bil najprej v letih 1988–1990 kot dopisnik Dela in Tanjuga, od takrat gre čez ocean vsaj trikrat na leto, največkrat je spremljal slovenska gledališča, zadnja leta je tudi evropski opazovalec na njihovih volitvah ... Pravi užitek je brati njegove skušnje z one strani sveta.

Iz Kranja v Latinsko Ameriko in nazaj

MARKO JENŠTERLE, NOVINAR IN PUBLICIST, VELIK POZNAVALEC LATINSKE AMERIKE

MIHA NAGLIČ

Od kod izvira tvoj rod? Po priimku domnevam, da ne iz Latinske Amerike, ampak iz nekdanjih tirolskih naselij pod Ratitovcem.

»Tako je. Ko v Sloveniji naletiš na koga s priimkom Jenšterle ali različicami Jenštrle, Jenstrle in Jensterle, ne more biti drugače, kot da njegov rod izvira iz Sorice ali njene neposredne okolice. Soriško pokopališče ni ravnobogato s priimki. Tam so Jenšterleti, Kejžarji, Gaserji, Pintarji, Talerji in podobno, vsi priimki pa so nemškega izvora. Pred leti sem z družino kolesaril po Toblachu in Innichenu, od koder so naši predniki prišli v Slovenijo in ustanovili Sorico, a tam na pokopališču nisem več zasledil teh priimkov. Včasih se rad zabavam na svoj račun in se kot navdušenec nad Latinsko Ameriko baham s cenjenim nemškim poreklom, ampak pred leti me je prijatelj Miha Pinter, upravnik brunarice na Soriški planini, pred družino lepo razkril in jim povedal, da so se v te naše hribe pod Ratitovcem v času freisinških škofov zatekali predvsem nepridipravi.«

Rojen si v Kranju, ostajaš Kranjčan in se voziš v službo v Ljubljano in nazaj, najraje z vlakom. Kaj je v Kranju tako lepega?

»Z vlakom se vozim, ker je to najhitrejša pot, da pridem v službo. Že od študentskih časov za pot do Ljubljane uporabljam javne prevoze. To ni izgubljen čas. Na avtobusih in vlakih sem prebral večino knjig v življenju in teh ni malo. Gre za dobro uro intenzivnega branja na dan, nekeje 40 do 50 strani v knjigi. Na Kranj sem navezan, ker sem tu pač rojen. Ljubljana je dovolj blizu, da

Marko Jenšterle / Foto: Gorazd Kavčič

lahko včasih potem zvečer skočim še na kakšno prireditel. Večino potrebnih kontaktov v Ljubljani opravi dopoldne. Čez vikend mi pa sploh paše kranjski mir.«

Slovenski čudež v Argentini

Kadar nisi v Sloveniji, si onstran Atlantika, nekeje v Latinski Ameriki (LA). Kako pa je bilo spočeto tvoje ljubezensko razmerje s spodnjima, latinskima tretjinama Amerike?

»Zelo enostavno. Ko sem še v času Jugoslavije delal kot mladi novinar na Delu, sem hotel v poklicu doseči nekaj več. A ne v smislu postati urednik ali celo pristati v upravi časopisa. Vodstvene in uredniške funkcije me niso nikoli zanimale, ker to običajno pomeni konec pisanja. Moj cilj je bil zato postati dopisnik iz tujine. Tedaj, v osemdesetih letih, sem bil pripravljen iti kamorkoli. Če bi mi rekli, da grem v Bolgarijo, bi

šel tudi tja. Enkrat se mi je precej resno obetal dopisništvo iz Moskve, na koncu pa sem postal dopisnik iz Buenos Airesa. Dve intenzivni leti, ki sem ju preživel v Argentini, sta odločilno vplivali na moje življenje.«

Sploh veš, kolikokrat si že bil na oni strani oceana?

»Ne, že dolgo na štejem več. Od leta 1990, ko sem se vrnil iz Argentine, sem se takoj začel vračati. Največkrat z gledališkimi skupinami, pa tudi z družino v času zimskih počitnic. Vsako leto sem šel tja približno trikrat. Enkrat na dopust in dvakrat na festival, v zadnjih letih tudi na opazovanje volitev.«

Kot si omenil, prvič nisi odšel čez ocean kar tako, ampak si bil tja poslan v službo. Kdaj je bilo to in kako je bilo?

»Leta 1988 je Tanjug Delu ponudil, če bi v smislu varčevanja imeli skupnega dopisnika iz argentinske prestolnice. Na Delu sem bil edini,

ki je že govoril špansko, pa še področje Latinske Amerike sem pokrival. Praktično ni bilo primernejšega kandidata. Mandata sicer nisem končal, ker so me po dveh letih vrnili v domovino. Medtem sem namreč zavrnil sodelovanje z Udbo in poročal o stvareh, ki so veljale za tabu teme. O tem, kaj se mi dogaja, sem takoj povedal medijem. Še ko sem bil v Buenos Airesu, so v Mladini objavili mojo zgodbo, intervju sem dal tudi za beograjski radio B92, potem pa so me napadli v beograjski reviji NIN. Kasneje so o mojem primeru v knjigah pisali tudi diplomati, ki so bili tedaj na delu v jugoslovanski ambasadi in potrdili trditev, da nisem hotel ovajati in vohuniti. Cena, ki sem jo plačal z odpoklicem, ni bila majhna, ampak se je splečala. Danes mi ni treba nikomur razlagati, da kot novinar nisem sodeloval s tajno policijo. Še danes se zavzemam za to, da novinarji vestno opravljajo

le svoj poklic in da so odgovorni le svojim bralcem, poslušalcem in gledalcem.«

Tvoja politična drža je »leva«; kako so te kot takega sprejeli rojaki v Argentini, zlasti tisti iz drugega, povojnega vala emigracije, ki so iz ravno nasprotne zgodbe?

»Kaj pa je sploh levica danes? Te oznake so preživele. Kitajci so največji svetovni kapitalisti, imajo pa komunizem. Tudi pri meni doma boste našli podobe Che Guevare, a lahko vsakemu, ki me hoče poslušati, pripravim predavanje o tem, kako je Che tedaj, ko so kubanski revolucionarji zmagoslavno vstopali v Havano, on v bližnji trdnjavi že pobijal politične nasprotnike. Da o mojem odnosu do diktature Fidela Castra sploh ne govorim. Ob prihodu v Argentino nisem imel težav pri nobeni skupnosti, ne levi ne desni, saj sem takoj začel pošteno opravljati svoje delo in o vseh pisal korektno. Razkrival sem zadnje

»Danes mi ni treba nikomur razlagati, da kot novinar nisem sodeloval s tajno policijo. Še danes se zavzemam za to, da novinarji vestno opravljajo le svoj poklic in da so odgovorni le svojim bralcem, poslušalcem in gledalcem.«

POGOVOR

Snovanja

poizkuse Jugoslavije, da bi iz Slovencev naredili Jugoslovane in predvsem zagovarjal demokracijo. Že pred prihodom sem v Mladini pisal o povojnih pobojih, dachauskih procesih in vseh drugih tedaj neprijetnih temah za sistem. Moje delo so dobro poznali, njim pa sem nato odpiral vrata v slovenski prostor. Menil sem, da ima tudi politična emigracija pravico v naši državi predstaviti svoje poglede, potem pa naj narod presodi, kaj si o tem misli.«

Si tudi ti doživel slovensko skupnost v Argentini kot »čudež« – za kar ga je svoj čas prepoznal Taras Kermauner, ki je bil tudi sam iz bolj leve zgodbe?

»Seveda. Le kdo ne bi bil navdušen nad tistim sistemom slovenskega šolstva in kulture, ki nastaja na drugem koncu sveta in v popolnoma nemogočih razmerah. Še danes cenim to žrtvovanje. Medtem ko so argentinski otroci ob vikendih igrali nogomet, so morali slovenski v dodatne slovenske šole. Te so bile pogosto težje od javnih argentinskih, ki so jih obiskovali med tednom. S Tarasom sva se ob njegovem obisku Argentine zelo zblížala. Bil je tudi pri nas doma. Tisto celodnevno kosilo, na katerem smo govorili o vsem mogočem, je s pohvalo moji ženi in njeni kuhinji ostalo zabeleženo tudi v njegovih knjigah o slovenski skupnosti v Argentini. V Buenos Airesu sem se kot dopisnik udeleževal njegovih javnih nastopov. Spominjam se njegovega izjemnega predavanja v Slovenski hiši, bolje rečeno osebne izpovedi, ki je bila neverjetno iskrena. Pozneje sva se v Sloveniji še srečevala in tudi dopisovala. Imela sva podobne poglede na to skupnost in nato oba do nje na neki točki zavzela distanco.

Jaz sem začutil, da se me hočejo polastiti, Taras pa tudi nikoli ni bil človek, ki bi mu drugi lahko govorili, kaj in kako mora misliti. Točka, pri kateri sem jaz začutil, da nekaj ni v redu, je bilo gostovanje Šeherezade. Predstavo mi je uspelo spraviti na program uglednega buenosaireskega gledališča Cervantes, v kontejnerju smo Slovincem peljali 300 kilogramov knjig, pripravili smo še vzporedne kulturne programe za obe emigraciji in pri tem gledali, da smo jim v njihove kulturne domove pošiljali igralce, ki so jim bili tudi politično blizu. Ob prihodu skupine v Buenos Aires pa nas je v Oznaniu, glasilu slovenske katoliške misije, pričakalo objavljeno opozorilo, »da predstava zaradi izredno krutih prizorov in erotičnih scen ni primerna ne za otroke in ne za mladino, kot tudi ne za zdravo, etično čutečega človeka«, v Svobodni Sloveniji pa o gostovanju 52-članske gledališke ekipe niso objavili niti besedice. Namesto Slovencev so tako gledališče pet dni zapored napolnili Argentinci, uspeh pa je bil takšen, da smo morali na zahtevo publike odigrati še dodatno, šesto predstavo. Na koncu leta so Šeherezado v največjem dnevniku Clarín proglasili še za najboljšo tujo gledališko predstavo, ki so jo leta 1994 videli v Argentini.«

Če se prav spominjam, si bil prav ti tisti, ki si ob prvi vrnitvi v Slovenijo leta 1990 s seboj pripeljal tudi Tineta Debeljaka. Hočem reči: s seboj si pripeljal njegovo izročilo in že leta 1990 v njegovi rojstni Škofji Loki pripravil simpozij o tem velikem rojaku

»Simpozij sva organizirala skupaj z Davidom Tasićem, vendar sem večino dela opravil jaz, David pa je poskrbel za izdajo zbornika.

Denar sva dobila na Občini Škofja Loka, nekaj je prispeval tedanji kulturni minister dr. Andrej Capuder, svoje sta dodala še pokojna Ladislav Lenček in Vinko Levstik. Ampak največji kapital je prišel s strani referentov, ki so se vsi po vrsti odpovedali avtorskemu honorarju. Še posebej pomemben je Kermaunerjev prispevek, ki zavzema skoraj polovico zbornika. Tedaj je v Slovenijo prišel Debeljakov sin Tine mlajši. Še danes sem ponosen, da smo njegovega očeta na tako lep način vrnili domovini.«

Ko si prišel v Argentino, je bil Tine Debeljak še živ, spoznal pa si se tudi z njegovim sinom enakega imena, ki je lani umrl. Kakšna so bila tvoja srečavanja s Tinetom mlajšim?

»Z ženo sva, če ne štejem članov ožje družine, zadnja, ki sva Tineta Debeljaka videla še živega. Nekega večera so naju namreč povabili k njim domov na večerjo. Pisatelj je bil tedaj star 86 let in pet let po kapi. Bil je že zelo bolan in slab. Največ sva se zato pogovarjala ravno o Sorici in Škofji Loki. Pogled mi je uhajal na tisto množico knjig v prostorih hiše in na čudovite slike Bare Remec, ki se je ustvarjalno napajala med Indijanci. Ko sem med knjigami videl Andreja Voznesenskega, sem mu povedal, da sem ga srečal v Strugi. O politiki se nisva pogovarjala, govorila pa sva o evrocentризmu in našem zmotnem prepričanju, da je Evropa center sveta. S Tinetom mlajšim sva bila pa sploh osebna prijatelja. Pri njem sta me navdušila njegova zmernost in strpnost, z njim sem naredil tudi nekaj intervjujev.«

Kakšno prihodnost napoveduješ slovenski skupnosti v Argentini?

»Verjetno jo čaka podobna usoda kot številne druge priseljske skupnosti po svetu. Se pravi asimilacija z argentinsko družbo. Tine Debeljak ml. mi je nekoč dejal: »Vemo, da se bomo tudi mi enkrat asimilirali, ampak radi bi, da bo čas do tedaj čim daljši.« Vedno težje bo nove generacije prepričevati o tem, kako pomembna je slovensčina, saj si z njo v Argentini nimajo kaj pomagati. Argentinci namreč še angleščine v glavnem ne govorijo. Še tukaj, pri nas, je to težko, kaj šele na oni strani oceana. Zavest do slovenstva in slovenskega jezika je pri teh ljudeh še vedno močna in jo zelo cenim, vendar so se stvari zelo spremenile. Zunanje-ga sovražnika, se pravi Jugoslavije in komunizma, ni več. Skupnosti ni več mogoče držati v izolaciji, kot je bilo to nekoč. Internet dela svoje. V Sloveniji imamo demokracijo, čeprav nekateri med temi ljudmi v to niso prepričani.«

So kakšne večje skupnosti Slovencev tudi drugod po LA, ali pa so v njenih mestih in po njenih širjavah raztreseni le posamezniki in njihove družine?

»Slovence najdemo povsod, ampak najmočnejša skupnost je res v Argentini. Precej jih je tudi v Braziliji, po drugih državah že manj. So pa posamezniki včasih zelo pomembni. Tak primer je na primer Eji Štih v Boliviji, ki je ena njihovih največjih slikark.«

Ambasador slovenskega gledališča

Kdaj si postal ambasador slovenskega gledališča v LA? O svojih gledaliških poteh čez ocean pišeš v teh Snovanjih, a te vseeno prosim, da jih tudi tu na kratko povzameš.

»Oznaka ambasadorja je malo prehuda, ampak veliko

sem pa res pomagal. Takoj po prihodu na kulturno ministrstvo smo se našli s Slovenskim mladinskim gledališčem. Leto pred tem so s Šeherezado gostovali na festivalu v Mehiki in me nato povabili, da jih na naslednjem festivalu spremljam kot predstavnik ministrstva. Vedeli so, da sem se ravno vrnil iz Argentine. Potem sem jim pomagal še s svojimi zvezami. Šeherezada je na stežaj odprla vrata našemu gledališču. Ko danes pogledamo to četrto stoletja dolgo sodelovanje, vidimo, kako bogato je. V Latinski Ameriki se še danes čudijo, kako ima lahko država z dvema milijonoma prebivalcev tako bogato in raznoliko gledališče.«

Omenil si Eji Štih. Pred leti si v Snovanjih pisal o njej. So v LA še drugi vidni ustvarjalci slovenskega rodu, ne le umetniki in kulturniki, tudi znanstveniki in drugi?

»Seveda so, ampak mnogih ni več. Ena takih je bila Branka Sušnik, ki je v Paragvaju na noge postavila njihovo etnologijo in antropologijo. V Argentini je recimo Peter Skvarča eden glavnih svetovnih glaciologov in strokovnjakov za Antarktiko, podjetnik Bogdan Šalej iz Brazilije je med drugim v mestu Belo Horizonte organiziral Vrh Amerike – srečanje vseh predsednikov ameriških držav. Toliko, če se na hitro spomnim le nekaterih.«

Srečal si mnoge umetniške prvake LA. V tvojem novinarskem opusu so intervjuji z nekaterimi med njimi, najbolj znamenit je gotovo tisti, v katerem si se pogovarjal z legendarnim Gabrielom Garcío Márquezom? Kako se spominjaš tega srečanja?

»Zelo dobro, saj je to eden najpomembnejših dogodkov v mojem življenju. Takoj

»Gorenjci smo čez ocean že uspešno izvažali Prešernovo gledališče iz Kranja, Alenka Bole Vrabec pa nam je prevedla Márquezov roman Sto let samote, temeljno literarno delo Latinske Amerike.«

Soseda: argentinska predsednica Cristina Fernández de Kirchner in urugvajski predsednik José Mujica / Foto: Wikipedija

Z brazilskim glasbenikom Caetanom Velosom po koncertu v Ljubljani / Foto: arhiv Marka Jenšterleta

POGOVOR

Snovanja

»Do sprememb je prišlo tudi zato, ker se ZDA z Latinsko Ameriko ne ukvarjajo več. Njihova prioriteta je zdaj drugje, v Iraku, Siriji in okolici. Zato je lahko Amerika pod njimi zadihala s svojimi pljuči in spet vzpostavlja demokracijo.«

Z nikaragovsko pesnico in pisateljico Giocondo Belli v avstrijski Krivi Vrbi / Foto: arhiv Marka Jenšterleta

S perujskim pisateljem in nobelovcem Mariom Vargasom Lloso (srednji) v Limi / Foto: arhiv Marka Jenšterleta

Z legendarnim Gabrielom Garcio Marquezom v Mehiki / Foto: arhiv Marka Jenšterleta

S čilsko pisateljico Isabel Allende v San Franciscu (ZDA) / Foto: arhiv Marka Jenšterleta

po najinem pogovoru sem si naredil tudi zapiske, da ne bi česa pozabil. To namreč ni bil intervju, saj jih že nekaj časa ni več dajal, ampak najin neformalni pogovor o tem, da bi v Sloveniji organizirali seminar na temo Latinske Amerike, namenjen našim novinarjem. Seveda sva se potem dotaknila še marsičesa. Od Fidela Castra do kolumbijske narko mafije. O srečanju sem javno spregovoril in pisal šele po njegovi smrti. Prej se mi to ni zdelo korektno. Nisem hotel zlorabiti njegove pripravljenosti, da me je sploh sprejel.«

Koga si kot novinar še »izprašal«?

»Veliko jih je. Med najpomembnejšimi pisatelji so vsekakor Ernesto Sábato, Mario Benedetti, Mario Vargas Llosa, Isabel Allende, Sergio Ramírez in drugi, med glasbeniki Mercedes Sosa, Caetano Veloso, Gilberto Gil, Lila Downs in tako naprej. To so velika in znana imena, ampak prav enako so mi blizu naši javnosti precej neznani umetniki, ki pa so v svojih državah legende. Recimo pisateljica Gioconda Belli iz Nikaragve, ki je ena najpomembnejših latinskoameriških pisateljic in se ravno zdaj trudim, da bi jo predstavil tudi Slovencem. Pa zdaj že skoraj 100-letni ljudski pevec kalipsa Walter Ferguson iz Kostarike ali pa že pokojni Canario Luna iz Urugvaja. Zelo ljub mi je tudi intervju z Margot Benacerraf, venezuelsko režiserko.«

Novembra 2014 pride po tvojem posredovanju v Slovenijo še ena od živih legend LA. Je to še skrivnost, ali nam jo lahko že zaupaš?

»Prav nobena skrivnost ni. Nasprotno, želim si čim večjega števila obiskovalcev. V Cankarjev dom v sredo, 19. novembra, prihaja nikaragovski pesnik Ernesto Cardenal, eno največjih pesniških imen na svetu. Star je že 90 let in bo prvič prišel v Slovenijo. Pri branju pesmi ga bosta spremljala dva glasbenika. Ni ga bilo lahko dobiti, zato sem toliko bolj vesel njegovega prihoda.«

Tam čez sta dve levici

Zdaj pa pogledva še na politično sliko LA. Okrog leta 1970 so širo po njej tamkajšnji generali ob podpori ZDA in CIE izvajali pravi pogrom nad levičarji. Uboj Che Guevare v Boliviji (1967) in predsednika Allendeja v Čilu (1973) sta le dve najbolj vidni sliki tega črnega dogajanja. Spomni va se na Argentine, ki so jih eksekutorji po naročilu

desničarske mafije iz letal žive metali v ocean! In koliko je še tega. Štirideset let pozneje je slika zelo drugačna, v večini držav, tudi v največjih, so na oblasti levi predsedniki in predsednice. Kako razložiš ta fenomen?

»Že prej sem dejal, da je treba pojma levica in desnica opredeliti na novo. V Latinski Ameriki danes ni več levičarskih gverilskih gibanj, če pustimo ob strani ostanke gverile v Kolumbiji, ki se z oblastjo že pogaja o premirju. Prav tako nimamo več desničarskih vojaških diktatur. Razen na Kubi imamo na oblasti leve in desne predsednike, ki se bili izvoljeni na volitvah. Zakaj je prišlo do sprememb? Tudi zato, ker se ZDA z Latinsko Ameriko ne ukvarjajo več. Njena prioriteta je zdaj nekje drugje. V Iraku, Siriji in okolici. Zato je lahko Latinska Amerika zadihala s svojimi pljuči in nazaj postavlja demokracijo.«

V pogovoru pred tem intervjujem si mi razložil, da sta danes v LA dve levici. Kakšni sta in v čem se razlikujeta?

»Pravi prepad je recimo med levima vladama v Urugvaju in Venezueli. V Urugvaju vlada predsednik José Mujica, ki je nekoč res vodil gverilo, v Venezueli pa Nicolás Maduro, ki je na oblast prišel le zaradi Chávezovove smrti in z levico zgodovinsko ni povezan. Maduro je navaden aparatčik, Mujica pa človek s pomembnimi življenjskimi izkušnjami in znanji, ki danes pri tržni ekonomiji nima nikakršnih predsodkov. Zgodovinske izkušnje ima sicer tudi Daniel Ortega v Nikaragvi, vendar je ta popolnoma zavozil nekdanjo revolucijo. Državi vlada s pomočjo korupcije in z vso družino. Vsi nekdanji soborci, predvsem intelektualci, so ga že zapustili. Na čelu s Sergiom Ramírezom in Ernestom Cardenalom. Zmerna levica vlada tudi v Braziliji in v Čilu. Potem pa so nekje vmes še Argentina, Bolivija in Ekvador.«

José Mujica, predsednik Urugvaja, je res pravi posebnost! Nam ga lahko predstaviš?

»Kot sem že omenil, je v sedemdesetih letih prejšnjega stoletja vodil urugvajsko urbano gverilo Tupamare. Vsega skupaj je 15 let preživel v zaporih, od tega nekaj let v samici, kjer se je pogovarjal z žuželkami, da je ohranil bistro glavo. A danes do nekdanjih nasprotnikov ne goji nobenega sovraštva. Živi skromno v svoji hiški, nosi preprosta oblačila, vozi starega hrošča, večino

predsedniške plače pa vsak mesec nameni za humanitarne namene. Pri vsem tem uživa izjemno podporo tako doma kot v tujini. Urugvaj je najbolj liberalna država v Latinski Ameriki. Pred kratkim so legalizirali marihuano in omogočili poroko istospolnim partnerjem. Meni je ta država blizu tudi zato, ker sem v njeni zgodovini našel precej primerjav s Slovenijo. Tako kot nas mešajo s Slovaško, njih mešajo s Paragvajem. Tudi oni so ena najmanjših držav na kontinentu. V času diktature je ogromno levičarjev moralo emigrirati v tujino. Emigracija je bila tako velika, da so nekoč v pristanišču na stene zapisali: Za dnji, ki bo šel, naj ugasne luč! Zelo močno emigracijo imajo na Švedskem. Po vrnitvi demokracije pa so se v državi razvile polemike o tem, kdo je bolj trpel. Tisti, ki so ostali doma, ali oni, ki so morali ven iz države. Ali te to ne spominja na naše razmere? Samo predznak vzroka emigracije obrneš, pa imaš isto travmo.«

Delnice LA na svetovni politični in duhovni borzi so močno poskočile, ko je bil za papeža izvoljen Argentinec Jorge Mario Bergoglio. Kako fenomen papeža Frančiška doživljaš ti?

»Na začetku sem bil zelo previden. Iz Argentine so namreč prihajale novice, da je v času diktature sodeloval z oblastmi. Potem se je začelo kazati, da mu veliko tega nameščajo njegovi nasprotniki. S svojimi potezami dela pomembne stvari, videli pa bomo, kako daleč bo lahko šel. Ravno v teh dneh prebiramo novice, da so škofi, zbrani na sinodi z vsega sveta, sprejeli dokument o družini, v katerem so zaustavili njegova prizadevanja o odprtju Katoliške cerkve do vnovič poročenih ločencev in homoseksualcev. O njem sem se pogovarjal tudi z Mariom Vargasom Lloso, ki mi je dejal, da gre za enkrat šele za posamezne pozitivne poteze, ni pa v dejanjih še videl reforme Cerkev. Vsekakor je to, kar se zdaj dogaja v Vatikanu, izredno pomembno za ves svet. Predvsem pa je pomembno, da je Latinska Amerika končno dobila papeža, ki si ga je tako zelo želela in tudi zaslužila.«

Papeža Janez Pavel II. in Benedikt XVI., ki sta bila izrazita konservativca, sta dobesedno zatrla teologijo osvoboditve, ki je bila pred njima prava posebnost Cerkev v LA. Kako je s tem gibanjem zdaj? Je sploh preživelo?

POGOVOR

Snovanja

»Seveda je preživelo, ni pa več tako v ospredju kot nekoč. Teologija osvoboditve bo obstajala toliko časa, dokler bomo imeli na eni strani množico revežev, na drugi pa bogatijo, med katero je tudi cerkvena elita. V Latinski Ameriki strašno rad hodim po njihovih cerkvah. Pa ne toliko po tistih kot recimo v Cuzcu, kjer se evropska cerkev še danes kiti z nakradenim zlatom. Bolj so mi všeč skromne cerkvice, kjer je dovolj le križ in streha nad glavno. Nisem veren, ampak taka vera mi je blizu.«

Je res, da versko polje LA, ki je bilo še nedavno povsem katoliško, vse bolj osvajajo razne verske sekte, zlasti protestantske, uvožene iz ZDA?

»Da, to sem doživel v Salvadorju. Vsaka druga hiša je bila neka cerkev. Nekoč sem v hotelu doživel predavanje enega takega misijonarja. Salvadorcem je predaval kar v zajtrkovalnici. Na tablo jim je risal pot do Boga, ki je vodila samo čez njegovo cerkev. Tisti ubogi ljudje niso upali nič vprašati, zato je kar sam postavil vprašanje, kako pa je z neposredno povezavo

so umetniki in zato jim je že v osnovi izziv vse, kar je prepovedano. Tem ljudem ne smeš povedati, kam v nevarnih državah ne smejo iti, ker bodo potem šli najprej tja. V dolgih letih druženja z njimi se je marsikaj gledališkega prijelo tudi mene in sem jim za to samo hvaležen. Z njimi izgubiš strah pred odkrivanjem prepovedanega, domišljiji pustiš prosti tok in pogosto res ugotoviš, da so strahovi samo v nas samih. S takimi izkušnjami sem prišel na prvo opazovanje volitev in se nenadoma soočil z neko strogo vojaško disciplino, ki sem jo nekoč doživljal v vojski. Najbolj zanimivo pa je, da večino opazovalnih kolegov to sploh ni motilo. Med njimi je bilo veliko karieristov, ki so samo čakali, da se bodo lahko povzpeli na lestvicah. Se pravi od kratkoročnega opazovalca do vodstva misije. Mene pa karierizem ne zanima, niti me ne zanima opazovanje volitev v drugih delih sveta. Samo Latinska Amerika. Tu sem imel res priložnosti, ki ti jih ne omogoča nobena turistična agencija. V Boliviji sem recimo opazoval volitve med

nekaterih državah volilni sistem izdelan bolje od našega. V Venezueli že dolga leta na primer volijo elektronsko, volilna kontrola pa je strožja od naše.«

Slovinci in Latinoameričani

Tvoje osebne vezi z LA so torej izjemno močne. Slovenske povezave z njo pa razmeroma šibke. Se stiki in vezi med Slovenijo in LA na različnih področjih kljub vsemu krepijo?

»Ne in tega res ne razumem. Pred časom smo v Sloveniji ustanovili Center za Latinsko Ameriko, ki sem mu krajše obdobje tudi predsedoval. Ampak danes ga zapiramo, ker očitno ni nekega pretiranega interesa, da bi se Slovenija z Latinsko Ameriko povezala tudi na drugih področjih, predvsem gospodarskem. Zanimivo je, da tega v drugih delih Evrope ne čutijo. Nemci in Avstrijci, po katerih se tako radi zgledujemo, imajo tam močne interese. V Paragvaju, recimo, sprejema za člane opazovalne misije ni naredil ambasador Evrop-

ampak kakšne širše vizije tu ni. Povsem drugače je na področju kulture, kjer se to sodelovanje vse bolj širi.«

Bi lahko izpostavil tudi kakšne posebne povezave med LA na eni in Gorenjsko in Gorenjci na drugi strani? Vidiš kakšno vez na tej relaciji, ki bi jo bilo nujno takoj vzpostaviti?

»Gorenjci smo tja že uspešno izvažali Prešernovo gledališče iz Kranja, Alenka Bole Vrabec pa nam je prevdela Márquezov roman Stolet samotne, temeljno literarno delo Latinske Amerike. Omenil sem že Eji Štih iz Bolivije. Na gospodarskem področju nikakor ni mogoče mimo imen, kot sta Janez in Friderik Hlebanja, dva naša najuspešnejša podjetnika v Latinski Ameriki. Oba sta že pokojna, a njuno poslanstvo zdaj nadaljujejo otroci. Z Janezom sva bila dobra prijatelja. Ogromno sem se naučil od njega. Nekoč mi je dejal, da je ob prihodu v Brazilijo ugotovil, da tam denar leži po cesti, samo pobrati ga je treba. Pri njem je treba vedeti, da družina izhaja iz Srednjega Vrha. Tam

Neumno sem ga pogledal, dokler mi ni razložil, da se s tako uspešnico v São Paulo ne pride za tri dni. Prišli smo v vse medije, publika se je zganila in bi začela množično prihajati na predstavo, mi pa gremo domov, namesto da bi začeli kasirati.«

Kaj bi se Slovenci še lahko naučili od Latinoameričanov? Katere od njihovih posebnosti so tiste, ki bi jih ti najraje »nacepil« na slovensko drevo?

»Veliko je tega. V tem trenutku bi vsekakor pri njih lahko pogledali, kako se pride iz krize. Njihove krize so bile hujše od te, ki jo doživljamo v Evropi, a so se vsakič znova postavili na noge. Problem pri nas je prepričanje, da se nam kaj hudega ne more zgoditi. Evropa na krizo ni bila pripravljena, v Latinski Ameriki pa nanjo mislijo tudi tedaj, ko jim gre dobro. Ljudje imajo tako že izdelane obrambne mehanizme. Druga stvar je njihovo veselje nad življenjem. Mi stalno nekaj tarnamo in se pritožujemo, čeprav nam je veliko bolje kot njim. Oni pa se zavedajo vsakega do-

Janez Škof, Andrej Kranjc in brata Friderik ter Janez Hlebanja na gostovanju Slovenskega mladinskega gledališča v Sao Paulu / Foto: Marko Jenšterle

med vernikom in Bogom. In je odgovoril: T o je pa hudičeva pot!«

Ena od tvojih povezav z LA je tudi ta, da sodeluješ kot uradni evropski opazovalec na njihovih volitvah. Kakšne so te izkušnje?

»Leta 2006 sem se teh volitev udeležil prvič, ko sem šel v okviru misije Evropske unije opazovat volitve v Venezueli. V naslednjih letih sem predsedniške volitve opazoval še v Salvadorju (2009), Boliviji (2009), Peruju (2011), Nikaragvi (2011) in leta 2013 v Paragvaju. Izkušnje so izjemne. Najprej je treba povedati, da so popolnoma drugačne od tistih, ki jih dobivam ob gostovanju z gledališčniki. Gledališčniki

Indijanci iz plemena Čimanov, v Paragvaju sva se z avstrijskim kolegom namesto s terenskim vozilom in šoferjem prevažala s Cessno in pilotom, ker tam ni nobenih poti, samo široka reka, ki ločuje Paragvaj od Brazilije. Po teh krajih je nekoč raziskovala naša Branka Sušnik. Še vedno jo poznamo in cenimo. Predvsem Indijanci in misijonarji. O teh stvareh sem precej pisal v svojih reportažah. Ob tem je seveda zanimivo videti tudi sam proces volitev. Najhujše kršitve so bile v Nikaragvi, kjer so naju s kolegico enkrat celo vrgli ven iz volišča. Pred dnevi sem volil v Sloveniji. Čeprav na Latinsko Ameriko pogosto gledamo kot na tretji svet, imajo v

S Sergijem Pelhanom, direktorjem primorskega gledališča, in Marinko Poštrak, vodjo umetniškega oddelka in dramaturginjo PGK, na grobu Pabla Nerude v Čilu

Foto: arhiv Marka Jenšterleta

ske unije, ampak ambasador Nemčije. Avstrijci so pred časom v La Paz u z žičnico rešili problem mestnega prometa. Iz El Alta, predmestja La Paza, kjer je na višini 4200 metrov mednarodno letališče, do centra mesta, ki je na višini 3700 metrov, vodi cesta. Ta ni več zdržala vedno hujšega prometa, saj so ljudje potrebovali ure, da so prišli v mesto. Zdaj se lahko vozijo z najdaljšo žičnico na svetu, ki opravlja funkcijo javnega prometa. Podobno so naredili v kolumbijskem Medellinu, kjer se ljudje z žičnicami z okoliških hribov pripeljejo do metroja in potem z isto vozovnico nadaljujejo pot po mestu. Z Latinsko Ameriko posamezna podjetja sicer sodelujejo,

tako kot v Sorici, razmere za kmetijstvo izredno težke. In ljudje se navajeni trdega dela. Že ko pridejo v dolino, je zanje delo na polju nekaj povsem drugega, če pa s temi delovnimi navadami in sposobnosti pridejo v dvajsetmilijonski São Paulo, potem uspeh ne more izostati. Tu moram povedati zanimivo anekdoto. Hlebanja je zaslužen za to, da je Šeherezada prišla v Brazilijo. Vedel sem zanj, a se osebno še nisva poznala. Pisal sem mu in predstavil uspešno, on pa je šel k nekemu mojemu brazilskemu gledališkemu prijatelju in se takoj vse zmenil. Ko smo trikrat napolnili dvorano in doživeli izjemen uspeh, me je vprašal, kdo bo zdaj to požel.

brega trenutka in ga znajo živeti v vsej njegovi polnosti. Slovencem bi rad predstavil tudi temeljno misel njihove dolžniške filozofije, ki je zdaj, ko rešujemo banke, še posebej pomembna. Glasi se tako: Če ti dolgujem sto dolarjev, je to moj problem. Če sem ti jih dolžan milijon, pa tvoj. V tem je čista resnica. Zakaj moram jaz zdaj reševati naše banke, ki so denar zavestno posojale tajkunom, če sam vse življenje živim v okviru svojih zmognosti in pazim, da se zadolžim res samo toliko, da bom to v roku lahko vrnil?«

Marko, najlepša hvala za te iskriče odgovore, veliko smo iz njih izvedeli o latinskem delu Amerike!

»Tole je temeljna misel latinskoameriške dolžniške filozofije, ki je zdaj, ko rešujemo banke, uporabna tudi za nas: Če ti dolgujem sto dolarjev, je to moj problem. Če sem ti jih dolžan milijon, pa tvoj. V tem je čista resnica.«

Če bi se vprašali, katere so najbolj markantne vezne osebnosti v povezavah med Slovenijo in Latinsko Ameriko, ne bi mogli mimo dveh Tinetov Debeljakov, očeta in sina. S svojim življenjem in delom sta zaznamovala tako svojo domovino kot »slovenski čudež« v Argentini.

Dva argentinska Tineta Debeljaka

MARKO JENŠTERLE

Sredi osemdesetih let prejšnjega stoletja sta ime in priimek Tine Debeljak v povezavi s besedo Argentina še vedno predstavljala nekaj prepovedanega. Ko sem sam ob odhajanju na delo v Buenos Aires med pošto nesel tudi pismo, na katerem je pisalo Gospod Tine Debeljak ml., sem natančno vedel, da je to tudi vstopnica za vstop na področje tedanje politične emigracije.

V domovini so tedaj tabuji padali kar po vrsti. Titova pogajanja z Nemci, Goli otok, dachauski procesi, afera 25 poslancev, cestna afera in še bi lahko našteval, ampak neka ostra meja je še naprej obstajala. Reklo se ji je »sovražna politična emigracija«. Njen intelektualni center je bil ravno v Buenos Airesu. Nikjer drugje po svetu niso tako zavzeto ohranjali slovenskega jezika, imeli slovenskih maš, pisali slovenskih knjig, igrali slovenskih gledaliških predstav in predvsem tako vestno hodili v slovenske šole kot ravno v argentinskem Buenos Airesu. Politika v Sloveniji je bila premetena. Če je hotela očrtniti to emigracijo, je bilo dovolj umazati eno ime, in to je bilo – dr. Tine Debeljak. Vsa druga imena vodilnih emigrantskih politikov so bila širši javnosti bolj ali manj neznana.

Tine Debeljak ml. je bil eden prvih Slovencev, ki me je obiskal ob prihodu v Buenos Aires, in med nama se je hitro spletlo prijateljstvo, ki je trajalo vse do njegove smrti. V zadnjih letih so bili stiki zaradi njegove bolezni sicer zelo redki, a zveza je obstajala. Tine Debeljak ml. je odraščal v senci slavnejšega očeta, vendar je v Argentini vseeno postal eno najpomembnejših imen tamkajšnje izseljenske skupnosti. Tudi zato, ker je imel dobre odnose z vsemi, ne glede na to, če so bili drugačnega političnega prepričanja. Že njegov oče dr. Tine Debeljak je plodne stike vzdrževal

s člani predvojne emigracije, še posebej z arhitektom in pisateljem Viktorjem Sulčičem, saj je v svojim publikacijah redno pisal o njegovih delih, z njim pa si je tudi dopisoval. Dr. Tine Debeljak je imel zaradi svoje širine pogosto probleme tudi v skupnosti sami. Leta 1969 je recimo v tamkajšnji osrednji kulturni organizaciji – Slovenski kulturni akciji – prišlo do razcepa, ko je del članov, na čelu z Rudo Jurčecem, menil, da mora biti to najprej antikomunistična ustanova in šele nato kulturna. Debeljak pa antikomunizma ni postavljaj na prvo mesto in v tem sporu je njegova linija tudi zmagala. Mnogo let kasneje sem njegovega sina Tine-ta ml. o odnosih do Jugoslavije vprašal v najinem intervjuju za revijo Teleks. Tako le mi je odgovoril na vprašanje, če sta separatizem in antikomunizem temeljna načela njihove emigracije: »Sploh ne. Mi smo za suvereno Slovenijo. Za Jugoslavijo pa, če nam to koristi. To danes priznavajo tako tisti, ki so bili včasih absolutni Jugoslovani, kot oni, ki so bili za absolutno samostojno Slovenijo. Niti slučajno pa nismo najprej Jugoslovani in potem Slovenci. Z antikomunizmom je drug problem. Precej pomembnejša

Tine Debeljak ml. (z očali) na simpoziju o svojem očetu v Škofji Loki (1990), v sredini tedanji minister za kulturo Andrej Capuder / Foto: Janez Bogataj

za nas je demokracija. Mi smo vsi seveda proti komunizmu. Vendar nismo antikomunisti v že naprej negativnem smislu, temveč zato, ker je naša politična osnova pač krščanska demokracija.« Potem, ko me je leta 1989 vprašal, kdo je v Sloveniji sploh še komunist, je misel zaključil s tem: »Če v tistem trenutku, ko bo Slovenija imela resnično demokracijo, na poštenih volitvah zmagata partija, naj vlada. Meni pa mora seveda pustiti, da imam pred volitvami enake pravice in možnosti kot ona, po zmagi pa me mora pustiti delovati v opoziciji in sodelovati na naslednjih

volitvah.« Ob nastajanju najinega intervjuja še nisva vedela, da bomo že v kratkem Slovenci res lahko imeli svobodne volitve in da bo na njih partija izgubila.

Koncem osemdesetih let še nismo poznali interneta. Telefaks je bil prava revolucija, saj je zamenjal nekdaj počasni teleprinter. Danes na internetu lahko sproti preverjamo podatke ali iščemo nove. Tedaj pa sem imel pri novinarskem delu na razpolago le osebni arhiv in razne priročnike. Ter Tine-ta Debeljaka mlajšega. Tine je bil tedaj zame to, kar je danes Google. Če mi kaj ni bilo jasno ali sem potreboval

dodatno pojasnilo, sem enostavno obrnil eno od njegovih treh telefonskih stacionarnih števil, saj tudi mobilnih nisva poznali. Bolj od tega, da ga bom dobil doma, je bilo verjetno, da bo dosegljiv v Slovenski hiši, kjer je nastajala Svobodna Slovenija, ali v tiskarni. Svobodna Slovenija je bilo moje obvezno branje in pogosto sem jo v roke dobival še toplo. S Tineto sva se ob njenem izidu pogosto dobila na kavi v baru v San Telmu. Prinesel sem mu že prebrane izvode Dela in v zameno dobil še toplo Svobodno Slovenijo. Tine mi je uredil prav vsak sestanek s člani njihove emigracije, ki sem si ga zaželel, in bil včasih celo previdnejši od mene. Prvič v zgodovini se je namreč zgodilo, da je Slovenija v Buenos Airesu dobila dopisnika, ki je začel korektno pisati o delu vseh emigracij, ne glede na njihov politični predznak. Tega so se dobro zavedali in se hkrati bali, da te pridobitve ne bi izgubili. Zanimivo je bilo recimo, da politična emigracija ob procesu proti četverici v Slovenijo obsojenim ni poslala svoje podpore. Vzroke je Tine Debeljak ml. v intervjuju pojasnil takole: »Pri tem sojenju je nastal velik problem, saj so doma vsem tistim, ki so poskušali storiti korak naprej v demokratizaciji, vedno očitali stike s politično emigracijo. To pa je bil pravzaprav najhujši očitok, ki si ga lahko dobil. Zato smo vedno pazili, da s takimi ljudmi nismo imeli stika. Naša podpora bi bila zanje še slabša.« Ampak temu je treba dodati podatek, da je Svobodna Slovenija, glavni časopis slovenske politične emigracije, vest o višini kazni, na katere so bili obsojeni Janša, Borštner, Tasič in Zavrl, objavila pred osrednjim slovenskim dnevnikom Delo. Tine Debeljak ml. je bil tiste dni ves čas na telefonski zvezi s Slovenijo, pri objavi pa je imel prednost časovne razlike med Slovenijo in Argentino, predvsem pa to, da se je le nekaj trenutkov po izrečenju obsodbi začelo tiskanje Svobodne Slovenije.

S Tineto Debeljakom ml. (levo) in Vlady Kociancich, slavno argentinsko pisateljico slovenskega rodu, in njenim možem v Buenos Airesu / Foto: Arhiv Marka Jenšterleta

»Prvič v zgodovini se je zgodilo, da je Slovenija v Buenos Airesu dobila dopisnika, ki je začel korektno pisati o delu vseh emigracij, ne glede na njihov politični predznak. Tega so se dobro zavedali in se hkrati bali, da te pridobitve ne bi izgubili.«

INTERKULTURNO

Kulturno-umetniško društvo (KUD) Leyli je v Kulturnem centru Tržič ponovno pripravilo svojo letno plesno produkcijo, tokrat že šesto po vrsti. Poimenovali so jo Leyli večer – Interkulturno.

Alenka Brun

V plesni predstavi je sodelovalo več kot petintrideset nastopajočih iz vseh skupin KUD-a Leyli. Kljub temu da se skupine skozi leto posvečajo vajam in nastopom na številnih tekmovanjih, se udeležujejo festivalov, so znotraj tega pridno ustvarjale tudi

predstavo, ki je bila tokrat posvečena duhu povezanosti različnih kultur. Njen namen je, da gledalcu pokaže, kako tesno se lahko skozi glasbo in ples med seboj povezujejo različne kulture. S plesno interpretacijo ter izborom glasbe iz različnih koncev sveta so se nastopajoči dotaknili Grčije, Egipta, ZDA, Indije, Španije in Latinske Amerike.

Videli smo nastope skupin, dvojic in izvrstne solo nastope.

Z nekaterimi živopisnimi oblačili nastopajočih smo se med letom že srečali, zato so bila tista, ki smo jih videli prvič, še toliko bolj zanimiva.

Večina predstavljenih koreografij je bila delo Iris Šober, ki je tudi umetniški vodja KUD-a Leyli. Nastop otroške skupine so zaupali Tamari Borojevič, ki je z mini orientalskimi zvezdicami v dvorani izzvala močan pozdravni aplavz, s solo nastopi

pa Tamara sploh navdušuje. Tudi njeno izvedbo točke Feniksov let je občinstvo dobro sprejelo. Koreografijo za Moderni Bollywood so zaupali Sari Bojič, odplesala pa so jo dekleta rekreativne skupine KUD-a Leyli.

Leyli večer – Interkulturno se je začel s solo nastopom Tine Tavčar, zaključil pa s točko Morske sirene, ki jo je uprizorila nadaljevalna skupina.

V točki Feniksov let je nastopila Tamara Borojevič. / Foto: AB

Kulturni center v Tržiču se je odel tudi v plesne barve modernega Bollywooda. / Foto: AB

Čarobnost Orienta vedno prevzame. / Foto: AB

Lani smo spremljali dve plesni predstavi, letos so se plesalke predstavile v eni. V Orient so vpele tudi flamenko. / Foto: AB

Interkulturno je prikazal izjemne solo plesne nastope. / Foto: AB

GLASOV ODER

MEŽEK UGLASBIL PREŠERNOVO PESEM

Aleksander Mežek se je drzno lotil naloge in spoštljivo ter elegantno uglasbil Prešernovo pesem Kam?.

22

KULTURA

UMETNOST, KI JI NI VSEENO

V škofjeloškem Sokolskem domu je na ogled razstava peterice umetnikov mlajše generacije – večplasten projekt so poimenovali Vseeno. Umetnikom, kot je dokazal tudi uvodni performans, pa je vse prej kot vseeno.

23

LJUDJE

OKTOBERFEST PO GORENJSKO

Oktoberfest na Bledu so popestrili člani Kulturno-umetniškega društva Bled, ki so že drugič organizirali glasbeno in dobredelno prireditev Oktober je fest na Bled.

28

TOREK_28.10.2014

GLASOV ODER

KINO SPORED

KOLOSEJ DE LUXE, KRANJ (CENTER)

Torek, 28. 10.
15.20, 17.00, 18.40 ČEBELICA MAJA
20.00 OUIJA
21.00 ZAPELJI ME
21.40 SPREHOD MED NAGROBNIKI
15.10, 16.45 ISKANJE PERNATEGA KRALJA, sinhro.
20.20 DRAKULA: SKRITA ZGODBA
19.00 MOJE POLETJE V PROVANSI
18.20 POT V RAJ
15.40, 17.20 AVIONI 2: V AKCIJI, sinhro.

Sreda, 29. 10.
15.20, 17.00, 18.40 ČEBELICA MAJA
20.00 OUIJA
21.00 ZAPELJI ME
21.40 SPREHOD MED NAGROBNIKI
15.10, 16.45 ISKANJE PERNATEGA KRALJA, sinhro.
20.20 DRAKULA: SKRITA ZGODBA
19.00 MOJE POLETJE V PROVANSI
18.20 POT V RAJ
15.40, 17.20 AVIONI 2: V AKCIJI, sinhro.

Četrtek, 30. 10.
20.30 PREUSMERJENI
17.40, 19.30 KDO MI UGRABI ŽENO
18.40 MALI BUDO
15.40, 17.20 ČEBELICA MAJA
21.20 OUIJA
16.10 ISKANJE PERNATEGA KRALJA, sinhro.
19.00 DRAKULA: SKRITA ZGODBA
20.50 MOJE POLETJE V PROVANSI
15.20, 17.00 AVIONI 2: V AKCIJI, sinhro.

Petek, 31. 10.
20.30 PREUSMERJENI
17.40, 19.30 KDO MI UGRABI ŽENO
18.40 MALI BUDO
15.40, 17.20 ČEBELICA MAJA
21.20 OUIJA
16.10 ISKANJE PERNATEGA KRALJA, sinhro.
19.00 DRAKULA: SKRITA ZGODBA
20.50 MOJE POLETJE V PROVANSI
15.20, 17.00 AVIONI 2: V AKCIJI, sinhro.

Sobota, 1. 11.
20.30 PREUSMERJENI
17.40, 19.30 KDO MI UGRABI ŽENO
18.40 MALI BUDO
15.40, 17.20 ČEBELICA MAJA
21.20 OUIJA
16.10 ISKANJE PERNATEGA KRALJA, sinhro.
19.00 DRAKULA: SKRITA ZGODBA
20.50 MOJE POLETJE V PROVANSI
15.20, 17.00 AVIONI 2: V AKCIJI, sinhro.

Nedelja, 2. 11.
20.30 PREUSMERJENI
17.40, 19.30 KDO MI UGRABI ŽENO
18.40 MALI BUDO
15.40, 17.20 ČEBELICA MAJA
21.20 OUIJA
16.10 ISKANJE PERNATEGA KRALJA, sinhro.
19.00 DRAKULA: SKRITA ZGODBA
20.50 MOJE POLETJE V PROVANSI
15.20, 17.00 AVIONI 2: V AKCIJI, sinhro.

Ponedeljek, 3. 11.
20.30 PREUSMERJENI
17.40, 19.30 KDO MI UGRABI ŽENO
18.40 MALI BUDO
15.40, 17.20 ČEBELICA MAJA
21.20 OUIJA
16.10 ISKANJE PERNATEGA KRALJA, sinhro.
19.00 DRAKULA: SKRITA ZGODBA
20.50 MOJE POLETJE V PROVANSI
15.20, 17.00 AVIONI 2: V AKCIJI, sinhro.

CINEPLEXX, TUŠ, KRANJ

Torek, 28. 10.
14.05, 16.00, 18.00, 20.00 VLOGA ZA EMO
14.30, 16.20, 18.15 ČEBELICA MAJA
15.10, 17.00 ČEBELICA MAJA, 3D
18.30, 20.20 OUIJA
18.00, 20.45 NI JE VEČ
14.00, 15.50, 18.45, 21.00 LABIRINT
16.15, 20.10 DRAKULA: SKRITA ZGODBA

Sreda, 29. 10.
14.05, 16.00, 18.00, 20.00 VLOGA ZA EMO
14.30, 16.20, 18.15 ČEBELICA MAJA
15.10, 17.00 ČEBELICA MAJA, 3D
18.30, 20.20 OUIJA
18.00, 20.45 NI JE VEČ
14.00, 15.50, 18.45, 21.00 LABIRINT
16.15, 20.10 DRAKULA: SKRITA ZGODBA

LINHARTOVA DVORANA, RADOVLJICA

Petek, 31. 10.
16.00 ISKANJE PERNATEGA KRALJA, sinhro.
18.00 LABIRINT
20.00 OUIJA

Sobota, 1. 11.
16.00 ISKANJE PERNATEGA KRALJA, sinhro.
18.00 LABIRINT
20.00 MALI BUDO

Nedelja, 2. 11.
16.00 ISKANJE PERNATEGA KRALJA, sinhro.
18.00 MALI BUDO
20.00 OUIJA

Organizatorji filmskih predstav si pridržujejo pravico do spremembe programa.

LAŽJI SUDOKU

9				5		6	
	1	7					9
			2		5		3
7		6		1	3	5	
		2		8	7		
	9	8		7	1		4
4		5		9			
2					9	8	
	7		6				

Rešitev:

2	8	1	5	9	6	7	9
5	8	6	7	2	1	9	3
1	7	9	6	2	8	5	4
8	2	1	9	7	5	3	6
9	6	7	8	3	4	2	1
8	9	2	1	6	9	7	5
6	1	5	7	2	8	4	3
7	9	8	3	4	1	5	2
4	9	5	2	1	3	8	6

TEŽJI SUDOKU

3	8				5	9	
2			1				3
9			5	4			
		3	9		6	1	4
	6	9	7		1	2	
			4		2		6
7					3		1
	3	4				2	

Rešitev:

6	2	7	9	1	8	3	5
1	8	3	6	9	2	5	7
9	5	2	7	4	8	6	1
8	6	1	3	5	9	7	4
5	9	8	2	6	4	1	3
7	1	9	5	6	3	2	8
2	1	8	3	9	7	4	6
6	7	9	8	1	5	3	2
4	9	5	2	1	3	8	7

Navodilo za reševanje: v kvadrate vpišite števila od 1 do 9 tako, da se ne bo nobeno število ponovilo ne v vrstici ne v koloni ne v enem izmed odebelenih devetih kvadratov.

Sestavila: P. F.

USTVARJAJO ŽE PETNAJST LET

V župnijski dvorani v Cerkljah so se s svojimi deli predstavili ustvarjalci tamkajšnjega Likovnega društva, ki letos praznujejo že petnajst let delovanja.

Samo Lesjak

Re deča nit tokratne letne razstave društva je bila resnica. Kot je na odprtju dejala članica društva in povezovalka kulturnega programa Tončka Prdan: »Preprosta beseda globokega pomena. Zakaj resnica? Zato, ker pri likovnem ustvarjanju ni blefiranja, ni sprenevedanja, ni prepisovanja. Je le tvoje delo. Ko ga končaš, se pokaže resnica tvoje nadarjenosti, sposobnosti barvnih kombinacij, kompozicije in ustvarjalnosti.«

Med nastopi glasbenega tria, ki ga sestavljajo Darja Resnik Debevc, Frenk Bobič in Brane Galjot, sta predsednik društva Avgust Starovašnik ter Marija Štern predstavila delo društva v zadnjem obdobju. V petnajstletnem delovanju društva so ustvarjalci spoznali mnoge likovne tehnike in različne materiale. Poleg klasičnega slikanja na platno ali papir ustvarjajo

Na odprtju je nastopila tudi Otroška folklorna skupina OŠ Davorina Jenka z gasilcem Ivanom Kropivnikom. / Foto: Samo Lesjak

v lesu, izdelujejo vitraž, oblikujejo v glini ali testu, tiskajo grafike, izdelujejo jaslice, panjske končnice, fotografirajo, zbirajo etnografsko in zgodovinsko gradivo

»Tako ohranjamo del kulturne dediščine naših krajev in soustvarjamo kulturno

dogajanje v Cerkljah,« je povzel predsednik društva Avgust Starovašnik. Društvo se udeležuje mnogih likovnih kolonij in delavnic, pripravlja številne razstave ter sodeluje z ostalimi kulturnimi društvi in s krajevnim osnovno šolo, kjer člani

redno izpopolnjujejo svoje znanje. Za pozno jesen pripravljajo slike na temo narodnih pesmi, za praznični december pa jaslice, voščilnice in še kaj. Veselja do ustvarjalnega dela jim zlepa ne zmanjka, tako da bodo ostali aktivni tudi v prihodnje.

Mežek uglasbil Prešernovo pesem

Uglasbitev katerekoli Prešernove pesmi je vsekakor poteza, h kateri je potrebno pristopiti s previdnostjo, saj gre vendarle za največjega slovenskega pesnika. A ravno Aleksander Mežek se je drzno lotil dotične naloge in spoštljivo ter elegantno uglasbil Prešernovo pesem Kam?. To pa je obenem tudi dokaz Prešernove genialnosti in brezčasnosti, saj so njegovi verzi aktualni še dandanes. Mežek je poskrbel tudi za produkcijo, za godalne aranžmaje pa je zaslužen Paul Buckmaster, grammyjev nagrajenec, ki je v svoji dolgoletni karieri delal z največjimi imeni, kot so David Bowie, The Rolling Stones, Elton John, Leonard Cohen, Miles Davis ... Videospot je nastal na lokacijah na Gorenjskem, v Ljubljani in v Bruslju. Zаметki sodelovanja segajo v čas, ko je Mežek srečal režiserja spota Marka Magistra med turnejo po Argentini, ko je le-ta igralcem Viggom Mortensenom v Andih snemal dokumentarni film o kondorjih. Tri leta po srečanju je Marko s svojo ekipo snemal celotno dopustoval v Sloveniji in je nekaj dni svojega časa posvetil tudi snemanju videa za pesem Kam?. Poleg Aleksandra Mežka se v videospotu pojavi tudi dramska igralka Sabina Kogovšek.

Aleksander Mežek z novo pesmijo in spotom Kam? / Foto: BigAirPhoto

Vloga za Emo po predpremi v Kranju na turnejo po Sloveniji

Naslovno pesem filma sta zapela Kim B in Žiga Avbreht. / Foto: Mediaspeed

Kranj – Novi slovenski mladinski celovečerec Vloga za Emo se je po predpremi v Cineplexu Kranj podal na turnejo po Sloveniji, kjer ga bo ob druženju z ustvarjalci filma mogoče videti po številnih slovenskih mestih. Mladinski celovečerec je že na predpremi doživel odličen odziv publike, saj nagovarja aktualno tematiko in težave, s katerimi se v času odrasčanja sooča vsak najstnik. Nestropno pričakovanje pred prvim predvajanjem filma je stopnjevala moderatorka večera, sicer radijska voditeljica Ana Praznik, pri tem pa ji je z atraktivnim nastopom pomagala tudi plesna skupina Plesni val iz Celja. Film so s svojim obiskom podprli tudi številni znani obiskovalci. Med njimi je bila aktualna miss Slovenije Julija Bizjak, prišla pa sta tudi slovenska »Brangelina« Iris Mulej in Danijel Utješanović. Slednjima sta se pridružila tudi Zlatan Čordić - Zlatko in Manca Košir, ki sta v filmu Vloga za Emo prav tako odigrala manjšo, a zato nič manj pomembno vlogo. Med obiskovalce filmske predpremiere pa se je pomešal tudi Smiljan Mori, čigar knjiga, ki jo je napisal v sodelovanju z Matejo Zorko, je služila kot navdih za nastanek filma Vloga za Emo.

KULTURA

UMETNOSTI NI VSEENO

V škofjeloškem Sokolskem domu je na ogled razstava peterice umetnikov mlajše generacije – večplasten projekt so poimenovali Vseeno. Umetnikom, kot je dokazal tudi uvodni performans, pa je vse prej kot vseeno.

Samo Lesjak

Razstava na dinamičen način povezuje sodelujoče umetnike – Tinkaro Babič, Majo Burja, Nežo Jurman, Niko Rupnik in Staša Vrenka – z Ateljejem Clobb, s prostorom v Sokolskem domu ter s celotnim mestom. "Snovanje razstave in ustvarjanje umetniških del je nerazdružljivo prepleteno z razmišljanjem o kontekstu razstave in s specifičnim razstavnim prostorom," je projekt predstavila kustosinja Simona Žvanut.

Umetniške prakse sodelujočih umetnikov se sicer med sabo razlikujejo tako po tehniki kot po vsebini, povezuje pa jih posebna senzibilnost do razstavnega prostora. Preddverje in avla Sokolskega doma predstavljata namreč zelo neobičajen galerijski prostor, daleč od zakonitosti 'bele kocke', po drugi strani pa ravno zato ponujata ustvarjalcem sodobne umetnosti veliko svobode in možnosti za eksperimentiranje. Umetniki so se tako potrudili najti komunikacijo z marmorjem ter svetlobnimi odsevi nanj, z zahtevnimi akustičnimi danostmi in s posebno razdelitvijo prostora na manjše medprostore. Prostorska postavitev izvolne in najdenih predmetov Tinkare Babič se tako igra s kontrastom med toplino ročnega dela in trivialnostjo masovne proizvodnje, medtem ko fotografije Maje Burje izhajajo iz raziskovanja svetlobe v fotografiji in specifičnih lastnosti tega medija. Projekt Neže Jurman se osredotoča na odnos kreativnega

Manifestacija angažirane umetnosti: umetniški ustvarjalci projekta Vseeno v Sokolskem domu v družbi vodje projekta Tine Vatič ter kustosinje Simone Žvanut / Foto: Matic Zorman

procesa do samega razstavnega prostora, njegove dinamike in komunikacije s publiko. Nika Rupnik je v izbrani del razstavišča umestila svojo instalacijo iz fotografije, kolaža in risarskih elementov ter na ta način ustvarila intimen organski zemljevid spominov. Serija zvočnih skulptur Staša Vrenka prepleta lastnosti kipov, interaktivne umetnosti, oblikovanja in glasbe. Avdovizualni performans na odprtju je bil osnovan na ideji proste improvizacije, ki je posledica odnosa med glasbenikom in vizualno spremljavo v živo, torej med Stašem in Majo.

Atelje Clobb, ena izmed sekcij Zavoda O, sicer Zavod škofjeloške mladine, je kot iniciator in organizator razstave želel v kulturno dogajanje Škofje Loke pripeljati umetnike iz drugih slovenskih mest ter tako vzpostaviti sveže povezave in odpreti možnosti za bodoča sodelovanja na sceni sodobne umetnosti. Atelje v samem središču staromestnega jedra nudi prostor z vso potrebno opremo

za nemoteno skupinsko ali individualno ustvarjanje grafike, fotografije, slikarstva, kiparstva, keramike itn., obenem pa razpolaga tudi z rezidenčnimi prostori, ki so namenjeni domačim in tujim umetnikom. Ateljejeve odlične kapacitete za umetniško produkcijo so tako stopnjevale zamisel o razstavi, ki je specifična za razstavnim prostor, saj smo z umetniki dialog s Sokolskim domom dejansko lahko razširili na dialog s Škofjo Loko kot mestom s lastnimi arhitekturnimi značilnostmi in svojim kulturnim življenjem. Prav vsi umetniki so prišli na vsaj enotedensko bivanje v Škofjo Loko, spoznavali tukaj delujoče umetnike ter skupaj in individualno ustvarjali razstavljen dela. "Umetniška dela so tako počasi začela odpirati nove dimenzije. Dela se namreč dotikajo tudi fenomena mnogoterosti odnosov, ki so del našega življenja. Ukvarjajo se z odnosom med nami in našim fizičnim in družbenim okoljem in s tem, kako ga dojemamo

in izražamo, pa tudi z odnosom med našim intimnim življenjem čustev, misli ter javnim obnašanjem," je uspešno sodelovanje in ustvarjanje predstavila vodja projekta Tina Vatič.

"Med pripravo razstave smo se soočili z več izzivi; izjemno zahtevnim razstavnim prostorom za umeščanje umetniških del, hkrati pa s Sokolskim domom kot kulturno institucijo s svojimi programskimi usmeritvami – od katerih razstava morda odstopa. Omejena finančna sredstva so tako od ekipe kot od umetnikov zahtevala veliko entuziazma in inventivnosti, kar je v teh kulturi nenaklonjenih časih domala že običaj. Pa vendar – na to je treba vedno znova opozarjati in zastavljati vprašanje, 'zakaj je tako', tistim, ki jim je očitno vseeno. Vseeno je tako razstava, ki izražajo odnos njenih ustvarjalcev do položaja sodobne vizualne umetnosti v naši družbi – vsemu navkljub nam ni vseeno," je kompleksen, odlično izpeljan projekt povzela Simona Žvanut.

ČAROBNE PODOBE KAMNA

Samo Lesjak

V Galeriji Atrij je na ogled tradicionalna pregledna razstava članic in članov Foto kluba Tržič. Motivno izhodišče letošnjega izbora fotografij je kamen in vse, kar je povezano z njim, od

to tudi naslov njihove skupinske razstave: Kamen. Tema je izjemno široka in omogoča različne pristope tako v uporabi različnih tehnik fotografiranja, kakor tudi v iskanju raznovrstnih motivov ter v dojemanju končnih del samih, ki so navdušila številne obiskovalce. Razstava bo na ogled do 3. novembra.

Članice in člani Foto kluba Tržič ostajajo aktivni.

Mrtvec z Borštnika s tremi nagradami

Na zaključni slovesnosti 49. festivala Borštnikovo srečanje v Mariboru, ki časti gledališko umetnost in umetnike in je predstavil vrhunec preteklega gledališke sezone, je Prešernovo gledališče Kranj slavilo trikrat. Predstava Mrtvec pride po ljubico po predlogi Svetlane Makarovič in v režiji Jerneja Lorenčija je prejela nagrado Društva gledaliških kritikov in teatrologov Slovenije za najboljšo uprizoritev preteklega sezone. Igralki Ani Urbanc je pripadla nagrada za mlado igralko, skladatelju Branku Rožmanu pa za glasbo v omenjeni predstavi. »Zelo sem vesela in ponosna, da smo prejeli nagrado za najboljšo uprizoritev preteklega sezone. To je veliko priznanje našemu gledališču in potrditev njegove prave poti,« je dejala Mirjam Drnovšek, direktorica Prešernovega gledališča.

VSI PEČEMO KRUH

Andrej Goljat
in ljubitelji peke kruha

ZALOŽBA RMEČKI GLAS

V knjigi je zbranih okoli 100 receptov za kruh za vsako priložnost. Poleg klasične peke kruha v pečici predstavlja tudi peko v kruhomatu, ki pa ga po želji lahko uporabite tudi samo za mesenje testa. V knjigi boste našli kar nekaj receptov za kruh brez glutena.

10⁵⁰
EUR

* poština

Knjigo lahko kupite na Gorenjskem glasu, Bleiweisova cesta 4 v Kranju, jo naročite po tel.: 04/201 42 41 ali na: narocnine@g-glas.si.

Gorenjski Glas

MULARIJA

RUBRIKO MULARIJA ureja
Dina Kavčič. Pišite ji na
dina.kavcic@g-glas.si ali na
kotice@g-glas.si.

Obširna knjiga je namenjena predvsem predšolskim otrokom in otrokom prvih razredov osnovne šole. Otroci se bodo zabavali ob reševanju nalog, krepili osredotočenost ter spoznavali črke, številke in like. Z nakupom knjige kupite še eno knjigo za otroke, begunce iz Sirije, ki živijo v velikem pomanjkanju. Tudi vaš otrok bo vesel, da lahko pomaga drugemu otroku.

6 EUR
* poština

Cena knjige je

Knjigo lahko kupite na Gorenjskem glasu, Bleiweisova 4 v Kranju, jo naročite po tel. št.: 04/201 42 41 ali na: narocnine@g-glas.si.

Gorenjski Glas

Če želite videti, kako Velika knjiga iger in nalog, ki jo bodo prejeli otroci begunci iz Sirije, izgleda v arabščini, ki je uradni in večinski jezik v Siriji, si jo lahko pridete pogledat na sedež Gorenjskega glasa. Opazili boste, da se besedilo v arabskem jeziku piše z desne proti levi in ne z leve proti desni, kot smo navajeni mi. Vabljeni!

BUČKA IN LISIČKA

Dina Kavčič

Dragi otroci! Prav zasuli z bučami nas pa niste, saj nismo prejeli niti ene! Še dobro, da je Tanja Draksler iz Mavčič že pred časom posebej za nas iz kartona izrezala ljubko prijazno bučo, ki bo za Mularijo odganjala strašne čarovnice, zombije in druge pošasti na noč čarovnic. Grrr!

Če kdaj v gozdu nabirate gobe in jih ne najdete prav veliko, si lahko predstavljate, da so vse jurčke že za zajtrk pojedle lisičke.

Tanjina buča je dvodelna. Ko se razpre, je na sredini napisan recept za bučkino juho. Domiselno, kajneda?

Nas je pa razveselila sedemletna Lučka Burja Čerin iz Smednika, ki nam je s pomočjo mame Marinke poslala dve risbici: na eni lisička ovohava gobe, medtem

ko jo obletava jata metuljčkov, poslala pa nam je tudi risbo njihove stanovanjske hiše v prerezu. Po tem kratkem branju pa hitro nazaj na uživanje v brezskrbnih

počitnicah. Imejte se lepo, pa nikar nam ne pozabite poslati kakšnega svojega prispevka, likovnega ali pisnega, recimo, kako ste preživeli počitnice.

PESMI MLADIH

Štorija

Janez je zaposlen v večji fabriki, delo zahteva dobro fizično formo, ob priliki, vsak teden!, šef viša normo, plače mizerne, pritiski veliki, trdne obljube se spreminjajo v plin, prav danes od vodilnih izvedeli so, da tudi šesti mesec še plače ne bo, zato Janez doma ob mizi opojnih tekočin, veli ob žganjici, nič manjši od litra, »Se ne spleča sekirat, naj vrag jih pocitra.«

Kasneje v življenju mu prijatelj pove, za veliko priložnost, zaslužek ogromen, zahteva pa prožnost, vložek ni skromen, pod sto tisoč evrov se tega ne gre ...

Espantajo

V pesmi je izpoved premnognih življenjskih zgodb našega časa. »Se ne spleča sekirat, naj vrag jih pocitra.« Zaradi dolžine bomo prihodnji torek brali še drugi del pesmi. Lep pozdrav Meta

Pesmi pošljite na elektronski naslov pesmi.mladih@gmail.com ali pisno na naslov: Gorenjski glas, Bleiweisova cesta 4, 4000 Kranj.

POTOVANJA • VINO • HRANA • DOGODIVŠČINE • MOŠKI • ŽENSKÉ

MIHA, KOLIKO SI PA TI STAR?

Lea Peterlin

Končno smo se dekleta dogovorila, da nek večer obiščemo Ljubljano. Sicer sveže samska kolegica pravi, da je zadnje čase tudi Ljubljana bolj za en drek, če iščeš princa svojih sanj, saj jih večina niti za kavo nima. Če drugega ne, smo si mislile, si privoščimo vsaj sproščen večer.

Mislím, da nisem sedela več kot petnajst minut in opazovala ljudi v lokalu, ko sem ga zagledala. Visok, sicer vitek, kar mene ne privlači ravno, a vseeno je bilo na njem nekaj, kar me je strašno privlačilo od minute, ko sem ga uzrla.

Nasmehnil se je izza očal in čeprav načeloma tega ne počnem, sem vstala, se kot v transu odpravila do njega,

ga vprašala, kaj pije. Pokazal je na vrček s pivom. Naročila sem pivo zanj in vino zase. Nekaj časa sva blebetala neumnosti, potem počasi začela ugotavljati, da imava podobne poglede na svet, podoben način življenja in oba velikansko željo po svobodi oziroma občutku, da si svoboden.

Izvedela sem vse o njegovih bratih, o tem, kako se je zaključila njegova zadnja ljubezen, zakaj želi kupiti stanovanje v Ljubljani, da obožuje vikend izlete v tužino in da je Dolenjec. Nikoli ne bi uganila, ker z enim samim izrečenim stavkom ni dal vedeti, da bi ne bil Ljubljčan. Arhitekt, glasbenik, ljubitelj dobrega vina in belgijskega piva. Izstrelila sem: »Kje hudiča si hodil toliko časa?«

Pogovor je postajal iz minute v minuto resnejši, glede na

to, kako sva se gledala, sem pomislila, ali je že dovolj spil, da bo zbral pogum in me enostavno poljubil. Bog si ga vedi, o čem sem tisti trenutek še razmišljala, se pa spomnim, da sem našla še čas in razglabljala nekje v malih možganih tudi o tem: gre za trenutno privlačnost ali ljubezen na prvi pogled.

Potem pa je prišel trenutek resnice. Za točilnim pulutom je bila prijetna medla svetloba, ki so jo ustvarjale posebne luči, nakar se je Miha – kakor je bilo ime simpatičnemu Dolenjcu – opravičil, da mora na toaleta. Ko se je vračal, ga je rahlo oplazil žarek normalne sobne svetlobe in prvič sem pomislila, da je videti deški.

Ne da bi hotela, sem ga vprašala: »Koliko pa si star, Miha?«

Smeje je odvrnil: »sKaj meniš?«

»Trideset si jih že bil?« sem bleknila na pamet.

»Dobro opazuješ,« je nadaljeval. »Malo manj.«

»Koliko, malo manj?« sem vztrajala.

»Ravno sem jih dopolnil sedemindvajset. Pa ti?« je s ponosom povedal, pomignil natarkarju in me povprašal: »Boš še en kozarec vina?«

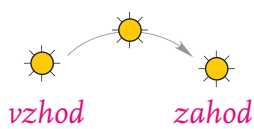
Meni se je kar zaletelo. Verjetno sem bila videti kot otrok, ki so mu iz rok izpuli najljubšo igračo.

»Jaz mislim ... sem pa kar slabih petnajst let starejša od tebe.«

Vidno je bil šokiran, naslednji trenutek razočaran, potem žalosten. Začetna navdušenost je izzvenela. Zajela sva sapo, se zahvalila eden drugemu za prijeten klepet in se vrnila vsak za svojo mizo.

Kot da se ni nič zgodilo ...

tedenski koledar

28. 10.	tor.	Simon	6.37	16.54
29. 10.	sre.	Ida	6.38	16.53
30. 10.	čet.	Marcel	6.39	16.51
31. 10.	pet.	dan reformacije	6.41	16.50
1. 11.	sob.	dan mrtvih	6.42	16.48
2. 11.	ned.	Dušanka	6.44	16.47
3. 11.	pon.	Silva	6.45	16.45

desetdnevna vremenska napoved

Torek 28. 10.	Sreda 29. 10.	Četrtek 30. 10.	Petek 31. 10.	Sobota 1. 11.	Nedelja 2. 11.	Ponedeljek 3. 11.	Torek 4. 11.	Sreda 5. 11.	Četrtek 6. 11.
3/11 °C	1/10 °C	2/13 °C	5/14 °C	5/15 °C	5/15 °C	4/15 °C	5/14 °C	7/12 °C	6/10 °C

PRAZNOVANJA

POLJUB ZA PETDESET LET

Barka, v kateri Marija - Minka in Mirko Poličar skupaj plujeta petdeset let, je barka zaupanja, razumevanja in ljubezni.

Suzana P. Kovačič

Na misijonsko nedeljo so v farni cerkvi v Naklem praznovali zlato poroko Marije - Minke in Mirka Poličarja. Prav v tej cerkvi sta si pred petdesetimi leti obljubila zvestobo za vse življenje. 19. septembra leta 1964 ju je poročil tednji župnik Janez Filipič, ki mu je danes posvečen kulturni dom v Naklem. Mirko Poličar se še dobro spominja besed, ki mu jih je župnik položil na srce: »Mirko, kadarkoli pride do krega,

popij požirek vode in ga toliko časa zadrži v ustih, da bo zavrel, tačas bo pa tudi jeza minila.« Barka, v kateri skupaj plujeta petdeset let, je barka zaupanja, razumevanja in ljubezni, je poudarila Minka Poličar, soproga je še dodal: »Moč zvestobe sva vedno črpala pred daritvenim oltarjem v farni cerkvi in imela za vzornike za zakonsko življenje svoje starše in katehete, ki so naju vodili po poteh življenjskega elana in trnjevih poti.« Oba povezuje tudi ljubezen do petja. Sta pevca v cerkvenem mešanem pevskem zboru; Mirko poje 68 let, Minka 56 let. Poznata se iz otroških

let, oba sta Naklanca. Mirko je dolga leta pel tudi v Vokalnem kvintetu Gorenjci.

Pred petdesetimi leti je bila Minka v belem. Civilno poroko sta imela v Kranju, do večera, ko sta se zaobljubila še cerkveno, sta se s pričama - Mirkova priča je bil njegov brat Janko, Minkina njena sestra Lojzka - peljali na izlet najprej na Brezje, potem na blejski grad in čez Pokljuko do Bohinja. Minkina mama je bila namreč po rodu Bohinjka. »Vozil naju je Lojze Gorjanc, prvi profesionalni zvezni trener smučarske reprezentance Jugoslavije, kasneje tudi zvezni trener za smučarske skoke

in nordijsko kombinacijo v Nemčiji,« se spominja Mirko Poličar; z Lojzatom sta se spoznala pri vojakih. No, nevesto Minko so v Bohinju, kot je star običaj, »ukradli« in še dobro, da jo je Mirko dobil nazaj, saj je komaj tistega leta začel delati in služiti prve dinarje, v Naklem pa je bila pred cerkveno poroko še šranga. Ohcet je bila na domačiji Mirkovih staršev, glasbo so vrteli z gramofona. Mirko je bil presrečen in ganjen, ko so njegovi bolni materi v jeseniški bolnišnici dovolili izhod, da je bila lahko prisotna na sinovi poroki.

Pred petdesetimi leti je bilo vse bolj skromno, a srčno. V zakonu sta se rodila Matjaž in Gregor, zlatoporočenca osrečujejo vnuki Patrik, Aleksandra, Tim in Nik. Družina je povezana, Minka in Mirko mladim rada priskočita na pomoč. Lepo skrbita za dom, vrt, rože okrog hiše, Mirko je zelo spreten v kvačkanju. Ob praznovanju zlate poroke sta nazdravila s cerkvenimi pevci, s svati pa nadaljevala gostijo v Hotelu Marinšek ob zvoških skupine Ultima, citrjarja Tomaža Plahutnika in prisluhnila harmoniki, na katero je zaigrala Petra Zupan. Na dan, ko sta se ponovno zaobljubila, bo ostala zapisana v spominu tudi Ave Marija, ki jo je med sveto mašo čudovito zapel Tone Habjan.

Marija - Minka in Mirko sta se poročila 19. septembra leta 1964. / Foto: osebni arhiv

Zlatoporočenca z družino / Foto: Tina Dokl

Po petdesetih letih sta se ponovno zaobljubila v farni cerkvi v Naklem. / Foto: Tina Dokl

Zlatoporočenca s cerkvenimi pevci, sedanjim župnikom Janezom Zupancem, županom Markom Mravljom in njegovo soprogo ter misijonarko in zdravnico sestro Miriam Praprotnik, ki oktobra praznuje devetdeset let in je Mirka, ko je bil še dojenček, kot desetletna deklica varovala pol leta. »S sestro Miriam smo ostali v stikih tudi, ko je odšla v misijon,« sta povedala zlatoporočenca. / Foto: Tina Dokl

TANJA ODGOVARJA

tanja.70@hotmail.com

»Devica«

Imam zdravstvene težave s črevesjem. Bila sem že na operaciji, ampak težave se ne umirijo, pa me zanima, ali se bodo te težave kdaj končale. Ali hči dobi službo?

Na zdravstvenem področju se boste morali postaviti zase, za svoje pravice, in zahtevati dodatne raziskave, če ne se bo spremenilo bolj malo. Videti je, kot da bi se lahko naredilo več. V roku pol leta vidim še en poseg oziroma operacijo in s tem tudi nov način nadaljnega zdravljenja. Šele potem bo stanje in vaše počutje takšno, kot mora biti. Pri vašem trenutnem stanju je zelo pomembno, da spremljate svoje počutje, saj nanj velikokrat vplivajo tudi drugi dejavniki. Pazite na pravilno

prehrano in poskušajte se izogibati stresu. Trenutno ste v obdobju, ko ste zelo občutljivi in se obremenjujete za stvari, na katere nimate vpliva. Poglejte življenje s pozitivne strani in stvari se bodo začele spreminjati na bolje. Hčerka bo dobila službo, vendar ne prav kmalu po končanem porodniškem dopustu. Potrebna bo nekaj truda in tudi vlaganja v nova znanja. Vse se bo uredilo tako, da bo na koncu zadovoljna. Na dolgi rok pa lahko rečem, da se bo ukvarjala z nečim, za kar ni prvotno izobražena, bo pa delo opravljala z veseljem. Srečno.

»Levinja«

Pozdravljeni Tanja, obračam se na vas, ker se mi je življenje v letu dni obrnilo na glavo. Fizič-

Lahko se udeležite tečaja vedeževanja.

Naročniki Gorenjskega glasa, izkoristite popust v višini 10 %. Za več informacij čim prej pokličite Tanjo na tel. št.: **040 514 975**

Gorenjski Glas

no in psihično sem na dnu. Prosim vas, če mi lahko poveste, kaj me čaka od sedaj dalje.

Pravite, da se vam je življenje obrnilo na glavo. Res je, to leto je bilo za vas prelomno in prav je tako. Potrebovali ste velik zasuk v življenju, da ste ugotovili, katere stvari so v resnici pomembne. Čas je, da začnete delati na sebi in svojo energijo usmerjate sebi v prid in se razdajate ljudem, ki si to zaslužijo. Če simbolika vašega podpisa predstavlja najbolj borbeno žival, sklepam da ste pogumni in se ne vdete v usodo kar tako. Prav je, da ste po ločitvi tudi vi začeli živeti po svoje in se niste smilili sami sebi. Na začetku vas je močno strlo, vendar je bilo na neki način vredno in vsak dan bo lažje, boste videli. Mož ima svoje

stvari v skupnem stanovanju z razlogom. Ni namreč še čisto odločen, ali bo z novo ljubeznijo ostal za vedno ali ne. Na nek način si s tem pušča odprto še drugo možnost - da se vrne nazaj k vam. Ne vem, kaj si o tem mislite vi, a priporočam vam veliko mero previdnosti. Videti je, da se mu sanje niso uresničile in ni tako srečen, kot je mislil, da bo. Zadeve po finančni plati bosta pravično uredila in mož bo k temu tudi korektno pristopil. Le nekaj časa še potrebuje, kot sem že rekla, ni čisto prepričan, kaj hoče. Tudi njemu se je življenje popolnoma spremenilo. Moški iz tujine, s katerim se trenutno družite, ima veliko željo biti z vami. V drugi polovici drugega leta se bo odprla možnost, da bi se ustalil v Sloveniji. Srečno.

ASTRO KOTIČEK

Predstavljam vam posamezne vedeževalske karte, vseh skupaj je 36. Vsaka karta ima lahko več različnih pomenov in nas usmerja k napovedi. Pomembna je seveda kombinacija kart, zato se boste po predstavitvi zadnje karte naučili tudi različne sisteme oziroma polaganja vedeževalskih kart.

Karta Božje oko je najboljša karta v kompletu cigank in kljub njeni vrednosti vam o njej lahko najmanj napišem. Ob pogledu na njo nam je takoj vse jasno. Vse bo dobro. Kaže na trajnost, trdnost in stalnost. Vsi se je razveselijo, če se pojavi v kombinaciji, saj napoveduje razplet dogodkov v pozitivno smer, ne glede na vrsto vprašanja. Je tudi glavni vir in moč energije. Ima več imen, mnogi jo imenujejo kar sonce, vesolje, oko in še kaj. Predstavlja nam moč, ugled, veliko pozitivne energije, ki jo je treba usmeriti k pravi ciljem. Le v kombinaciji s karto Nesreča nam te nesreče žal ne izniči, lahko pa nam jo samo omili. V vsa-

ki karti lahko vidimo pomen za zdravje, kje imamo težave ter česa se moramo izogibati in kaj nam ustreza na poklicnem ali izobraževalnem področju. Pomen za zdravje: težave in razne bolezni oči. Poklic ali delo: okulist, optik. Barve nam pomagajo karte še bolje razumeti in v tej težko prepoznamo pravo nianso, kljub temu, da ni, jo jaz vidim kot zlato, in je najvišja raven zavesti, modrosti in duhovnosti. Srečno! Vedeževalka Tanja

PRAZNOVANJA

PO DOLGIH LETIH ...

Foto: osebni arhiv

Fotografija je iz leta 1954. / Foto: osebni arhiv

Karel Kejžar je služil vojaški rok pri mornarici in ...

... se spoprijateljil s Svetozarjem Viskovičem.

Foto: osebni arhiv

Karel in Svetozar ob ponovnem srečanju na Hrvaškem

Kranjčan Karel Kejžar bo 4. novembra dopolnil 80 let. Zaupal nam je zanimivo zgodbo. Uresničila se mu je želja: po dolгих letih se je končno srečal s prijateljem, s katerim sta skupaj služila vojsko.

Alenka Brun

Karel se je sicer rodil v Sorici. Doma je bilo šest otrok, tako da je bilo kar težko preživeti. Že pri petnajstih letih so ga vpisali v vajeniško šolo, kjer se je izučil za ključavničarja. Do leta 1952 je delal v železarni na Jesenicah, kamor se je dnevno vozil iz Bohinja, kjer so mu v zameno za pomoč nudili stanovanje.

Potem so ga vpoklicali in srečal se je s komisijo za sprejem v vojsko. Bil je zdrav in visok fant, kar je vedno prednost pri osvajanju deklet, na komisiji pa ga je to pripeljalo do služenja vojaškega roka v mornarici. Čez leto dni je sledil odhod na služenje, ki je takrat trajalo tri leta. Najprej se je znašel v Puli, od koder so ga poslali v šolo za veziste. Po enem

tednu so izbrane natrpali na ladjo in odpeljali na otok Badija, ki se nahaja v bližini Korčule. Pristal je pri signalistih. Takrat je spoznal sotrpina Svetozarja Viskoviča iz Makarske, s katerim sta postala dobra prijatelja.

Karel se spominja, kako so jih učili svetlobne signalizacije Morsejeve abecede in v kar štirinajstih dneh je obvladal že 130 signalnih znakov na minuto. Pri vsem tem so najbolj trpele njegove oči. Poslali so ga na zdravniški pregled. Tam so mu razložili, da če bo šlo tako naprej, lahko pri petdesetih oslepi in danes je Karel dejansko na eno oko slep.

In so Karla premestili nazaj v ladjedelniško šolo. Skupaj s Svetozarjem sta se vrnila v Pulo, na Monumente. Po šestih mesecih so ga ponovno premestili na ladjo in tu sta se njuni poti razšli. Nikoli več se nista videla,

vendar je bil Karel trdno prepričan, da bo svojega vojaškega prijatelja slej ko prej še videl. O tem je doma veliko pripovedoval, kazal vnukinji slike, celo do nekega naslova v Tučepih se je dokopal.

Letos v začetku septembra pa so se kranjski upokojenci odpravili za en teden v Baško Vodo. S Karlom sta se na letovanje odpravili tudi hči in vnukinja. In nekako jim je uspelo, da so Svetozarja Viskoviča našli. Njegov sin ima namreč apartmaje, vendar na začetku njihovim klicem nihče od Viskovičevih domačih ni verjel. Potem so jih nekako prepričali in se dogovorili za srečanje.

Tisto nedeljo se je Karel z vnukinjo in hčerko odpeljal z avtobusom iz Baške Vode do mesta srečanja, in ker je bil tako vznemirjen, da bo končno videl starega prijatelja, so popotniki izstopili, preden bi morali, in tako so do

dogovorjenega mesta še precej pešačili. Vendar se je zgodilo, da je bil ravno v času, ko je sin dostavil Svetozarja na dogovorjeno mesto, tam samo Karel, dekleti pa sta se zadržali ob obali. Sicer je Svetozar Karla videl, vendar ga ni prepoznal in sta se s sinom enostavno odpeljala. Še vedno je mislil, da je vse skupaj šala. Karel je še enkrat zavrtel telefonsko številko in dobil odgovor, če je vse to res, naj naročijo taksi, se pripeljejo do njega in ga bo on plačal. In so Kejžarjevi to res storili.

Minilo je šestdeset let odkar sta se Svetozar in Karel zadnjič videla. Takrat sta bila še mladeniča, tako da je bilo srečanje polno čustev in spominov, Karlu pa se je končno izpolnila želja, ki jo je gojil že dolga leta: srečal je svojega dobrega prijatelja, s katerim sta skupaj služila vojsko.

Mladoporočenci

Na Visokem pri Poljanah sta se 20. septembra 2014 poročila Iztok Juvančič in Klementina Tingerer, na Jesenicah pa 18. oktobra 2014 Ahmed Osmanović in Nermina Jezerkić, Andrej Ščavničar in Petra Popović ter Alen Redžić in Alma Čatić.

Novorojenčki

Minuli teden smo Gorenjci dobili 50 novih prebivalcev, od tega v kranjski porodnišnici 34, v jeseniški pa 16. V Kranju se je rodilo 19 dečkov in 15 deklic. Najtežji je bil deček s 4200 grammi, najlažji deklici pa je tehtnica pokazala točno dva kilograma. Na Jesenicah je prvič zajokalo 8 deklic in prav toliko dečkov. Najlažji je bil deček, ki je tehtal 2180 gramov, najtežji pa prav tako deček, tehtnica mu je pokazala 4290 gramov.

FANTJE IZ LETA 1934

Škofjeloški fantje ohranjajo tradicijo srečevanja ob obletnicah, pred kratkim pa so se sestali osemdesetletniki.

Vilma Stanovnik

Po tradiciji se Ločani srečujejo ob obletnicah, tudi fantje, ki so se rodili leta 1934, se ob okroglih jubilejih redno sestajajo. Tako so se prvič dobili pred

tridesetimi leti ob petdesetletnici, ko jih je bilo na seznamu šestinšestdeset, srečanja, ki je takrat potekalo v restavraciji na škofjeloški Nami, pa se je udeležilo petinštirideset abrahamovcev.

Za letošnje srečanje, ki je potekalo Pr' Godču pri Svetem duhu, so poslali še

štirideset vabil, srečanja ob kosilu in klepetu pa se je udeležilo štiriindvajset povabljenec. Pozdravit jih je prišel tudi škofjeloški župan Miha Ješe. Kot je povedal v nagovoru, so generacije, ki so rojene pred vojno, skusile marsikaj. Doživele so povojne petletke, delale v času samoupravljanja,

sedaj pa uživajo zaslužen pokojnino.

Eden izmed čilih loških osemdesetletnikov, Gašper Zakotnik, je še dodal, da so si imeli loški osemdesetletniki ob jubileju marsikaj povedati, največ pa so seveda obujali spomine. Kot se za takšna srečanja pač spodobi.

Škofjeloški osemdesetletniki na srečanju Pr' Godču pri Svetem duhu / Foto: Matjaž Finžgar

Poroke, rojstva, obletnice, zabave ...

Delite osebno srečo z bralci in vaše predloge sporočite Alenki Brun po e-pošti: alenka.brun@g-glas.si ali po telefonu: 041/699 005. Presenetite, razveselite, dodajte piko na i dogodkom z objavo v Gorenjskem glasu.

DRUŽABNA KRONIKA

OKTOBERFEST PO GORENJSKO

Oktoberfest na Bledu so popestrili člani Kulturno umetniškega društva Bled, ki so že drugič organizirali glasbeno prireditev Oktober je fest na Bled. Zopet so pokazali veliko srce, saj so del izkupička od prodaje vstopnic namenili v dobrotne namene.

Urša Glušič

Blejska Festivalna dvorana se je v soboto spremenila v pravo vaško oštarijo, saj so člani Kulturno umetniškega društva Bled letošnjo prireditev Oktober je fest na Bled zasnovali kot folklorni muzikal. Folkloristi domače folklorne skupine KUD Bled so se vrteli ob poskočnih ritmih, godci ljudskih viž Šmentana muha so godli vsem poznane viže, pevci spod Osojnice pa so jih spremljali s petjem. Kot pa se za vsako oštarijo spodobi,

je tudi ta imela točajko in točaja, ki sta povedala kakšno gorenjsko prigodo. V vlogi vaškega župana se je predstavil Franci Černe, ki je povezoval program.

Zbrani družbi so se pridružili člani narodno-zabavnega ansambla Veseli Begunjčani, ki so stari znanci domačih in tujih glasbenih odrov. Prisegajo na pristno narodno-zabavno kvintetovsko glasbo, pojejo in igrajo pa tudi večno zelene melodije in aktualno zabavno glasbo. Pot je v oštarijo popeljala tudi štajerski ansambel Donačka, ki ga sestavljajo štirje fantje in dekle. Njihov sestav in stil je

prepoznaven po violini, kontrabasu, kitari, klavirski harmoniki, klarinetu in štiriglasnem petju.

Petnajst vstopnic je Kulturno umetniško društvo Bled namenilo varovancem Doma Matevža Langusa, en evro od vsake vstopnice pa šestletnemu Luku Poru, ki trpi za posledicami spinalne mišične atrofije. Zaradi bolezni je vezan na voziček in tako odvisen od pomoči staršev. Z zbranim denarjem so člani KUD Bled Luka in njegovim staršem pomagali pri nakupu pripomočkov, ki jim bodo olajšali premagovanje ovir na poti. »Čeprav vsi sedeži v dvorani

niso bili zasedeni, smo se odločili, da bomo Luku namenili 512 evrov, kolikor je pač sedežev v dvorani. Prevezli bomo tudi botrstvo zanj za obdobje prvih treh let osnovne šole,« je povedal predsednik KUD Bled Andrej Begovič. Prireditelvi je v spremstvu staršev ogledal tudi Luka, ki je z iskrenim nasmehom in hvaležnim pogledom izrekel največjo zahvalo za dobro delo.

Po končani prireditvi so se obiskovalci posladkali z domačimi sladicami, kruhom z zaseko, sokom in vinom, Festivalno dvorano pa zapuščali z nasmejanimi obrazi in glasbo v srcu.

Takole so se na nastop pripravljale folkloristke Petra Benedičič, Ana Pazlar in Mateja Nabernik. / Foto: Tina Dokl

Že pred začetkom so se v oštariji zbrali Tilen Soklič, Mirko Potočnik, Tadej Kovačič in točaj Andrej Begovič. / Foto: Tina Dokl

Ljudske viže so godli Urška Praprotnik Zupan, Uroš Benedičič in Tomaž Zupan. / Foto: Tina Dokl

Člani Kulturno umetniškega društva Bled so postali botri petletnemu Luku Poru. / Foto: Tina Dokl

Program je povezoval Franci Černe, ki se je predstavil tudi v vlogi vaškega župana. / Foto: Tina Dokl

Folkloristke domače folklorne skupine so zaplesale v novih nošah. / Foto: Tina Dokl

VRTIMO GLOBUS

Kraljica Elizabeta poslala svoj prvi tvit

Britanska kraljica **Elizabeta II.** se je pri oseminosemdesetih pridružila mladim, ki na družabnem omrežju Tweeter obeležujejo svoje misli in dogajanje iz življenja. Svoj prvi tvit je poslala med obiskom londonskega muzeja znanosti, kjer so odprli nov oddelek, namenjen zgodovini komunikacije in informatike. Kraljica se je tako pridružila papežu, predsedniku Obami in ostalim javnim osebnostim, ki komunicirajo preko Tweeterja.

Zakonca Clooney še vedno praznujeta

Novopečena zakonca **George (53) in Amal Clooney (36)** mesec dni po poroki v Benetkah še vedno praznujeta. Tokrat sta priredila zabavo za 200 gostov v Londonu, med katerimi so bili večinoma nevestini prijatelji ter sorodniki iz rodnega Libanona, Savdske Arabije in Bahrajna ter ženinovi prijatelji iz Buffala. »Tako smo ponosni, da imamo v družini Georgea, da smo prišli iz Bejruta, samo da ga pozdravimo in mu izkažemo dobrodoščilo,« je povedal eden izmed družinskih članov.

»Tako smo ponosni, da imamo v družini Georgea, da smo prišli iz Bejruta, samo da ga pozdravimo in mu izkažemo dobrodoščilo,« je povedal eden izmed družinskih članov.

Josh Lucas uradno samski

Hollywoodski igralec **Josh Lucas (43)** in pisateljica **Jessica Ciencin Henriquez** sta uradno ločena, vendar kljub temu ohranjata stike. Par se je spoznal pred dvema letoma in ima skupaj sina Noaha. Ločitvene papirje je

Henriquezova vložila januarja. »Zakona je konec, vendar si bosta kljub temu stala ob strani. Zelo si pomagata, še posebej pri vzgoji sina,« je povedal vir blizu paru. V času njunega razhoda sta bila opažena v parku, skupaj pa sta obiskala tudi njene starše v Kolumbiji.

Umrli je basist Creamov Jack Bruce

Britanski glasbenik **Jack Bruce**, poznan kot basist in vokalist rokarskega tria Cream, je umrl v dvainsedemdesetem letu starosti na svojem domu v Suffolku. Podrobnosti okoli njegove smrti zaenkrat še niso znane, glasbenik pa naj bi imel že dlje časa težave z jetri. Bruce je skupaj z Ericom Claptonom in Gingerjem Bakerjem tvoril rokarsko skupino Cream, ki je izdala štiri studijske albume in posnela legendarne pesmi, med katerimi sta najbolj znani I Feel Free in Sunshine of Your Love.

Anja Plahuta je simpatično petindvajsetletno dekle tisočeri talentov. Prihaja iz Kranja, domače pa se počuti povsod, saj je vedno polna pozitivne energije ter z nalezljivim prikupnim nasmeškom skrbi za to, da v njeni družbi ni nikoli dolgčas. / Foto: Primož Pižulin

N JAZ, MIDVA IN MI

Mami na službeni poti

MOJCA LOGAR

Sem geograf in zgodovinar. Pokrajina in ljudje, pot in hribi so moje poklicno področje. In sem tudi učiteljica. Včasih kdo misli, da je delo učitelja ponavljajoče, da z novo generacijo ponoviš isto snov. Še zdaleč ni res. Nikoli si nisem mislila, da bom kot učiteljica toliko potovala. In ne sama, ampak skupaj z dijaki. Samo letos sem bila z dijaki na praksi v Avstriji, med počitnicami na Norveškem, ravno smo se s petimi puncami vrnili iz Španije in spomladi gremo zopet z dijaki v Katalonijo. Uživam v novih stikih z ljudmi, izkušnjami, delom, ki ga lahko opravi na sorodnih šolah. Nedavno so nam na nekem seminarju povedali, da šola in vzgojnoizobraževalni proces doprineseta k poklicnemu uspehu posameznika 12 odstotkov. Torej je moje razmišljanje pravilno, ko trdim, da se dijaki na 14-dnevni praksi v tujini naučijo več, kot v času, ko hodijo pol leta v šolo. Novi stiki, novi pogledi, učenje jezika je nujno, ljudi spoznavati in z njimi delati tudi, in moj poklic dobi pomen, ko ga lahko z nekom primerjam, vidim primere prakse tudi drugje. Večino izmenjav in izobraževanja izpeljemo v okviru evropskih projektov, torej nismo euroskeptiki. Smo uspešna šola ali smo dobri učitelji, da nam uspe dobiti tovrstne poti izobraževanja? Ne vem, goto-

vo oboje, ali smo tako nori, da delamo cele dneve, namesto da bi bili popoldne doma. Vlačimo goste in tujce vsenaokrog, celo gostimo in kuhamo jim doma. Kar odsevaš, to prejemaš. Zagotovo tega ne bi mogla početi, če ne bi vedela, da bo tedaj Janez poskrbel doma za vse. Vedno sva pravila, eden naj bo doma, drugi naj se izobražuje ali trguje in kupčuje. Potovala sva tudi ko so bili otroci še majhni. Tedaj so dobili več mame ali več očeta, kdor je bil pač z njimi. Janez je vse zmozel sam. Saj je prišla kakšna mama in ata, pa varuške. In tako so preživeli teden dni brez mame. Najhuje mi je, če imajo otroci tedaj rojstni dan. Ko sta imeli puncici 4. rojstni dan, sem bila v Estoniji. Obema sem pred odhodom spekla torto, pa se še danes spomnita, da me za rojstni dan ni bilo doma. Ko mene ni, je vse zelo mirno. Opravijo najnujnejše, bolj malo pospravljajo, kuhajo, kar jim paše, če ne zmorejo vseh aktivnosti, pa kaj spustijo. Nihče jih ne nadleguje, celo Janez pravi, par dni mi prav paše, potem pa je neskončno fino, ko smo spet skupaj. Torej imam zeleno luč in smo vsi srečni. Jaz napolnim svojo potrebo po spoznavanju novih dežel, dijaki s takšnim načinom učenja pridobijo neskončno več kot v razredu, ko pride domov, smo pa vsi veseli. Moramo tako vzeti, da je na koncu vedno vse dobro.

Počitnice

JANEZ LOGAR

Večina bralcev Gorenjskega glasa je že pozabila, kakšno veselje prinašajo počitnice. Nekateri smo si omislili priložnost imeti počitnice drugič v življenju. To je velik blagoslov in luksuz, če je le volja. Mnogi vedo povedati, da so se med počitnicami res odpočili od šole, vendar so morali ravno v tem času delati ali na kmetiji ali za zaslužek za študij. Danes večina dijakov in študentov precej premalo ceni, da jim država plača šolo, starši pa vse ostalo, kar paše zraven. Ni po vsem svetu tako. V revnih državah se masovno izobraževanje šele postavlja na noge, v bogatih državah pa je študij mnogo-krat plačljiv. Študenti vzamejo kredit, ki ga z vstopom v aktivno delovno dobo odplačujejo. Verjetno to ni najboljše rešitev, dejstvo pa je, da se s plačilom šolnine močno poveča (prisili) želja po znanju. In zahtevnost do predavateljev tudi. Tudi moja izkušnja je takšna. Škoda, da se nam pogostokrat dogaja, da tistega, kar dobimo zastoj, ne cenimo prav veliko.

Večkrat opazujem brezbriznost dijakov in še bolj študentov (ki naj bi bili že bolj zreli) do možnosti pridobivanja znanja. Špricanje (zalivanje!!) pravijo dijaki in izostanki od predavanja jim niso nič posebnega. Še celo hvalijo se, da so v času predavanja šli rajši na kavo. Kruta realnost pa je, da na trgu šteje le znanje in delodajalci že ob prvi zaposlitvi poleg teoretičnega znanja pričakujejo še praktične izkušnje. Ko se mladinci tega zavejo, je nekaj let že izgubljenih. Velika večina dijakov in študentov se čudi, le kje

naj bi dobili izkušnje. Ja, ena izmed možnosti je, da poletno počitniško dolgočasenje in posedanje zamenjajo za delo, ki ima vsaj nekaj skupnega z njihovo smerjo izobraževanja. Zelo je krivično do mladih ljudi, da delodajalci (celo država) omogočajo takšno delo – vendar brez kakršnegakoli plačila. Ko sem sam sebi iskal prakse za svoj novi poklic, mi je bilo prvo vodilo, koliko se bom naučil od vloženega časa. Za eno izkušnjo sem celo sam plačal, da sem smel biti prisoten in delati s strokovnjakom.

Moji otroci so me že siti (včasih kar jezni), ker jih pogosto vprašam: Čigava odgovornost je tvoja šola? Za koga se učiš? Kdo je odgovoren za tvoje ocene in tvoje znanje? Kajti ko postane otrokova šola moja stvar, je to absolutno nerešljiv problem. Zdi se mi, da je učenje odgovornosti ključno, in prej ko jih to začnemo učiti, boljše je. Vzame pa veliko ponavljajočih besed, časa in čustvene energije.

Kadar resno vzamemo delo ali študij, si tudi zaslužimo počitek in počitnice. Zato se bomo potrudili, da bomo našim mladim rodovom ponavljali in ponavljali, da počitek in počitnice pridejo šele, ko je nekaj narejeno. Šele ko vidimo rezultate lastnega dela (šolske ocene, pridelek, izdelek, zaslužek), pride tudi notranje zadovoljstvo. Del sreče staršev so tudi zadovoljni otroci. Kadar jim še manjka razsodnosti ali volje, bomo starši ob njih mirno vztrajali z mejami in usmeritvami, jih bodrili, poslušali, jim dajali odgovornost in jim večkrat povedali, da jih imamo radi. Zato jim težimo.

KUHARSKI RECEPTI

ZA VAS IZBIRA DANICA DOLENC

Tedenski jedilnik

Nedelja – kosilo: gobova kremna juha, postrvi po tržaško, peteršiljev krompir v koscih, motovilec, rulada s kislom smetano; **večerja:** sirova plošča z orehi, pečena paprika, črn kruh.
Ponedeljek – kosilo: juha iz blitve z zlatimi kroglicami, pečena piščančja bedra, pečen krompir, endivija s fižolom; **večerja:** skutni namaz z zelišči, zrnat kruh, bela kava.
Torek – kosilo: zeljnata enolončnica z govedino, kruhovi cmoki z drobtinicami, zelena solata z lečo; **večerja:** palačinke iz kosmičev z marelično ali figovo marmelado, jabolčni mošt.
Sreda – kosilo: rižota z bučkami, mlado govedino in parmezanom, rdeča pesa v solati, malinova skuta; **večerja:** burek, jogurt, slano pecivo, mošt ali sadni čaj.
Četrtek – kosilo: goveje srce v omaki, polenta s parmezanom, radič z jabolkom in korenjem v solati, malinov puding z malinim sirupom; **večerja:** pica, pečene paprike, mošt.
Petek – kosilo: fižolova juha z riževimi rezanci, zrezki morskega psa po pariško, okisan krompir, polnozrnat piškoti; **večerja:** kumarice v omaki, pire krompir, polpeti z lečo.
Sobota – kosilo: po dunajsko ocvrt piščanec, francoska solata, toast, jabolčna pita; **večerja:** dušen por s slanino, bige, mošt.

Palačinke iz ovsenih kosmičev in skute

Iz 4 stopenih jajc, 4 žlice kosmičev, 2,5 dl mleka in malo soli naredimo testo za palačinke in ga pustimo stati vsaj uro, da se kosmiči napno. Na maščobi spečemo tanke palačinke, jih namažemo s skutnim nadevom, položimo v namazan pekač, polijemo s pol skodelice mleka in pečemo 20 minut pri 180 stopinjah.

Nadev iz kosmičev in skute: zmešamo 30 dag pretlačene skute, 4 žlice marmelade, 3 žlice sladkorja, 1 žlico ovsenih kosmičev, 12 dag rozin in 1 vanilin sladkor.

Malinova skuta

Potrebujemo 50 dag pretlačene skute, sladkor in 1 vanilin sladkor, 3 dl sladke smetane, 2 skodelici malin.

Skuto umešamo s sladkorjem in vanilinom, dodamo stepeno smetano in polovico malin (uporabimo manj lepe sadeže), še enkrat premešamo in malinovo skuto porazdelimo v široke pecljate kozarce. Preden sladico ponudimo, jo potresemo s preostalimi, izbranimi malinami. Lahko uporabimo tudi drugo podobno mehko sadje.

Dušen por s slanino

Potrebujemo 80 dag pora, 3 žlice olja, 8 dag na kockice narezane slanine, 2 žlici naribanega sira.

Por očistimo, po dolgem preležemo, operemo in narežemo na kratke rezance. 15 minut ga kuhamo v osoljenem kropu. Na olju prepražimo slanino in ko postekleni, zamešamo odcejen por, nariban sir in 3 žlice vode. Na vročem ognju dobro premešamo in ponudimo.

Jabolka kot sladica ali malica

ERIKA JESENKO

Jabolka veljajo za eno od najprimernejših in najučinkovitejših zdravih sestavin za naš organizem. Poleg tega so vsestranski sadež, ki nas nikoli ne razočara.

Za pripravo jabolčne grmade potrebujemo: 30 dag toasta, žemelj ali drugega kruha, 2 dl mleka, 1 kg jabolka, 1 limono, 3 žlice sladkorja, cimet; za jajčno mešanico: 2 jajci, 2 žlici sladkorja, vanilin sladkor, 2 dcl mleka, 2 dcl sladke smetane, mandljeve lističe, maslo ali margarino za pekač.

Jabolka olupimo in jih naribamo ali narežemo na tanjše rezine. Zmešamo jih s sladkorjem, pokapljamo z limoninim sokom ter potresemo s cimetom.

Skledo za narastke ali pekač namastimo z maslom in margarino. Po celotni površini razporedimo rezine toasta ali drugega kruha. Toast navlažimo z mlekom. Čez razporedimo plast pripravljene jabolke in nato pokrijemo s plastjo toasta. Toast ponovno namočimo z mlekom ter prekrijemo z jabolki. To ponavljamo, dokler nam ne zmanjka vseh sestavin. Zgornja plast naj bo toast.

Jajčno mešanico pripravimo tako, da ločimo beljake od rumenjakov. Rumeljake penasto vmešamo s vaniljevimi in navadnim sladkorjem. Dodamo naribano limonino lupino, smetano, mleko ter dobro

premešamo. S tem prilijemo zloženko iz toasta in kruha ter s tanjšim predmetom večkrat zabodemo v toast, da lahko jajčna mešanica pronica do dna posode. Najprej pečemo 30 minut v pečici, ogreti na 180 °C. Nato vzamemo grmado iz pečice in jo prekrijemo s snegom iz dveh beljakov. Pečemo še 10 minut. Pečeno potresemo z mandljevimimi lističi.

Nasvet: Med jabolka vmešajte še pest rozin. Pred uporabo jih za pol ure namočite v rumu.

Jabolka si privoščimo za popestritev malice ali potešitev manjše lakote. Otroci so jih veseli v kombinaciji z banano. Za pripravo te

LAHKE JEDI

jedi jabolko enostavno naribamo, dodamo zmečkano banano in vse skupaj pokapljamo z limoninim sokom in potresemo s cimetom. Lahko pa banano, jabolko,

žlico medu ter deciliter mleka enostavno spasiramo s paličnim mešalnikom ali zmeljemo v mešalniku in tako dobimo okusen, hranljiv napitek.

GG mali oglasi

E-POŠTA: malioglas@g-glas.si, TELEFON: 04 201 42 47
www.gorenjskioglas.si

PREJELI SMO

Doberdob slovenskih fantov grob

Letos mineva 100. obletnica pričetka prve svetovne vojne. Velika žrtev te nesmiselne, krvave vojne je bila tudi Slovenija. Izgubili smo del Koroške in velik del Primorske in ne samo to, na bojiščih je padlo na tisoče sinov in očetov. Na to kruto štiriletno vojno je na krajih silovitih bojov še danes, po stotih letih, videti številna obeležja in jarke, kjer so vojniki bivali in se borili na strani avstro-ogrske armade. Spomin na soško fronto, ki jo je vodil general Svetozar Borojevič, izkušeni vojskovodja, nazorno prikazujeta z dokumenti in fotografijami s fronte muzej v trdnjavi Kluzje v dolini Koritnice in svetovno znan muzej v Kobaridu.

Soška fronta je bila trd oreh za italijansko armado. Ti boji v Trentarski dolini so bili res hudi in krvavi. O njih je že nekaj let pred tem pisal primorski pesnik v pesmi Soči (in ti mi boš krvava tekla). Kostnico nad Kobaridom s padlimi italijanskimi vojaki je leta 1938 odprl italijanski fašistični voditelj Benito Mussolini. Primorski protifašistični borci tigrovci so bili pripravljani na atentat, ki pa ga niso izvedli, kar je Duce, kot so Mussolinija poimeno-

vali, imel okli sebe živi zid kobariških otrok.

Pred leti sem hodil po Doberdobski planoti. Še vedno so vidne sledi velikih bojov in spomini nanje. V spomin na te čase so na griču pri Mirnem, imenovanem Cerje, postavili veličasten spomenik vsem trem vojnjam, prvi in drugi ter vojni za samostojno Slovenijo.

Nedaleč od spomenika je pomnik in velik kamen, v katerega je vklesan sedež, na katerem je sedel vojskovodja Borojevič. Spomenik na Cerju je na idilnem kraju, od koder se vidi Vipavska dolina in pogled seže daleč na italijansko ozemlje in na Doberdobsko planoto.

Sicer pa je soška fronta segala do Karnijskih Alp, tja do Monte Ciesa (2064 m). Tu os e slovenski vojaki bojevali in krvaveli v 17. gorskem pešpolku. Huda preizkušnja jih je doletela v hudi zimi 1916–1917, ko je zapadlo sedem metrov snega.

Leto spomina na žrtve te vojne je lep dokaz, da Slovenci spoštujemo preteklost in obenem upamo v boljše prihodnost brez vojn in nasilja. Spite mirno, dragi vojaki!

Ciril Zupan, Mošnje

GG naročnine

E-POŠTA: narocnine@g-glas.si
TELEFON: 04 201 42 41

www.gorenjskiglas.si

Sparovo darilo zapuščenim živalim

SUZANA P. KOVAČIČ

Ljubljana – Z namenom, da bi živalim pri iskanju novih ljubečih lastnikov kar najbolj pomagali, so v podjetju Spar Slovenija oktobra izvedli akcijo Scotty in Molly iščeta nov dom. Akcijo je Spar Slovenija podprl s spletno stranjo <http://www.scotty-molly.si/>, kjer so obiskovalci lahko posvojili virtualnega ljubljence, ga hranili in se z njim igrali ali pa fotografije živali iz zavetišč delili

med svoje prijatelje. Njihove ganljive zgodbe so se na tak način dotaknile širše javnosti, Spar Slovenija pa je ob zaključku akcije v imenu vseh sodelujočih izbranim slovenskim zavetiščem za živali podaril deset tisoč dnevni obrokov hrane, kar skupaj predstavlja dve toni pasje in mačje hrane. Svetovni dan živali, ki ga obeležujemo četrtega oktobra, opominja na odgovoren odnos do naših najbolj zvestih spremljevalk.

Spar je poskrbel, da bodo želodčki polni, vi pa lahko poskrbite, da bodo živali našle topel dom.

Vez življenja v medgeneracijskem centru

Kranj - V medgeneracijskem centru MIKS na Hujah so v petek odprli razstavo z naslovom Vez življenja avtorja Uroša Kosmaka, ki je upodobil portrete vseh generacij v tehniki grafit - oglje. Razstava je na ogled do 6. novembra od ponedeljka do petka od 9. do 12. ure in od 15. do 18. ure. Razstavo so pripravili v okviru programa Podeželsko razvojno jedro, ki ga sofinancirajo občine Kranj, Naklo, Šenčur in Preddvor.

pri doprsem kipu Josipa Slavca pri Stari pošti; približno ob 9.45: pri doprsem kipu Rudolfa Maistra na Maistrovem trgu; ob 10.30: pri doprsem kipu Franceta Prešerna pri Prešernovi hiši; približno ob 10.35: pri kipu Franceta Prešerna pri Prešernovem gledališču.

Škofja Loka – Nova slovenska zaveza ob dnevu spomina na mrtve vabi na žalno slovesnost v spomin žrtvam povojnih pobojev na Škofjeloškem, ki bo v petek, 31. oktobra, ob 16. uri na pokopališču Lipica pri Škofji Loki.

Predstavitve knjige Hči puščave in taureškega ljudstva

Naklo – Danes, v torek, 28. oktobra, ob 18. uri Turistično društvo Naklo vabi v Gostilnico Kresnik na predavanje ddr. Mire Delavec Touhami in Abdela Touhamija. Predstavila bosta knjigo Hči puščave in taureško ljudstvo.

Coprniški in vedeževalski dan

Kranj – V Domači vasi bo v četrtek, 30. oktobra, od 10. do 17. ure potekal Coprniški otroški dan, od 10. do 18. ure pa bodo prihodnost napovedovali vedeževalci in vedeževalke. Hkrati bo potekala razstava in prodaja buč.

Košarkarska tekma v Kranju

Kranj – V Športni dvorani Planina Kranj bo v četrtek, 30. oktobra, ob 19. uri tekma 2. kroga mednarodne ženske regionalne košarkarske lige med ŽKK Triglav Kranj in ŽKK Partizan Beograd. Vstop je prost, poskrbljeno pa bo tudi za bogat spremljevalni program.

Za otroke

Škofja Loka – Ob mesecu požarne varnosti bodo na mladinski oddelk škofjeloške knjižnice v četrtek, 30. oktobra, ob 17.30 na obisk prišli gasilci.

Tržič – Iz tržiške knjižnice vabijo otroke, starejše od sedem let, na štiridnevno čarovniško delavnico Vesele čarovnice, kjer se bodo skupaj z Martino, Nejcem, Tejo in Urško lahko igrali ter izdelovali buče in druge strašne umetnine. Brezplačne delavnice bodo od 27. do 30. oktobra v prostorih knjižnice potekale vsak dan med 10. in 12. uro. V četrtek, 30. oktobra, pa lahko otroci v knjižnici ob 17. uri prisluhnejo pravljici.

Cerklje – Otroci lahko v knjižnici danes, v torek, 28. oktobra, ob 17.30 prisluhnejo pravljici Svetlane Makarovič Sovica oka.

Preddvor – V Info centru bo jutri, v sredo, počitniška delavnica Krompirjeve štampiljke, v petek, 31. oktobra, bo naslov delavnice Duhci, netopirji, v soboto, 1. novembra, pa bo na sporedu počitniška delavnica z naslovom Pajki in okostnjaki. Delavnice se bodo začele ob 10. uri.

V kranjski knjižnici

Kranj – V Mestni knjižnici Kranj bo danes, v torek, 28. oktobra, ob 17. uri potekala šahovska simultanka z mojstri in prvaki. Impro predstava Shrljive zgodbe za lahko noč čarovnic KUD-a Kiks bo jutri, v sredo, 29. oktobra, ob 19. uri, filmski večer Več kot med z Ano Šturm – dokumentarec o svetu čebel – bo v četrtek, 30. oktobra, ob 19. uri. Lutkovno predstavo Pravljica o ljubezni si lahko otroci v knjižnici ogledajo danes, v torek, 28. oktobra, ob 17.30, delavnica Čarovni prsti, v kateri bodo otroci lahko izdelovali ptičke na drevesu, pa bo na sporedu v četrtek, 30. oktobra, ob 17. uri. V Pravljčni sredici v sredo, 29. oktobra, bodo ob 17.30 lahko prisluhli Zgodbi o Ferdinandu, delavnica Igrica knjižnica, v kateri lahko otroci uživajo v vriskanju, tekanju in živahnih igrah, pa je v knjižnici na sporedu od ponedeljka do petka od 16.45 do 18.30. Igralnih uric se otroci lahko udeležijo vsak ponedeljek od 10. do 12. ure, igranja igre go pa vsak torek med 17.30 in 19.30.

IZLETI

Na kopanje v Portorož

Kranj – Društvo bolnikov z osteoporozo Kranj vabi člane društva, njihove svojce in vse druge na organizirano kopanje v Bernardin v Portorož v torek, 4. novembra. Odhod avtobusa bo ob 6.30 iz Škofje Loke, ob 6.45 iz Stražišča, ob 7. uri izpred Globusa, ob 7.10 izpred Mercator centra Primskovo, ob 7.20 iz Šenčurja in ob 7.30 iz Cerkelj. Prijave sprejemajo po telefonu št. 041 424 768.

Levstikov pohod od Litije do Čateža

Kranj – Planinsko društvo Iskra Kranj vabi svoje člane in planince v soboto, 8. novembra, na tradicionalni Levstikov pohod od Litije do Čateža. Nezahtevne hoje bo od štiri do pet ur. Odhod s posebnim avtobusom izpred hotela Creina v Kranju bo ob 7.30. Prijave: v pisarni društva ob sredah med 17. in 18. uro ali pri vodnikih Zelniku (tel. 04 2041 504) ali Čeliku (tel. 031 418 146).

Pohod po okolici Cerkelj

Cerklje – Društvo upokojencev Cerklje za svoje člane v torek, 4. novembra, organizira pohod po okolici Cerkelj: Cerklje–Grad–Strmol–Češnjevke–Vašca–Cerklje. Zbor bo ob 8. uri pred AMD Cerklje.

OBVESTILA

Brezplačno drsanje

Kranj – Brezplačno drsanje bo v Ledeni dvorani na Zlatem polju možno od ponedeljka, 27. oktobra, do petka, 31. oktobra, vsak dan od 10. do 12. ure.

Srečanje ljudi s težavami s ščitnico

Kranj – Društvo Ščitnica – moj dragulj, društvo za pomoč ščitničnim bolnikom Gorenjske iz Kranja vabi člane in vse tiste, ki se srečujejo s težavami, ki jih povzročajo bolezn ščitnice, in bi se jim radi na novo pridružili, na redno mesečno srečanje. Srečanje bo v ponedeljek, 3. novembra, ob 18. uri v prostorih OŠ Simon Jenko Center pri Prešernovem gaju – vhod z vrta. Informacije po tel : 031 689 127 – Tanja.

LOTO

Rezultati 86. kroga – 26. oktobra 2014

1, 6, 17, 18, 22, 28, 31 in 13

Loto PLUS: 1, 2, 6, 7, 24, 26, 39 in 31

Lotko: 6 8 9 4 6 8

Sklad 87. kroga za Sedmico: 250.000 EUR

Sklad 87. kroga za PLUS: 210.000 EUR

Sklad 87. kroga za Lotka: 580.000 EUR

Radio Triglav®

Gorenjska 96 MHz
RADIO ZA RADOVEDNE

HALO-HALO GORENJSKI GLAS
telefon: 04 201 42 00

Naročila za objavo sprejemamo po telefonu 04/201-42-00, faksu 04/201-42-13 ali osebno na Bleiweisovi cesti 4 v Kranju oz. po pošti – od ponedeljka do četrtega do 11. ure! Cene oglašev in ponudb v rubriki so izredno ugodne.

Obvestila o dogodkih objavljamo v rubriki glasov Kažipot brezplačno samo enkrat, pošljete jih lahko na e-poštni naslov kazipot@g-glas.si.

PRIREDITVE

Komemoracije ob dnevu spomina na mrtve

Tržič – V petek, 31. oktobra, bodo med 10. in 16. uro po različnih krajih občine Tržič potekale komemoracije ob dnevu spomina na mrtve. Prvi dve komemoraciji bosta ob 10. uri pri Osnovni šoli Leše in cerkvi sv. Katarine v Lomu pod Storičjem, nato pa ob 15. uri pri Osnovni šoli Križe, 15.30 pri grobišču talcev v Retnjah, 15.45 pri cerkvi sv. Janeza Krstnika v Kovorju ter ob 16. uri v Domu krajanov Podljubelj ter gasilskem domu v Bistrici pri Tržiču. Osrednja komemoracija ob dnevu spomina na mrtve bo v soboto, 1. novembra, na pokopališču v Tržiču ob 10. uri.

Kranj – Jutri, v sredo, 29. oktobra, bo ob 16. uri pri spomeniku na Mestnem pokopališču Kranj žalna slovesnost s kulturnim programom ob dnevu spomina na mrtve. Polaganja vencev pa bodo potekala: v sredo, 29. oktobra, ob 10. uri: spomenik padlim pri Šorlijevem mlinu; ob 10.15: spomenik Janezu Bleiweisu; ob 10.30: Vojašnica Petra Petriča – spomenik Stanetu Žagarju; ob 15.50: spomenik povojnim žrtvam – med mestnim pokopališčem in TC Tuš Planet Kranj; ob 15.55: spomenik povojnim mobilizirancem na mestnem pokopališču; ob 16. uri: spomenik NOB na mestnem pokopališču; v četrtek, 30. oktobra, ob 9. uri: spomenik Simona Jenka v Prešernovem gaju; ob 9. uri: spomenik Franceta Prešerna v Prešernovem gaju; ob 9. uri: spomenik Bazoviškimi žrtvam v Prešernovem gaju; ob 9. uri: spomenik Janeza Puharja v Prešernovem gaju; ob 9.30: pri doprsem kipu Nejca Zaplotnika pred Planinskim društvom Kranj; približno ob 9.40:

MALI OGLASI

T: 201 42 47, F: 201 42 13
E: malioglasi@g-glas.si

Male oglase sprejemamo:
**za objavo v petek – do srede
do 14. ure in za objavo
v torek do petka do 14. ure!**

Delovni čas:
**ponedeljek, torek, četrtek,
petek neprekinjeno od
7. do 15. ure, sreda od
7. do 16. ure, sobote, nedelje
in prazniki zaprto.**

NEPREMIČNINE

STANOVANJA

PRODAM

BEGUNJE, enosobno, 38 m², 1. nad./3. mirno okolje, vpis v ZK, vrednost GURS-a 61.500 EUR, tel.: 040/567-544

14004067

ODDAM

BLED - Alpski blok, mansarda, 28 m², komfortno, opremljeno, obnovljeno, ločena kuhinja, balkon, 210 EUR + stroški, 1 varščina, osebam z rednimi prejemki, tel.: 051/703-299

14004134

ENOSOBNO opremljeno stanovanje v Kranju, tel.: 041/322-653

14004165

KROPA - 1-sobno, 1. nadstropje, komfort, obnovljeno, ne opremljeno, obdobje do 5 let, 160 EUR + stroški, varščina, osebam z rednimi prejemki, tel.: 051/863-120

14004135

GARAŽE

ODDAM

POSLOVNE PROSTORE v IOC Inteks na Savski cesti 34, Kranj (bivša Trenča) oddamo, velikost od 150 do 550 m². Cena 2,95 EUR/m² mesečno, tel.: 041/426-898

14003298

MOTORNIA VOZILA

AVTOMOBILI

KUPIM

VOZILO od 1. lastnika, 5 vrat, servisiran, ohranjen, Seat, VW, Audi, do 8000 EUR, tel.: 041/543-876

14004154

AVTODELI IN OPREMA

PRODAM

4 ZIMSKE gume, 195 - 65 - 15, malo rabljene, tel.: 031/559-345

14004155

GRADBENI MATERIAL

KURIVO

PRODAM

DRVA - metrska ali razžagana, možna dostava, tel.: 041/718-019

14003743

BUKOVA, jesenova in brezova drva ter bukove goli, cena 50 EUR/m³, tel.: 041/657-175

14003974

KVALITETNA bukova in mešana drva, možna dostava, tel.: 051/412-165

14003807

UMETNINE, NAKIT

PRODAM

TAPISERIJE, 28 izd., strogi unikati, teh., umetniške in sporocilne vrednosti, 52.000 EUR, tel.: 040/567-544

14004068

MEDICINSKI PRIPOMOČKI

PREGLED VIDA kot na napotnico, popust do 100 EUR, v Optiki Aleksandra v Qlandii. Tel. 04 234 234 2, www.optika-aleksandra.si

14003741

ŽIVALI IN RASTLINE

PRODAM

KANARČKI, letošnji, dobri pevci, beli, rumeni, Zgornje Gorje, tel.: 031/395-545

14004105

LIGUSTER - kalina, lepe sadike za živo mejo, velikosti do 80 cm, ugodno, tel.: 04/53-18-314, 040/295-312

14004139

PODARIM

MESEC dni stare kučke mešančke, tel.: 040/244-758

14004126

KMETIJSKI STROJI

PRODAM

AGRO APNO v big bag vrečkah ali cel kamion, možna dostava, brezplačno nudimo stoj za posipanje. Smrekca center, d.o.o., Žabnica 5, Žabnica, tel.: 04/25-51-313

14003800

MOČNO osovino s kolesi, 6.50 x 16, cena 30 EUR in vrtno kosilnico, cena 20 EUR, tel.: 04/25-21-167

14004158

TRAKTOR Zetor 4911, tel.: 051/650-222

14004161

KUPIM

TRAKTOR, s priključki ali brez, Ursus, Deutz, Zetor, IMT, Univerzale, Store ali TV, tel.: 031/851-485

14004130

TRAKTORJE različnih znamk: Zetor, IMT, Ursus, Deutz, Tomo Vinkovič, Store, Univerzal, letnik ni pomemben in motokultivator, tel.: 041/678-130

14004096

PRIDELKI

PRODAM

JABOLKA in jabolčni sok, integrirana pridelava, Dorfarje 32, Žabnica, tel.: 04/51-33-313, 041/916-611

14003883

JABOLKA, za ozimnico in predelavo ter jabolčni sok. Markuta, Čadovlje 3, Golnik, tel.: 04/25-60-048

14003879

KROMPIR za krmo in krmno peso, tel.: 041/347-243

14004157

RDEČ korenček in čebulo po simbolični ceni in lepe oleandre, tel.: 041/540-617

14004159

VZREJNE ŽIVALI

PRODAM

14 DNI staro teličko ČB/LIM, tel.: 041/855-753

14004163

BIKCA ČB, starega 3 tedne, tel.: 031/416-894

14004156

KOKOŠI - jarkice, rjave in bele, tik pred nesnostjo, pripeljemo na dom, tel.: 040/130-979

14004059

NESNICE rjave, grahaste, črne pred nesnostjo. Brezplačna dostava na dom. Vzreja nesnic Tibaot Zlatko, Babinci 49, Ljutomer, tel.: 02/58-21-401

14002865

KUPIM

TRAKTOR, prikolico in rovokopača, lahko tudi v okvari, tel.: 031/500-933

14003731

ZAPOSLITVE (m/ž)

NUDIM

ZA DELO v telefonskem studiu v Kranju zaposlimo 3 telefonistke/-te z izkušnjami, lahko tudi mlajše upokojenke. Prednost imajo kandidati iz Kranja in okolice. Španovina, d.o.o., Savska Loka 21, Kranj, tel.: 051/317-979

14004162

ZAPOSLIMO več prodajalcev za prodajo dobro prodajnega artikla po Sloveniji. Warmont Rado Ovčar, s.p., Kajuhova 4, Slov. Konjice, tel.: 070/800-285

14004160

STORITVE

NUDIM

ADAPTACIJE od temelja do strehe, omete, fasade, kamnite škarpe, tlakovanje dvorišč, tudi manjša gradbena dela - z vašim ali našim materialom, Gradton, d.o.o., Valjavčeva ulica 8, Kranj, tel.: 041/222-741

14003675

ADAPTACIJE vsa gradbena dela, notranje omete, strojne omete, fasade, adaptacije, tlakovanje dvorišč, ograje, kamnite škarpe in dimnike, kvalitetno, hitro in poceni. SGP Beni, d. o. o., Struževo 7, Kranj, tel.: 041/561-838

14003697

BARVANJE napuščev in fasad, glajenje in beljenje sten, barvanje vrat in oken, dekorativne omete in opleske, antiglivične premaze vam nudi Pavec Ivan, s. p., Podbrezje 179, Naklo, tel.: 031/392-909

14003735

EKOCLEAN, d.o.o., Podljubelj 259, Tržič vam ponuja čiščenje, razrez cistem, filtracijo, prevoz in odkup kurilnega olja, tel.: 041/989-987

14003746

FLORJANI d. o. o., C. na Brdo 33, Kranj izvaja vsa gradbena dela od temeljev do strehe, adaptacije, omete, omete fasad, kamnite škarpe, tlakovanje dvorišč, tel.: 041/557-871

14004070

IZVAJAMO adaptacije - prenove, novogradnje, dvorišča in vsa manjša gradbena dela. TIP TOP, gradbeništvo, d. o. o., Planina 27, Kranj, tel.: 031/458-289

14003876

POLAGANJE vseh vrst keramike, kompletna adaptacija kopalnic, Pečarstvo Železnik, Stanislav Železnik, s.p., Vinharje 14, Poljane nad Šk. Loko, tel.: 031/505-468

14003291

TESNENJE OKEN IN VRAT, uvožena tesnila, do 30 % prihranka pri ogrevanju. Prepiha in prahu ni več! Zmanjšan hrup, 10 let garancije. Karkol, d.o.o., Ul. Toma Brejca 14, Kamnik, tel.: 031/720-141

14003742

V KERAMIČARSTVU Janez Kleč, s.p., Milje 77, Visoko vam nudimo kakovostno in cenovno ugodno polaganje keramičnih ploščic in mozaikov, adaptacije kopalnic in drugih prostorov. Ustrežemo tudi najbolj zahtevnim, tel.: 051/477-438

14003739

IŠČEM

IŠČEM pomoč pri čiščenju, enkrat tedensko, Zg. Gorje, tel.: 031/395-545

14004112

ZASEBNI STIKI

ŽENITNA posredovalnica Zaupanje Leopold Orešnik s.p. Dolenja vas 85, Prebold, tel.: 031/836-378

14003748

*Glej, zemlja si je vzela, kar je njeno,
a kar ni njeno, nam ne more vzeti.
In to, kar je neskončno dragoceno,
je večno in nikdar ne more umreti.
(S. Makarovič)*

Svojo življenjsko pot je sklenil

ANDREJ JENKO

Dolgoletnega sodelavca bomo ohranili v lepem spominu.

Kolektiv Osnovne šole
Helene Puhar Kranj

Svojo življenjsko pot je sklenil naš sodelavec

JOŽE ŽMITEK

Na zadnjo pot ga bomo pospremili v sredo, 29. oktobra 2014, ob 16. uri na pokopališču Srednja vas v Bohinju. Na dan pogreba bo žara od 9. ure dalje v poslovlilni vežici na pokopališču.

Ohranili ga bomo v lepem spominu.

Elektro Gorenjska, d. d.

V SPOMIN

*Ko tvoje zaželimo si bližine,
gremo tja, v ta mirni kraj tišine,
tam srce se tiho zjoče,
saj verjeti noče,
da te več med nami ni.*

*Čeprav tvoj glas se več ne sliši,
beseda tvoja v nas živi,
povsod te čutimo mi vsi ...
Med nami si!*

Danes, 28. oktobra, mineva leto dni, odkar nas je zapustil sin, vnuk, nečak in bratranec

KLEMEN GÖTZ

Zahvaljujemo se vsem, ki obiskujete njegov grob, prižigate sveče ali kakorkoli pomagate zapolniti veliko praznino.

Vsi njegovi
Orehek, oktober 2014

MojeDelo.com Izberi prihodnost

MOJE DELO, spletni marketing, d.o.o., Litostrojska c. 44c, 1000 Ljubljana, Slovenija, T: 01 51 35 700
VEČ INFORMACIJ IN ZAPOSILITVENIH OGLASOV (300 - 500)
NA: www.mojedelo.com, info@mojedelo.com

Izkušeni avtomehanič/serviser vozil m/ž (Gorenjska) (Jesenice/Lesce)

Pričakujemo najmanj IV. st. izobrazbe - poklicno izobraževanje (avtomehanič/mehatronik) ali druge ustrezne smeri, zaželena V. stopnja (mehanik - elektronika), dobro poznavanje avtomobilističnega trga, vozniški izpit B-kategorije, vsaj 2 leti delovnih izkušenj na delovnem mestu avtomehanič, najbolj zaželeno vozil znamke Renault/Nissan, komunikativnost, natančnost in sposobnost dela v skupini. ASP, d. o. o., Cesta Janeza Finžgarja 2, 4270 Jesenice. Prijave zbiramo do 7. 11. 2014. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Električar - elektro vzdrževanje strojev in naprav m/ž (Bohinjska Bistrica)

Iščemo dva kandidata za delovno mesto: Električar - elektro vzdrževanje strojev in naprav (m/ž). Zahteve: končana IV. ali V. stopnja strokovnega izobraževanja, zaželene so delovne izkušnje na področju vzdrževanja, vendar ni pogoj za zasedbo delovnega mesta. Z izbranimi kandidatom bomo sklenili delovno razmerje za določen čas 6 mesecev z možnostjo podaljšanja. Delo se izvaja v treh izmenah. Lip Bohinj, d. o. o., Ulica Tomaža Godca 5, 4264 Bohinjska Bistrica. Prijave zbiramo do 4. 11. 2014. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Projektant sistemov avtomatskega vodenja m/ž (Škofja Loka)

Iščemo sodelavca, diplomirane inženirja elektrotehnik, ki bo s svojim strokovnim znanjem nadgradil skupino specialistov s področja elektro vzdrževanja. Od kandidata pričakujemo znanje projektnega vodenja in izvedbe del, izkušnje s programiranjem PLC krmilne opreme Siemens, GE Fanuc... Knauf Insulation, d. o. o., Trata 32, 4220 Škofja Loka. Prijave zbiramo do 9. 11. 2014. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Transportni komercialist/disponent - organizator prevozov v tovornem prometu m/ž (Šenčur na Gorenjskem)

Pričakujemo: obvezno najmanj dve leti izkušenj v mednarodnem transportnem podjetju, zaželeno z lastnim parkom, polna računalniška pismenost, aktivno znanje (pisna in govorna oblika) nemškega in ang. jezika, zaželena francoščina ali kateri drugi jezik, vozniški izpit B-kat., lasten prevoz, obvezno državljan Slovenije, zaželeni so kandidati z Gorenjske in/ali okolice Ljubljane. Štampihar, d. o. o., transport in storitve, Poslovna cona A12, 4208 Šenčur. Prijave zbiramo do 23. 11. 2014. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Asistentka ž/m za delo v koncesijski zobni ordinaciji (Škofja Loka)

Od vas pričakujemo: zaključeno V. ali VI. stopnjo izobrazbe ustrezne zdravstvene smeri, več kot 1 leto delovnih izkušenj, vestno osebo, predano delu, dobro izražene sposobnosti dela z ljudmi. Redna zaposlitev za nedoločen čas s 3-mesečno poskusno dobo. Dobro plačilo. Ran, d. o. o., Stara cesta 10, 4220 Škofja Loka. Prijave zbiramo do 16. 11. 2014. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Prodajalec m/ž (Kranjska Gora in Jesenice)

Med svoje sodelavce vabimo prodajalca (m/ž) v Kranjski Gori in na Jesenicah. Pri svojem delu boste prodajali blago, svetovali kupcem o prodajnih artiklih in možnostih plačila, opravljali blagajniško poslovanje in vodili blagajniško dokumentacijo, zlagali in sortirali blago ter pripravljali blago. Pogodbo o zaposlitvi bomo sklenili za določen čas 1 leta s poskusno dobo 3 mesecev. Mercator, d. d., Dunajska cesta 107, 1000 Ljubljana. Prijave zbiramo do 30. 10. 2014. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Vzdrževalec m/ž (Škofja Loka)

Iščemo kandidata za delovno mesto vzdrževalec m/ž. Vaše delo bo opravljanje rednih vzdrževalnih del na elektro-strojnih napravah v proizvodnji, odpravljanje napak na strojih, izvajanje zahtevnih mazanj na strojih in napravah, izdelovanje raznih orodij in priprav za potrebe proizvodnje. Nudimo vam zaposlitev v urejenem podjetju z jasno razvojno strategijo. EGP Embalažno grafično podjetje, d. d., Kidričeva cesta 82, 4220 Škofja Loka. Prijave zbiramo do 21. 11. 2014. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Elektrotehnik m/ž (Radomlje)

Za področje živilske dejavnosti in gastronomije zaposlimo elektrotehniko - serviserja gastro opreme (m/ž) za delo: serviserja, monterja (dozirnih naprav), dobave, prezentacije, prodaje. Ponujamo: delovno razmerje v našem podjetju, osnovno plačo, provizijo, nagrade, službeni avto, mobilni telefon. Austrochem, d. o. o., Puhova 5, Zg. Jarše, 1235 Radomlje. Prijave zbiramo do 21. 11. 2014. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Prodajni svetovalec m/ž (Kranj)

Iščemo prodajnega svetovalca, ki bo opravljal prodajne in marketinške aktivnosti. Nudimo delo za polni delovni čas s fiksnim plačilom in stimulacijo. Ponujamo zaposlitev za nedoločen čas. Od kandidata pričakujemo prodajalski talent z izkušnjami na primerljivem delovnem mestu. Želimo si nekoga, ki ima smisel za pisanje in govori tudi angleško in hrvaško. Povej šefu, d. o. o., Poslovna cona A34, 4208 Šenčur. Prijave zbiramo do 9. 11. 2014. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Komercialist m/ž (Šenčur pri Kranju)

Za širitev poslovanja na domačem in tujih trgih (predvsem Azija) iščemo nove sodelavce z veliko samodisciplino, odličnimi komunikacijskimi sposobnostmi, veseljem do dela z ljudmi in pripravljenostjo za doseganje zastavljenih ciljev. Valens Int, d. o. o., Poslovna cona A35, 4208 Šenčur. Prijave zbiramo do 2. 11. 2014. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Brezplačna šola ličenja in prodaje (Gornja Radgona, Ljubelj, Holmec, Vič)

Nudimo vam enkratno priložnost, da svojo strast do kozmetike in veselje do prodaje združite v eno. Nudimo vam brezplačno šolo, ki traja 3 dni, izbrali bomo le 6 kandidata (m/ž) na vsaki lokaciji. Izvedeli boste nekaj preprostih nasvetov in trikov, ki bodo omogočili lepši videz, nasvete glede nege kože, izbire pravih barv, kako zagotoviti celodnevno obstojnost ličil. Kompas shop, d. o. o., Pražakova ulica 4, 1000 Ljubljana. Prijave zbiramo do 17. 11. 2014. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Anketarji m/ž (različni kraji po Sloveniji)

Pričakujemo iznajdljive, odgovorne in vestne osebe, ki bodo opravljale osebno terensko anketiranje (anketiranje po gospodinjstvih). Kakovostni anketarji so osnova vsakega raziskovalnega projekta, zato morajo biti poštene, odzivni in zanesljivi ter imeti nadzor nad izvajanjem nalog. Nujno je lastno prevozno sredstvo in vozniški izpit. Željen je tudi lasten prenosni računalnik. Ipsos, d. o. o., Šmartinska cesta 152, 1000 Ljubljana. Prijave zbiramo do 19. 11. 2014. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

89.8 91.1 96.3
Gorenjski prijatelj
Radio Sora d.o.o.,
Kapucinski trg 4, 4220 Škofja Loka,
tel.: 04/506 50 50, fax: 04/506 50 60,
e-mail: info@radio-sora.si
RADIO SORA

ANKETA

Gasilstvo je cenjeno

MATEJA RANT

Oktober je tradicionalno mesec požarne varnosti. V tem mesecu zato številna gasilska društva med drugim odprejo vrata svojih gasilskih domov, da bi se ljudje lahko podrobneje seznanili z njihovo dejavnostjo. Tako je bilo minulo nedeljo tudi v PGD Preska. Foto: Matic Zorman

Boštjan Gortnar, Vaše:

»Gasilec moraš biti z dušo in srcem, moraš biti človek za to. Ko zazvoni pozivnik, ni pomembno, kdaj, se nas takoj nekaj zbere v gasilskem domu. Cenim in spoštujem vse, ki to delajo.«

Štefan Grobin, Preska:

»Letos so bili gasilci res zelo zaposleni. Resnično cenim njihovo delo, ne predstavljam si, kaj bi brez njih ob žledolomu in drugih nesrečah, ne samo ob požarih.«

Igor Osredkar, Škofja Loka:

»Zelo cenim gasilce, ki svoje delo večinoma opravljajo prostovoljno. Vedno bolj jih potrebujemo, kar se je izkazalo zlasti ob letošnjih vremenskih ujmah.«

Jana Fajfar, Vaše:

»Vsa moja družina je pri gasilcih. Opažam, da ljudje vse bolj cenijo našo pomoč, kar je opaziti tudi pri prodaji koledarjev konec leta. Vedno nas z veseljem sprejmejo.«

Nejc Breznik, Golo Brdo:

»Veliko časa preživim pri gasilcih. Vadimo za tekmovanja in se gremo razne igre. Gasilci so zelo pogumni, ne gasijo samo požarov, pomagajo tudi ob nesrečah.«

Teme jih ni več strah

Rove pod starim Kranjem so v teh dneh znova obiskale čarovnice, dobra čarovnica Alja pa je otroke prepričala, da jih teme ni več strah, saj so se naučili tudi čarati.

VILMA STANOVNIK

Kranj – V dneh pred nočjo čarovnic pri Zavodu za turizem Kranj sedaj že tradicionalno v rove pod stari Kranj povabijo otroke in tudi starše. Čarovnik in čarovnice jih popeljejo skozi temne hodnike, vmes pa jim predstavijo tudi košček podzemnega sveta. Najprej jih čarovnik podučijo o pajkih, otroci in starši pa jih nato lahko tudi pobožajo.

Ogromna pajka in Avstralije in Afrike sta sicer videti kar grozljivo, toda otroci hitro ugotovijo, da sploh nista nič strašna. Ko izvedo, kako

živijo kače in kako se rojevajo vedno nove, ugotovijo, da je tudi piton prav prijeten in ga brez skrbi pobožajo.

Tako se opogumljeni podajajo po novih temnih hodnikih podzemlja. In ko imajo nekateri že solze v očeh, srečajo prijazno čarovnico Aljo. Ta jih najprej uči čarati barve, nato pa skupaj začarajo prav posebne kamenčke, ki jih stisnejo v roke. Ob čarovniških besedah »nič me ni strah« je pot po rovih že prav prijetna, posebno ko jim čarovnice v roke dajo še lučke, s katerimi pridejo do največje dvorane. Tam jih čaka še

čarovnica Uli, s katero pričarajo morske globine, za slovo od rorov pa jim kit Arne pove še pravljico.

Otroci postanejo tako pogumni, da večina že – ne da bi se držali za roke – odide iz rorov in za slovo najpogumnejši celo pobožajo čarovnico.

Predstava je namenjena otrokom, starim od štiri do deset let, v rovih pod starim Kranjem pa si jo bo moč ogledati še danes in jutri ob 16., 17. in 18. uri. Traja dobri uro, ker je količina vstopnic za vsako predstavo omejena, pa pri Zavodu za turizem Kranj priporočajo, da si

jih zagotovite že v Kranjski hiši. Seveda jih je moč dobiti tudi pred vhodom v rove na Jelenovem klancu, vendar se vam lahko zgodi, da boste morali zaradi gneče počakati na naslednjo predstavo.

Komaj se bodo jutri zvečer čarovnice poslovile od rorov, se bodo pri Zavodu za turizem Kranj že začeli pripravljati na novo prireditev, Vinsko pot. Na njej bo med 14. in 16. novembrom v rovih moč okusiti mnoge dobrote vinorodne in kulinarčne Slovenije. Tudi letos bo zagotovljeno dobro vzdušje in več kot trideset degustacijskih točk.

Čarovnik v rovih najprej razloži marsikaj zanimivega o pajkih in kačah. / Foto: Matic Zorman

Otroci in čarovnica Alja skupaj začarajo kamenčke, s katerimi odženejo strah pred temo. / Foto: Matic Zorman

Starodobniki navdušili v Celovcu

V Celovcu so ob predstavitvi Poljanske doline sodelovali tudi starodobni kolesarji društva Rovtarji.

Skupina starodobnih kolesarjev iz društva Rovtarji v Celovcu / Foto: Društvo Rovtarji

DANICA ZAVRI ŽLEBIR

Celovec – Na nedavnem promocijsko-prodajnem sejmu v Celovcu so ob predstavitvi Poljanske doline sodelovali tudi člani društva Rovtarji s kolesarjenjem po starem. Poleg kmetij, ki so ponudile poljanske dobrote, obdelovalcev kamna iz Marmorja Hotavlje, nekaterih rokodelcev, ki so predstavljali domače obrti, folkloristov Turističnega društva Žirovski vrh v pristnih narodnih nošah iz 19. stoletja in harmonikarja Andraža, so bili tudi Rovtarji v svoji starodobni opravi in

s starimi kolesi velika zanimivost. »Pozornost in navdušenje vzbujamo povsod, kamor pridemo,« je dejal predsednik društva Brane Tavčar.

Da starodobna kolesa niso le paša za oči, so dokazali z vožnjo po središču Celovca. Tudi sicer imajo letošnjo jesen za seboj že več kolesarjenj: prekosarili so del evropske kolesarske poti od Mojstrane prek Kranjske Gore do Planice in Rateč, pa Parenzano v slovenskem Primorju (Koper–Izola–Piran) ter pot od Bohinjske Bistrice pa vse do Zlatoroga.

vremenska napoved

Precej jasno bo. V torek bo zjutraj in dopoldne megla ali nizka oblačnost. Tudi v sredo se bo zjutraj po nižinah pojavljala megla. V četrtek bo čez dan nekoliko topleje. Jutranje temperature bodo okoli 0, dnevne od 10 do 14 stopinj.

Agencija RS za okolje, Urad za meteorologijo

TOREK

1/11 °C

SREDA

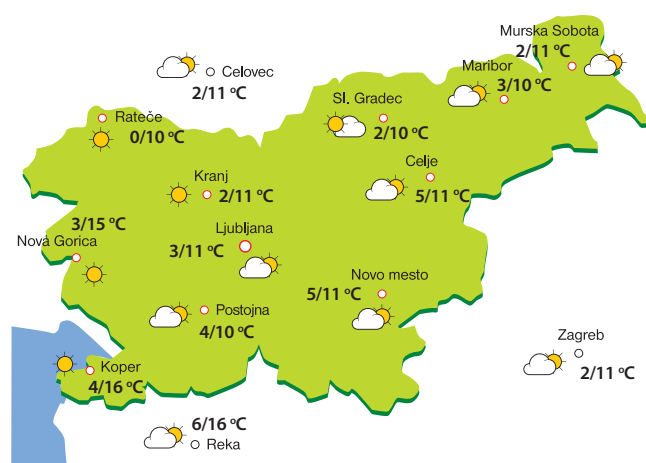

0/11 °C

ČETRTEK

0/14 °C

RADIO KRANJ 97.3

E-pošta: radiokranj@radio-kranj.si
www.radio-kranj.si

04 / 28 12 220 - 051 303 505

GORENJSKI megasrček